

อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:
กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100
The Influence of Good Corporate Governance on the Sufficiency
Economy Philosophy Reporting: A Case Study of Listed
Companies in The Stock Exchange of Thailand SET 100

สุภาทิพย์ บุญภิรมย์
Supathip Boonphirom

วิทยานิพนธ์นี้สำหรับการศึกษิตตามหลักสูตรปริญญา บัณชีมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master/Doctor of Accountancy
Prince of Songkla University

2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:
กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100
The Influence of Good Corporate Governance on the Sufficiency
Economy Philosophy Reporting: A Case Study of Listed
Companies in The Stock Exchange of Thailand SET 100

สุภาทิพย์ บุญภิรมย์
Supathip Boonphirom

วิทยานิพนธ์นี้สำหรับการศึกษิตามหลักสูตรปริญญา บัณฑิตมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
A Thesis Submitted in Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master/Doctor of Accountancy
Prince of Songkla University
2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ อธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
SET 100
ผู้เขียน นางสุภาทิพย์ บุญภิรมย์
สาขาวิชา การบัญชี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

คณะกรรมการสอบ

.....
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

.....ประธานกรรมการ
(ดร.ศิริดา นवलประดิษฐ์)

.....กรรมการ
(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี ลิ้มอุสันโน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำหรับ
การศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.ดำรงศักดิ์ ฟ้ารุ่งแสง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มี
ส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ

(ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ลงชื่อ

(นางสุภาทิพย์ บุญภิรมย์)

นักศึกษา

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และ
ไม่ได้ถูกใช้ในการยื่นขออนุมัติปริญญาในขณะนี้

ลงชื่อ

(นางสุภาทิพย์ บุญภิรมย์)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์	อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100
ผู้เขียน	นางสุภาทิพย์ บุญภิรมย์
สาขาวิชา	การบัญชี
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่อยู่ในกลุ่ม SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559 กลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับกรวิจัยนี้ จำนวน 70 บริษัท จำนวน 350 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้กระดาษทำการ ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษา ขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์เพื่อศึกษาแนวโน้มของการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) และทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model)

ผลการวิจัยพบว่า การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ในภาพรวมมีจำนวนค่าเฉลี่ย จำนวน 250 คำ เมื่อแยกตามหัวข้อทั้ง 5 ด้าน หัวข้อการมีภูมิคุ้มกันที่ดีมีการรายงานข้อมูลจำนวนค่ามากที่สุด จำนวน 211 คำ คิดเป็นร้อยละ 148.10 รองลงมาคือ เงื่อนไขคุณธรรม จำนวน 188 คำ คิดเป็นร้อยละ 135.90 จำนวนค่าน้อยที่สุด คือเงื่อนไขความรู้จำนวน 58 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.37 แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามปี พบว่า ในภาพรวม

แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นทุกปี และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ลักษณะอุตสาหกรรม ซึ่งลักษณะอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Thesis Title	The Influence of Good Corporate Governance on the Sufficiency Economy Philosophy Reporting: A Case study of Listed Companies in The Stock Exchange of Thailand SET 100
Author	Mrs. Supathip Boonphirom
Major Program	Accounting
Academic Year	2017

ABSTRACT

This study aimed to study the extent, level and trends of The Sufficiency Economy Philosophy Reporting and test The Influence of Good Corporate Governance on the Sufficiency Economy Philosophy Report. Population used in this study, was listed companies in the Stock Exchange of Thailand in SET 100 during the period from 2012 - 2016. The samples used in this study were 70 firms, and total samples were 350. The data collection was by work sheet. Descriptive analysis, Simple Linear Regression was used to trend of Sufficiency Economy Philosophy and multiple regression models were used to the Influence of Good Corporate Governance on the Sufficiency Economy Philosophy Reporting analyze the data.

The results showed that the Sufficiency Economy Philosophy Reporting: of case study of Listed Companies in The Stock Exchange of Thailand SET 100. During the period from 2012-2016, The subjects with good immunity reported the highest number of words, 211, or 148.10 percent, followed by the morals of 188 words, or 135.90 percent. The knowledge condition was 58 items, representing 17.37 percent. Trend of Sufficiency Economy Philosophy Reporting was increasing. Factors influencing the reporting of sufficiency economy philosophy are the characteristics of the industry. Which is related to the reporting of the Sufficiency Economy Philosophy.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก ดร.มัทนชัย สุทธิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้สละเวลาให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ยิ่ง รวมทั้งการตรวจทาน การแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร. ศิรดา นวลประดิษฐ์ ที่กรุณาให้เกียรติเป็นประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุลวดี ลิ้มอุสันโน ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้ข้อแนะนำซึ่งทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ความรู้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และนำมาอ้างอิงในการศึกษาครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา ขอขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ จนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

สุภาทิพย์ บุญภิรมย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
ABSTRACT	(7)
กิตติกรรมประกาศ	(8)
สารบัญ	(9)
รายการตาราง	(11)
รายการประกอบภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการศึกษา	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.5.1 ประโยชน์ทางทฤษฎี	6
1.5.2 ประโยชน์ทางปฏิบัติ	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	10
2.2 การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	18
2.3 แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ	22
2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย	33
2.5.1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย	33
2.5.2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ	34
2.5 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	35
2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย	58
บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย	59
3.1 สมมติฐานการวิจัย	59
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	68

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	72
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	73
4.1 ผลการวิเคราะห์ขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	74
4.2 ผลการศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559	80
4.3 ผลการทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	88
บทที่ 5 สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
5.1 สรุปผล และอภิปรายผลการศึกษา	97
5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	104
5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา	105
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยในอนาคต	106
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก ก รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	115
ภาคผนวก ข รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100	120
ภาคผนวก ค แบบเก็บข้อมูลกระดาษทำการ (Working Paper)	125
ภาคผนวก ง คำอธิบายแบบเก็บข้อมูลกระดาษทำการ (Working Paper) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	132
ประวัติผู้วิจัย	142

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 3.1	67
สรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอุตสาหกรรม	
ตารางที่ 3.2	69
ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย	
ตารางที่ 3.3	70
ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการวิจัย	
ตารางที่ 3.4	71
ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย	
ตารางที่ 4.1	75
แสดงจำนวน ร้อยละ ลักษณะอุตสาหกรรม ประเภทของผู้สอบบัญชี และความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการ และประธานเจ้าหน้าที่บริหาร	
ตารางที่ 4.2	76
แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลพื้นฐานของบริษัท และข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ	
ตารางที่ 4.3	77
แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนคำ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรายงานหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไขระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	
ตารางที่ 4.4	79
แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรายงานหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข	
ตารางที่ 4.5	80
ผลการศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100ระหว่างปี พ.ศ.2555 ถึง ปี พ.ศ. 2559	
ตารางที่ 4.6	89
การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกันกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
ตารางที่ 4.7	90
แสดงผลการทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)	
ตารางที่ 4.8	92
ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ในการพยากรณ์การรายงานหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	
ตารางที่ 4.9	94
แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน	

รายการประกอบภาพ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย	58
ภาพที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนก ตามลักษณะอุตสาหกรรม	82
ภาพที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการ รายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอเพียง ระหว่างปี พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	84
ภาพที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการ รายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ระหว่างปี พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	85
ภาพที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการ รายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความภูมิคุ้มกันที่ดี ระหว่างปี พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	86
ภาพที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการ รายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขความรู้ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	87
ภาพที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการ รายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขความรู้ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-พ.ศ. 2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม	88

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการประกาศล้มละลายของบริษัทยักษ์ใหญ่ของโลก ที่ดำเนินธุรกิจด้านพลังงาน และธุรกิจสื่อสารคมนาคม อย่าง Enron และ WorldCom ที่เกิดจากความไม่โปร่งใสในงบการเงิน เพื่อให้ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มสูงขึ้น สร้างความมั่งคั่งร่ำรวยให้กับฝ่ายบริหาร ซึ่งมีหลักฐานบ่งชี้ได้ว่า งบการเงินของบริษัท มีการฉ้อฉลตกแต่งบัญชี ปกปิดซ่อนเร้นรายการมิได้เปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน ซึ่งบริษัท Enron และ WorldCom ใช้สำนักงานสอบบัญชี อาเธอร์ แอนเดอร์สัน จึงทำให้นักธุรกิจ และนักวิเคราะห์เกิดความสงสัยในการปกปิดข้อมูลในงบการเงินและมีการวิจารณ์การทำงานของ บริษัทตรวจสอบทั้งสอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความน่าเชื่อถือ ในระบบการจัดทำและนำเสนอรายงาน ทางการเงินของอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่มีมาตรฐานการบัญชีและระบบการรายงานที่ดีที่สุดในโลก ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น พนักงาน นักลงทุน เจ้าหนี้ สาเหตุเกิดมาจากผลประโยชน์ที่มีความสลับซับซ้อนของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Enron กับบริษัทตรวจสอบบัญชี โดยปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคม จึงเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของธุรกิจสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ที่กล่าวถึงจริยธรรมและอาชญากรรมทางธุรกิจ ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงได้ออกกฎหมาย Sarbanes Oxley หรือ SOX เพื่อการกำกับดูแลกิจการมีการบังคับใช้กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องนักลงทุนจากการตกแต่งบัญชีของบริษัท เพิ่มขอบเขตความรับผิดชอบของ CEO และ CFO เกี่ยวกับการควบคุมภายในและการรับรองความถูกต้องของการ รายงานทางการเงิน โดยกฎหมายมีสาระสำคัญ 5 เรื่อง คือ 1. ความรับผิดชอบขององค์กรต่อการ รายงานข้อมูลทางการเงิน 2. การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำงวด 3. การประเมินการควบคุม ภายในของฝ่ายบริหาร 4. การเปิดเผยข้อมูลปัจจุบันของผู้บริหาร และ 5. บทลงโทษของการ ปลอมแปลงเอกสาร ซึ่งผู้บริหารและคณะกรรมการบริษัทจะต้องมีความรับผิดชอบต่อความถูกต้อง ของงบการเงินและมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอ ต่อมาประเทศญี่ปุ่นได้มีแนวทางในการกำกับ ดูแล ใช้ชื่อว่า Japanese Sarbanes Oxley หรือ J-SOX สำหรับประเทศในแถบยุโรปได้มีแนว ทางการกำกับดูแล โดยใช้ชื่อว่า European Sarbanes Oxley ซึ่งหลักการในการกำกับดูแลไม่

แตกต่างกัน กับ Sarbanes Oxley เท่าใดนัก สำหรับประเทศไทย จากที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่ ต้องกู้เงินจาก IMF อันเป็นเงื่อนไขที่ประเทศสมาชิกที่ขอเงิน จะต้องมีการกำกับดูแลตามข้อกำหนด และจัดให้มีระบบการควบคุมภายในเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมแก่ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศนับแต่นั้นมา ดังนั้น Sarbanes-Oxley Act และการกำกับดูแลในต่างประเทศสู่ธรรมาภิบาลในประเทศไทย จนวิวัฒนาการของธรรมาภิบาลในภาครัฐและเอกชน ประเทศไทยก็ได้พัฒนาการกำกับดูแลกิจการมาโดยตลอด ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ยึดแนวทางการกำกับดูแลตามองค์การเพื่อการพัฒนาและความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (OECD) และได้มีการปรับปรุง เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN CG Scorecard สำหรับใช้วัดการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศ ASEAN องค์การที่เลือกกลไกการกำกับดูแลกิจการในมิติของประสิทธิภาพการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยกรอบของ GRI สามารถช่วยเสริมผลการดำเนินงานและประสิทธิภาพการพัฒนาแบบยั่งยืน (Hussain et al, 2016) บริษัทที่ดำเนินการตามแนวปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการ และสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย (ศิลปพร ศรีจันเพชร, 2551) การกำกับดูแลกิจการที่สูงขึ้น นำสู่หลักพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดี การสงเคราะห์เกื้อกูล มีจริยธรรม รับผิดชอบสังคมร่วมกัน มิได้จำกัดอยู่เพียงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียในองค์กรเท่านั้นแต่ให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้เสียภายนอกองค์กรด้วย (อัญญา ชันชวิทย์, ศิลปพร ศรีจันเพชร และเดือนเพ็ญ จันทศิริศรี, 2552) อันนำไปสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จึงทำให้การกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อการรายงานข้อมูล ให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย (สิรินาฏ นาคเลิศ และมัทนชัย สุทธิพันธุ์, 2559)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มุ่งเน้นให้การกำกับดูแลที่ดีมีความทันสมัย และสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตลาดทุนและยกระดับให้มีมาตรฐาน เป็นแรงผลักดันให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรูปแบบการรายงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถตอบสนองผู้มีส่วนได้เสียและสาธารณชนได้ จึงมีการรายงานที่เปลี่ยนแปลงไป มีการนำรายงานรูปแบบใหม่มาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพของการรายงานข้อมูลทางการเงิน โดยเฉพาะการรายงานที่ไม่เป็นตัวเงิน เพิ่มมากขึ้น ซึ่งการรายงานรูปแบบนี้ไม่อยู่ในข้อบังคับหรือข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่เป็นการรายงานโดยสมัครใจ และอาจเนื่องมาจากการรายงานข้อมูลในรายงานประจำปีมักมีความโปร่งใสในระดับต่ำ และคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลอาจเป็นผลมา

จากการกำกับดูแลกิจการที่อ่อนแอลง (Claessens and Fan, 2002) ปัจจุบันมีการมีการรายงานโดยความสมัครใจหรือการรายงานข้อมูลที่มีใช้ตัวเงินได้รับความนิยมนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลกเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการให้ข้อมูลกับผู้มีส่วนได้เสียในการใช้ข้อมูลในการรายงานอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกรรายงานที่สามารถส่งสัญญาณให้ผู้มีส่วนได้เสีย หรือสาธารณะชนรับทราบเกี่ยวกับความคาดหวังในอนาคตของกิจการ เช่น การรายงานโดยสมัครใจ ในทวีปยุโรป ร้อยละ 54.3 ในทวีปเอเชีย ร้อยละ 18.0 (Sierra-Garcia et al., 2015, p. 293) การรายงานตามหลักไตรภพ (Triple Bottom Line/TBL) ของ 250 บริษัท ชั้นนำระดับโลกใน Fortune 500 ได้ยอมรับรายงาน TBL ร้อยละ 68 (Colbert and Kurucz, 2007) การรายงานด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Disclosure) การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development/SD) จากการรายงาน Fortune Global 250 ปี 2004 มีการรายงานความยั่งยืน (ด้านเศรษฐกิจสิ่งแวดล้อมสังคม) ร้อยละ 54.4 (Kolk, 2008) การรายงานทุนมนุษย์ (Human Capital) แต่การรายงานเหล่านี้เป็นการรายงานตามแนวคิดทางตะวันตก ที่อาจจะเหมาะกับทางตะวันตก สำหรับทางตะวันออกก็มีแนวคิดการรายงานข้อมูลที่ไม่เป็นตัวเงินด้วยเหมือนกัน เช่น การศึกษาารูปแบบและวัฒนธรรมการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Wangdao Accounting) ของประเทศไต้หวัน การศึกษาการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy/SEP) ของประเทศไทย ตามแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชการที่ 9) ของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) ของจินดา สุจริรัตน์ (2559)

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้อย่างรอบคอบระมัดระวังและคำนึงถึงคุณธรรม เน้นถึงการดำรงอยู่ของกิจการ สามารถพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็งเป็นอิสระ ดำเนินกิจการโดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรเองได้ มีการกำกับดูแลกิจการโดยยึดหลักของความถูกต้อง มีคุณธรรม และโปร่งใส สร้างประโยชน์ร่วมกันโดยการไม่เบียดเบียนกัน ตามกำลังและความสามารถของตน การสงเคราะห์เกื้อกูล มีจริยธรรม รับผิดชอบสังคมร่วมกัน มิได้จำกัดอยู่เพียงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนได้เสียในองค์กรเท่านั้นแต่ให้ความสำคัญแก่ผู้มีส่วนได้เสียภายนอกองค์กรด้วย ซึ่งตรงกับหลักพื้นฐานของการกำกับดูแลกิจการที่ดี หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่มุ่งเน้นความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้อย่างรอบคอบระมัดระวังและคำนึงถึงคุณธรรม เน้น

ถึงการดำรงอยู่ของกิจการ สามารถพัฒนาองค์กรให้เข้มแข็ง เป็นอิสระ ดำเนินกิจการโดยอาศัยทรัพยากรที่มีอยู่ภายในองค์กรเองได้ มีการกำกับดูแลกิจการโดยยึดหลักของความถูกต้อง มีคุณธรรม และโปร่งใส สร้างประโยชน์ร่วมกันโดยการไม่เบียดเบียนกัน ตามกำลังและความสามารถของตน เป็นแนวคิดที่สร้างความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ความสมดุลของการกระทำทั้งเหตุและผลที่นำไปสู่ ความยั่งยืนของการพัฒนา ภายใต้พลวัตทั้งภายในและภายนอกประเทศ (ณัฐพงศ์ ทองภักดี, 2550) ในการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งองค์ประกอบเป็น 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี และอยู่ภายใต้เงื่อนไขความรู้ และคุณธรรม กิจการที่มีการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นการรายงานด้วยความสมัครใจ เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย เป็นวิธีการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม และเป็นการส่งสัญญาณของกิจการเกี่ยวกับความคาดหวังในอนาคตของผู้มีส่วนได้เสีย และสาธารณชน แต่ปัจจุบันการนำแนวคิด SEP มาใช้อยู่ถูกจำกัดกลุ่มในวงแคบบริษัทที่ทำกำไรไม่ได้นำมาใช้ แต่ก็มีผู้ศึกษาคือ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) และจินดา สุจรรย์ (2559) ซึ่งเป็นการศึกษาเพียงปีเดียว แต่ในส่วนของ การรายงานหรือการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินการในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นบริษัทขนาดใหญ่ นั้น ยังไม่ได้รับความสนใจและให้ความสำคัญเท่าที่ควร ซึ่งอาจเกิดจากการขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง การทำความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กรมีการดำเนินการอย่างผิวเผิน โดยองค์กรส่วนใหญ่ยังขาดการพิสูจน์และการทดสอบที่ยืนยันผลการประยุกต์หลักเศรษฐกิจพอเพียงที่ชัดเจน และยังขาดเครื่องมือวัดผลการดำเนินงานที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จของผลการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กร

ดังนั้น จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีขอบเขตและระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร ถ้ามี จะมีการรายงานมากน้อยอย่างไร แนวโน้มการรายงาน ข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีแนวโน้มเป็นอย่างไรเป็นไปในทิศทางใด และการกำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลต่อระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่ อย่างไร

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ขอบเขต และระดับการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างไร

1.2.2 แนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปในทิศทางใด

1.2.3 มีอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาขอบเขต ลักษณะ และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

1.3.2 เพื่อศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 ถึง ปี พ.ศ. 2559

1.3.3 เพื่อทดสอบอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยขอบเขต และระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 โดยเริ่มในระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 ที่มีรายชื่ออยู่ตลอดระยะเวลา 5 ปี ใน 7 กลุ่มอุตสาหกรรม ประกอบด้วย 1) กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร 2) กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง 3) กลุ่มธุรกิจการเงิน 4) กลุ่มทรัพยากร 5) กลุ่มเทคโนโลยี 6) กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม 7) กลุ่มบริการ

1.4.3 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการเก็บข้อมูลในปี พ.ศ.2560 และทำการเก็บข้อมูลในช่วง เดือนกันยายน–เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2560 เป็นรายงานประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559 ซึ่งเริ่มในปี 2555 เนื่องจากการปรับปรุงหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี 2555 แก้ไขเพิ่มเติม ส่วนของแนวปฏิบัติที่ดีของทั้ง 5 หมวด ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN Corporate Governance Scorecard (ASEANCG Scorecard) โดยมุ่งเน้นให้การกำกับดูแลที่ดีมีความทันสมัย และสอดคล้องต่อภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตลาดทุนและยกระดับให้มีมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการที่สูงขึ้น สู่มาตรฐานสากล

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ประโยชน์ทางด้านทฤษฎี

1. เพื่อเป็นประโยชน์ในการทดสอบทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย และทฤษฎีการส่งสัญญาณ ว่าสามารถอธิบายหรือนำไปเป็นแนวทางในการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้แก่ นักวิจัยและผู้สนใจที่สามารถนำไปใช้ เพื่อขยายขอบเขตงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อไป
3. เพื่อเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับการกำกับดูแลและการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.5.2 ประโยชน์เชิงปฏิบัติ

1. เพื่อให้บริษัทได้คำนึงถึงความสำคัญต่อการรายงานข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งส่งผลให้บริษัทเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ถือหุ้นและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย
2. ทำให้ทราบถึงระดับ ปริมาณ และแนวโน้มการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
3. เพื่อให้บริษัทหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดกรอบนโยบายและมาตรฐานในการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. เพื่อกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ทั้งนักลงทุนและผู้สนใจ หรือสาธารณชนทั่วไปตระหนักและเห็นความสำคัญของการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การกำกับดูแลกิจการที่ดี หมายถึง หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นให้ทุกคนทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) พึงใช้สิทธิความเป็นเจ้าของ (Ownership Rights) เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเองผ่านกลไกการบริหารงาน ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียในที่นี้ ได้แก่ ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารบริษัท พนักงานบริษัท ลูกค้า ตัวแทนจำหน่าย ปัจจัยการผลิต คู่แข่งขันทางการค้า รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม (ณิชนันท์ จันทรเชต, 2554) หลักการและแนวปฏิบัติที่ดี แบ่งเป็น 5 หมวด ในแต่ละหมวดแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ส่วนของหลักการ เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่บริษัทจดทะเบียนควรปฏิบัติ ส่วนที่ 2 ส่วนของแนวปฏิบัติที่ดี เป็นการให้รายละเอียดหรือวิธีการดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถปฏิบัติตามหลักการในส่วนแรกได้ ดังนี้ 1) สิทธิของผู้ถือหุ้น 2) การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน 3) บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย 4) การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส 5) ความรับผิดชอบของ (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2555)

การรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง การรายงานข้อมูลตามความสมัครใจ ซึ่งเป็นการรายงานข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงิน และการรายงานข้อมูลที่นอกเหนือจากข้อบังคับ การรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 3 หัวง คือ

ความพอประมาณ ความเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และ 2 เงื่อนไข คือเงื่อนไขความรู้ และ เงื่อนไขคุณธรรม การรายงานข้อมูลขึ้นอยู่กับความเอาใจใส่ ความต้องการจากตลาดหลักทรัพย์และทัศนคติการรับรู้ของผู้บริหารที่มีความสัมพันธ์อย่างสูงระหว่างต้นทุน และผลประโยชน์ที่อาจได้รับจากการรายงานข้อมูล (Sosilowati et.al., 2005) การรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยบริษัทที่จดทะเบียนจะรายงานข้อมูลโดยความสมัครใจก็เพื่อประโยชน์ในด้านของภาพลักษณ์กิจการ ประโยชน์ต่อนักลงทุนและเลี่ยงความเสี่ยงที่จะถูกกล่าวหา การรายงานข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้บริหารสามารถตอบสนองผู้ที่มีส่วนได้เสีย หรือผู้เกี่ยวข้องกลุ่มต่างๆ ได้

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หมายถึง บริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีคุณสมบัติของบริษัทจดทะเบียนตามข้อบังคับของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์เงื่อนไขวิธีการเกี่ยวกับการรับและเพิกถอนหลักทรัพย์จดทะเบียนอันเนื่องจากเกณฑ์ผลการดำเนินงาน หรือฐานะการเงินรวมทั้งปฏิบัติตามนโยบายของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับรายงานทางการเงินเพื่อจะใช้เป็นประโยชน์ ในการประเมินฐานะการเงิน ความมั่นคงความเชื่อมั่นที่มีต่อรายงานทางการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (เบญจพร โมกชะเวส, 2551)

หลักทรัพย์ดัชนี SET 100 หมายถึง กลุ่มดัชนีตลาดหลักทรัพย์ ที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นดัชนีอ้างอิง โดยคัดเลือกกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าตามราคาตลาด (Market Capitalization) และสภาพคล่องการซื้อขายสูง จำนวน 100 หลักทรัพย์ ตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกหลักทรัพย์สำหรับดัชนี ดังนี้ 1) รอบระยะเวลาในการทบทวนจะดำเนินการทุกครึ่งปี ในช่วงเดือนมิถุนายน และช่วงเดือนธันวาคม ของปีทำการคัดเลือก 2) การคัดเลือกหลักทรัพย์ที่เป็นองค์ประกอบของดัชนี SET100 ต้องมีคุณสมบัติ เป็นหุ้นสามัญที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ และเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 เดือน ยกเว้นกรณีหลักทรัพย์ที่ได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงรายชื่อหลักทรัพย์ระหว่างรอบ ที่อาจถูกเพิกถอนตามข้อกำหนดของตลาดหลักทรัพย์ฯ หรืออยู่ระหว่างดำเนินการเพิกถอนจากการเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน ถูกสั่งพักการซื้อขาย (ขึ้นเครื่องหมาย SP) เป็นระยะเวลานาน หรือมีแนวโน้มที่จะถูกพักการซื้อขายเป็นระยะเวลานาน เป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด (Market Capitalization) สูงสุด 20 ลำดับแรก เป็นหลักทรัพย์ที่มีสัดส่วนผู้ถือหลักทรัพย์รายย่อย (Free-float) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของทุนชำระแล้ว เป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าการซื้อขายอย่างสม่ำเสมอตามสภาพปกติของตลาด เป็น

หลักทรัพย์ที่มีจำนวนหุ้นซื้อขายไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนหุ้นจดทะเบียนของหลักทรัพย์นั้น ๆ
หลักทรัพย์ที่ผ่านคุณสมบัติ หลักทรัพย์ในลำดับที่ 1-100 จะเป็นหลักทรัพย์ที่เป็นองค์ประกอบของ
ดัชนี SET100

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง จากการสำรวจ วารสาร บทความ หนังสือ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ และนำมาเป็นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดของงานวิจัย โดยมีประเด็นสำคัญ ดังนี้ต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.2 การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.3 แนวคิดการกำกับดูแลกิจการ
- 2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย
- 2.5 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1 ความหมายของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ในปี 2540 ประชาชนและองค์กร หันมาสนใจกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมาก พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชการที่ 9) ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ อธิบายความหมาย อาทิ บางตอน คือ “ความพอเพียงนี้มีได้หมายความว่า ทุกครอบครัวจะผลิตอาหารของตนเอง จะต้องทอผ้าใส่เองอย่างนั้นมันกินไป แต่ว่าในหมู่บ้านหรือในอำเภอ จะต้องมีความพอเพียงพอสมควร บางสิ่งบางอย่างที่ผลิตได้มากกว่าความต้องการก็ขายได้ แต่ขายในที่ไม่ห่างไกลเท่าไร ไม่ต้องเสียค่าขนส่งมาก” พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2540 (ภุชชินทร์ คำดี, 2557)

หลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียงหมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนไทยในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่รัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีความสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีสมดุลงและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งทางวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจำโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (ปรียานุช พิบุรสรารุช, 2549)

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง เศรษฐกิจที่สามารถอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีความพอเพียงกับตัวเอง (Self Sufficiency) อยู่ได้โดยไม่ต้องเดือดร้อน โดยต้องสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของตนเองให้ดีเสียก่อน คือ ตั้งตัวให้มีความพอกินพอใช้ ไม่ใช่มุ่งแต่จะทุ่มเทสร้างความเจริญยกเศรษฐกิจให้รวดเร็วแต่เพียงอย่างเดียว เพราะผู้ที่มีอาชีพและฐานะเพียงพอที่จะพึ่งตนเองย่อมสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า และฐานะเศรษฐกิจขั้นที่สูงขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ, 2558: 18)

อนุชา ทองทา (2553) ได้ให้ความหมายความพอเพียงว่า เป็นปรัชญาชี้ถึงการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน ถึงระดับรัฐทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจให้ก้าวทันต่อโลกโลกาภิวัตน์

วราภรณ์ เหลืองวิสัย (2557) กล่าวว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ ความพอมี พอกิน พอประมาณเป็นนโยบายนำมาใช้ในชีวิตไม่ให้ฟุ่มเฟือย ไม่หรูหรา ไม่สุดโต่ง ไม่โลภ ความพอประมาณ ความมีเหตุผลจะก่อให้เกิดความสุข เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวตลอดจนการใช้ความรู้ความรอบคอบ ตลอดจนคุณธรรมประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำ รู้จักประมาณตนในด้านต่างๆ การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว คือ เตรียมพร้อมที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความมีวินัยและความสามารถในการพึ่งตนเอง

ความมีเหตุผลคือการ “ใช้สติ” ตรึกตรองอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ คิดถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่น และต่อสภาพแวดล้อม คำนึงถึงผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และเป็นแนวทางในการปฏิบัติทางสายกลางที่เชื่อมโยง จิตใจ วัฒนธรรม สังคมและสิ่งแวดล้อม โดยใช้หลักพึ่งพาตนเองและเป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับตนเอง ครอบครัว ชุมชน จนถึงระดับภาครัฐในการบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัวระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปใน ทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้ สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550)

จากความหมายข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวคิดของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 9) ที่ชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง ให้พึ่งตนเองได้ ตั้งอยู่บนความไม่ประมาทคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี โดยอาศัยความรอบรู้ ควบคู่กับคุณธรรม ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์

2.1.2 วัตถุประสงค์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จุดหมายในปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ว่ามีอยู่ 2 ส่วนด้วยกัน คือ ส่วนที่หนึ่ง เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งเป็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายในให้ทันและเข้ากับสิ่งภายนอก และเพื่อให้พร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี เป็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอกเพื่อป้องกันไม่ให้อะไรภายในได้รับความกระทบกระเทือนเสียหาย ส่วนที่สอง เพื่อให้สมดุล ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

จุดหมายของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย คือ ความสมดุล การพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง และการก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ จะเห็นได้ว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั้น มิได้ปฏิเสธกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ตรงกันข้ามการดำเนินตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์นั่นเอง (พิพัฒน์ ยอดพฤติการ, 2560)

ปรียานุช พิบูลสรารุช (2549) กล่าวว่าปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีเป้าหมายมุ่งให้เกิดความสมดุลและพร้อมต่อการยอมรับและการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งทางวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกเป็นอย่างดี

เป้าประสงค์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ถึงระดับรัฐ ในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์เป็นแนวทางการปฏิบัติตน (พระมหานุชา (อนุชา ทองทา), 2553)

เป้าหมายของปรัชญาคือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน สามารถรับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นด้าน เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักทางสายกลางดังกล่าวแล้ว ปรัชญามีองค์ประกอบคือ ความพอประมาณ (ไม่สุดโต่ง ยึดได้บนขาของตนเอง)ความมีเหตุมีผล (รอบคอบ พิจารณาผลทั้งระยะสั้นและระยะยาว) และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการเปลี่ยนแปลง (การป้องกันตัวจากความเสี่ยง) โดยมีเงื่อนไขพื้นฐาน คือความรู้และคุณธรรม (ณัฐพงษ์ ทองภักดี, 2550)

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ เครื่องมือชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับให้สามารถพึ่งตนเองได้

และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ โดยอาศัยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เพื่อก่อให้เกิดสมดุล ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม

2.1.3 ประวัติหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกิดขึ้นครั้งแรกจากพระบรมราโชวาทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2517 โดยพระราชทานแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ซึ่งเน้นความสำคัญในการพัฒนาประเทศแบบสร้างพื้นฐานคือ "ความพอมีพอกิน พอใช้" ต่อมาพระองค์มีพระราชดำรัสอีกครั้งเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 4 ธันวาคม 2517 ณ ศาลาดุสิดาลัย ทรงเน้นคำว่า "พอมีพอกิน" ดังนั้นคำว่า "เศรษฐกิจพอเพียง" จึงเริ่มต้นจากคำว่า "พอมีพอกินพอใช้"

ช่วงก่อนวิกฤติปี 2540 อัตราเงินเฟ้อสูงระบบเศรษฐกิจไทยเกิดความไม่สมดุลในหลายด้าน เช่น ด้านการกระจายรายได้ ด้านความเจริญระหว่างเมืองกับชนบท ด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับการเจริญเติบโต ความไม่พอดีของโครงสร้างการผลิตและการจ้างงาน ที่สัดส่วนการผลิตของภาคเกษตรลดลงเศรษฐกิจที่เป็นอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น เกิดความผันผวนของระบบเศรษฐกิจโลกและระดับชาติมีผลกระทบต่อประชาชน สังคมมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วทั้งการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารและวัฒนธรรมต่างชาติ ความเปราะบางทางเศรษฐกิจไทย นักลงทุนต่างชาติขาดความมั่นใจในความสามารถในการชำระหนี้ต่างประเทศ ทำให้เงินทุนจากต่างประเทศไหลออกอย่างรวดเร็ว เสถียรภาพค่าเงินบาทลดค่าลงอย่างมาก อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีการปรับตัว ทำให้เงินสำรองระหว่างประเทศลดลงอย่างมาก ประเทศไทยเข้าสู่วิกฤติมีภาระหนี้ต่างประเทศมาก สถาบันการเงินและธุรกิจจำนวนมากล้มละลาย ประเทศเข้าสู่ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ประเทศไทยจึงต้องเข้าสู่โครงการความช่วยเหลือของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) จากปัญหาความไม่สมดุลในการพัฒนาโดยเฉพาะการเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจในปี 2540 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำรัสในวันที่ 4 ธันวาคม 2540 การพัฒนาประเทศอย่างพอเพียง และมีพระราชดำรัสอีกหลายครั้ง ทรงย้ำให้เห็นว่า แนวทางการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาของไทยยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ยั่งยืนและสมดุลได้ จำเป็นต้องหาแนวทางใหม่ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งเศรษฐกิจพอเพียงเป็นกรอบที่เหมาะสม ทำให้เราหลีกเลี่ยงวิกฤติเศรษฐกิจได้ หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นแนวคิดใหม่ และได้รับพระบรมราชานุญาตใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 ต่อมาพระดำรัสเกี่ยวกับการพัฒนาในวาระ

ต่างๆ ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้นำมาใช้ และเป็นกรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปัจจุบัน

เนื้อหาของปรัชญากลับกรองมาจากกระแสพระราชดำรัส กว่าสามสิบปีที่ผ่านมา และเมื่อประเทศไทยพบวิกฤติจึงตระหนักในเรื่องนี้ก็นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนา สิ่งที่น่าสนใจ คือ แม้เวลาจะผ่านมาเป็นเวลาร่วม 20 ปีจากวิกฤติ และประเทศไทยอยู่ในขั้นที่ฟื้นตัวจากวิกฤติแล้ว แต่ความศรัทธาของปรัชญายังมีอยู่ แสดงให้เห็นว่าปรัชญานี้ได้รับการยอมรับว่าไม่เพียงแค่ว่าแก้ปัญหาวิกฤตระยะสั้น แต่มีองค์ความรู้ที่สามารถเป็นแนวทางพัฒนาระยะยาวที่เหมาะสมกับพื้นฐานของสังคมไทยการที่ปรัชญาได้รับการยอมรับทั้งในแง่กรอบความคิดและการปฏิบัติในสังคมไทยอย่างกว้างขวาง เป็นเพราะมาจากประสบการณ์ที่เป็นจริงของการพัฒนาทั่วทุกพื้นที่ ปรัชญานี้มาจากการกลับกรองพระบรมราโชวาทอันมีพื้นฐานจากพระราชกรณียกิจ และการดำเนินงานโครงการหลวง ที่พระองค์ท่านได้ทรงพัฒนาในภูมิสังคมต่างๆ ทั่วประเทศ การพัฒนาให้ความสำคัญที่มุ่งไปสู่คน พัฒนาความเป็นอยู่ของปัจเจกชนในครอบครัว และชุมชน มิใช่เป็นการมองเฉพาะในระดับมหภาค ทั้งยังเน้นการเป็นตัวของตัวเอง และความพออยู่พอกินของคนส่วนใหญ่ ปรัชญา มุ่งพัฒนาที่ปัจเจกชน ให้พึ่งตนเองได้ มีหลักทางสายกลาง มีการพัฒนาเป็นขั้นตอนไม่สุดโต่งเป็นตามหลักมัชฌิมาปฏิปทาของพุทธศาสนา ที่เป็นที่ยอมรับของประชาชนไทย นอกจากนี้เน้นความสุขของบุคคล ทั้งด้านวัตถุ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ไม่ปฏิเสธกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ให้มีความรู้เท่าทัน สามารถที่จะรับความผันผวนของการเปลี่ยนแปลงได้

ปัจจุบันถึงแม้ว่าวิกฤติจะผ่านไปร่วมทศวรรษแล้ว ประชาชน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน ให้การยอมรับ มีความศรัทธา และให้ความสำคัญกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการนำมาใช้ในการดำรงชีวิต การพัฒนาองค์กรและรวมทั้งการพัฒนาประเทศ เพราะปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางให้เห็นความสำคัญทั้งทางด้านวัตถุและจิตวิญญาณ ให้เห็นความสำคัญของการพัฒนาแบบองค์รวม โดยมีแนวทางสายกลางตามหลักศาสนา (ถุฎฐพงศ์ ทองภักดี, 2550: 3-11)

2.1.4 แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวคิดของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชการที่ 9) เป็นแนวคิดที่สร้างความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม

สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ความสมดุลของการกระทำทั้งเหตุและผลที่นำไปสู่ ความยั่งยืนของการพัฒนา ภายใต้พลวัตทั้งภายในและภายนอกประเทศ (ณัฐพงษ์ ทองภักดี, 2550)

ปีเตอร์ วอร์วี่ มีแนวคิดที่ว่า “เศรษฐกิจพอเพียง มี สองเรื่องหลักๆ รวมอยู่ด้วยกัน เรื่องที่หนึ่ง คือ ความต้องการในปัจจุบันตามความจำเป็น มิใช่สิ่งที่เกินความจำเป็น (Excessive Materials) และเรื่องที่สอง คือ การไม่สร้างความเสี่ยงเพิ่มกำลัง (Excessive Risks) ที่ตนเองจะได้รับ” สำหรับในประเทศออสเตรเลียเวลานี้ ปีเตอร์ วอร์วี่ กล่าวว่ามีการพูดถึงแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืนในเรื่องเศรษฐศาสตร์สีเขียว (Green Economics) ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิอากาศของโลก การสูญสิ้นไปของทรัพยากรธรรมชาติจากการใช้พัฒนาทางเศรษฐกิจ ที่ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถของโลกเพื่อรองรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจระยะยาว แต่หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นผลจากปรัชญาเชิงพุทธที่เชื่อว่าความสุขไม่ได้อันเกิดจากความมั่งคั่ง แต่เกิดจากจิตใจภายใน ถ้าเปรียบเทียบเศรษฐกิจพอเพียงกับเศรษฐศาสตร์สีเขียว ทั้งสองแนวคิดนี้เชื่อว่าความสุขของมนุษย์ไม่ได้มาจากรายได้มากมาย โดยขาดการคำนึงถึงขีดความสามารถของโลก แต่การใช้ทรัพยากรที่ไม่เบียดเบียนและการใช้ชีวิตอยู่อย่างพอเพียงที่น่าจะเป็นหนทางแห่งความสุขที่แท้จริง การก่อให้เกิดความโลภหรือการบริโภคเกินความจำเป็นย่อมนำมาซึ่งความทุกข์ เช่นเดียวกับโลกที่ไม่สามารถตอบสนองต่อการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้ (สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

จิกมี ทินเลย์ กล่าวว่า “หัวใจของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง คือ การอยู่ภายใต้ด้วยสิ่งที่มีอยู่อย่างยั่งยืน” จิกมี ทินเลย์ มีทัศนะต่อเศรษฐกิจพอเพียงว่า ประเทศไทยที่มีการพัฒนาก้าวไกลรวมถึงความเป็นอุตสาหกรรมที่มากกว่าภูฏาน เกิดความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงที่ซับซ้อนนำมาสู่ความมั่นคงในระยะยาว หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเป็นสิ่งจำเป็นของโลกในเวลาที่จะต้องดำเนินตามประเทศไทย เนื่องจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถ สร้างชีวิตที่ยั่งยืนและสุดท้ายจะไม่หยุดเพียงแค่นี้ในประเทศแต่จะเป็นหลักการและแนวปฏิบัติของโลก จิกมี กล่าวว่า สำหรับประเทศภูฏานนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับประยุกต์ใช้โดยเริ่มจากแนวปรัชญาบริหารประเทศที่ใช้ “ความสุข” ของประชาชนเป็นตัวชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ โดยการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประเด็น คือ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เท่าเทียมกันและยั่งยืน การรักษาเขตหิมาลัยในด้านสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี

พร้อมทั้งปลูกฝังด้วยการให้การศึกษอย่างจริงจังกับคนรุ่นใหม่ และยึดมั่นหลักธรรมาภิบาล (สถาบันไทยพัฒนา มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

วูล์ฟกัง ชัคส์ ชาวเยอรมนี มองว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับงาน แต่ไม่ได้บอกให้ทิ้งเทคโนโลยีแต่ให้เลือกใช้ที่เหมาะสม อย่ายึดอยู่บนความสะดวกสบายจนเกินไป ซึ่งถือว่าเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับทุกประเทศในเวลานี้ เพราะเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน (Green Economics) (สถาบันไทยพัฒนา มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

อมาตยา เซน เป็นชาวอินเดีย และเป็นนักเศรษฐศาสตร์ เจ้าของรางวัลโนเบล สาขาเศรษฐศาสตร์ มองว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นทางเลือกใหม่ในการพัฒนา เนื่องจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการใช้สิ่งต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพและใช้โอกาสให้พอเพียงกับชีวิตที่ดี ความพอเพียงจึงไม่ได้หมายถึง ความไม่ต้องการ แต่ต้องรู้จักใช้ชีวิตให้ดีพอ ไม่ให้ความสำคัญกับรายได้และความร่ำรวย แต่ให้มองที่คุณค่าของชีวิตมนุษย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในแนวทางการพัฒนา (สถาบันไทยพัฒนา มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

2.1.5 ประโยชน์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง ทำให้เกิดวิถีการพัฒนาและผลของการพัฒนาที่สมดุล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ความสมดุลและความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ความสมดุลของการกระทำทั้งเหตุและผลจะนำไปสู่ ความยั่งยืนของการพัฒนา ภายใต้พลวัตทั้งภายในและภายนอกประเทศ (ณัฐพงษ์ ทองภักดี, 2550)

ปรัชญากล่าวถึง ผลที่คาดว่าจะได้รับด้วย โดยความพอเพียงเป็นทั้งวิธีการและผล (End and mean) จากการกระทำ จะทำให้เกิดวิถีการพัฒนาและผลของการพัฒนาที่สมดุล และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ความสมดุลและความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสมดุลในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ในขณะเดียวกัน ความสมดุลของการกระทำทั้งเหตุและผลจะนำไปสู่ ความยั่งยืนของการพัฒนา ภายใต้พลวัตทั้งภายในและภายนอกประเทศ

นิศารัตน์ ทัดตินาพาณิชย์ (2551) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงกับธุรกิจค้าปลีกในจังหวัดหนองคาย โดยใช้แบบสอบถามและแบบสังเกตเป็นเครื่องเก็บจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการร้านค้าปลีกในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอท่าบ่อ อำเภอสังคม ในจังหวัดหนองคาย จำนวน 357 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ไคสแควร์ประกอบการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเป็นสถิติทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบธุรกิจ นำมาประยุกต์ใช้ในลักษณะการใช้จ่ายอย่างพอเพียง การไม่ก่อกวนในการลงทุน การจัดสรรเงินทุน การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชาการและราคาถูก ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบธุรกิจไม่เน้นผลกำไรในระยะสั้น และไม่โลภมากจนเกินไป ประกอบธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอาเปรียบผู้บริโภคนัก ลูกจ้าง และผู้จำหน่ายสินค้า โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ อายุ เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์ การรับรู้จากหนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจพอเพียง และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ปีเตอร์ บูทรอยด์ มีแนวคิดที่เศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวอย่างของการนำร่องของทางเลือกสำหรับการพัฒนาที่มีแนวคิดสอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจสมานฉันท์ ในยุโรปและอเมริกาเหนือ ระบบเศรษฐกิจพอเพียงแนวทางให้คนในโลกได้เห็นอนาคตแห่งความยั่งยืน (สถาบันไทยพัฒนา มูลนิธิบูรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์, 2560)

2.2 การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลาและเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยวิกฤต เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ การนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรธุรกิจนั้น เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ หลักสำคัญคือ การใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเป็นหลักยึดสำคัญในการตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน การระดมทุน และการดำเนินงาน (ณดา จันทร์สม, 2555: 25)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมานานกว่า 30 ปี และได้ทรงเน้นย้ำแนวทางพัฒนาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาท โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงการดำรงอยู่และการปฏิบัติตนของประชาชนในทุกๆระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน ระดับองค์กรธุรกิจ ถึงระดับรัฐ ในการพัฒนาและบริหารประเทศ ให้ดำรงอยู่ ให้ดำเนินไปในทางสายกลางโดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกโลกาภิวัตน์ และความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ การเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ธุรกิจต้องเผชิญกับความเสี่ยงและการแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งมีผลต่อการอยู่รอดของธุรกิจในระยะยาว การประยุกต์นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ประกอบด้วยแนวทางสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันควบคู่กับการมีความรู้คู่คุณธรรม ทั้งนี้ต้องอาศัยความรู้ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนขณะเดียวกัน ต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียรมีสติปัญญาและความรอบคอบจะช่วยให้ธุรกิจสามารถดำเนินการบนความไม่ประมาทและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ต่างๆ ได้ในระยะยาว (ศุภกร เอกชัยไพบูลย์, 2559: 2) การปฏิบัติตั้งอยู่บนความพอประมาณ ความมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกกิจการ โดยใช้ความรู้และคุณธรรมเป็นหลักค้ำจุน ทำให้การปฏิบัติมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ความสมดุล ความมั่นคง และความยั่งยืนให้กับผู้มีส่วนได้เสีย สังคมและสิ่งแวดล้อม อันเป็นผลดีต่อผู้มีส่วนได้เสียในการอยู่ร่วมกันอย่างมี

1. ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน หมายความว่า ความพอเพียง (Sufficiency) ต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะพร้อม ๆ กัน ได้แก่ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีกล่าวคือกิจกรรมใดๆ ที่ขาดคุณลักษณะหนึ่งไปก็จะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความพอเพียงคุณลักษณะทั้ง 3 ประกอบด้วย

ความพอประมาณ (Moderation) หมายถึง ความพอดี (Dynamic Optimum) ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป ไม่โลภจนเกินขอบเขต ดำเนินกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป เป็นขั้นตอน ไม่รีบร้อนโดยหวังให้เกิดผลอย่างรวดเร็ว ไม่ประมาท คำนึงถึงความอยู่รอด ในมิติต่างๆ ของการกระทำ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การผลิต การบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณเพื่อนำไปสู่ความสมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลง การให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นที่เหมาะสม ผลกำไรที่ได้ไม่เกิดจากการเบียดเบียนสังคม คำนึงถึงการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และไม่ฟุ่มเฟือย (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2550)

ความพอประมาณในทางธุรกิจ ของเศรษฐกิจพอเพียงธุรกิจจะต้องพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้น ในกระบวนการผลิตหรือบริการที่ต้องไม่ก่อให้เกิดการเบียดเบียนทั้งต่อผู้มีส่วนได้เสียในธุรกิจและผู้มีส่วนได้เสียนอกธุรกิจ นอกจากนี้ควรคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากกิจกรรมทางธุรกิจอย่างรอบคอบในธุรกิจเอง และระหว่างธุรกิจกับหน่วยงานอื่นๆ ในสังคม

2. ความมีเหตุผล (Reasonableness) หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอประมาณ ในมิติต่างๆ นั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผลโดยพิจารณาจำเหตุปัจจัยและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ มีการควบคุมดูแลการปฏิบัติต่างๆ อย่างสมเหตุสมผล และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ (Expected Results) อย่างรอบคอบ ระมัดระวัง และมีเหตุผล (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2550)

ความมีเหตุผลในทางธุรกิจ หมายถึงการพิจารณาที่จะดำเนินการใดๆ ด้วยความถี่ถ้วนรอบคอบ คำนึงถึงเหตุและปัจจัยแวดล้อมทั้งหมด การพิจารณาเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และผลที่เกิดขึ้นจากหน่วยการผลิต แยกออกเป็น 2 ระดับ คือ ความมีเหตุผลในหน่วยการผลิต หรือภายในธุรกิจเอง และความมีเหตุผลระหว่างธุรกิจกับหน่วยงานอื่นๆ ในสังคม

3. การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี หมายถึง การจัดองค์ประกอบของการดำเนินงาน ให้มีสภาพพร้อมรองรับต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในเป็นอย่างดี ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็ง มั่นคง สมดุล และยั่งยืน ให้ทั้งกิจการ ชุมชน และสังคม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจต่อผู้มีส่วนได้เสีย ทำให้เกิดประโยชน์และนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในระยะยาว เช่น การกำกับดูแลกิจการที่ดี มีระบบบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ครอบคลุมถึงการให้ความเท่าเทียมเป็นธรรมรับผิดชอบต่อลูกค้า ผู้บริโภค พนักงาน แรงงาน รวมทั้งการผลิตและการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพปลอดภัยต่อสุขภาพทั้งผู้ผลิต

และผู้บริโภค การสร้างนวัตกรรมเพื่อมูลค่าเพิ่ม การใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่า มีประสิทธิภาพ ประหยัด (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2550)

การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในทางธุรกิจแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือการสร้างจากภายใน และการสร้างจากภายนอก การสร้างภูมิคุ้มกันภายในได้แก่ การพิจารณาและการจัดองค์ประกอบต่างๆ ในองค์กร ให้เอื้อต่อการปรับตัวเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง การสร้างภูมิคุ้มกันภายนอก ได้แก่ การพิจารณาและจัดองค์ประกอบที่อยู่รายรอบองค์กรให้เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่นการเอาใจใส่ดูแลชุมชน สิ่งแวดล้อม หรือคู่ค้าของตน (นิศารัตน์ ทัดตินาพานิชย์, 2551)

4. เงื่อนไขความรู้ (Set of knowledge) หมายถึง เครื่องอาศัยของการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปอย่างถูกต้อง ที่เหมาะสมในการนำหลักวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผน และการดำเนินการทุกขั้นตอน ซึ่งจะประกอบไปด้วยความรู้ในงานที่ทำ และสถานะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำทั้งหมด การมีสติรู้ความระลึกรู้และมีปัญญาความรู้ชัดที่เกิดขึ้น จากความสามารถ คิดพิจารณาอย่างถูกต้องแยกแยะด้วยเหตุผล

เงื่อนไขความรู้ ที่จะนำไปสู่การตัดสินใจในการประกอบ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่อยู่ในระดับพอเพียงต้องอาศัย ความรอบรู้ คือความรู้ (Stock of all relevant knowledge) เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ อย่างรอบด้านโดยครอบคลุมเนื้อหาของเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐาน สำหรับการนำไปใช้ในโอกาสและเวลาต่างๆ ความรอบคอบ คือความสามารถที่จะนำความรู้และหลัก วิชาต่างๆ เหล่านั้นมา พิจารณาให้เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ประกอบการวางแผนก่อนที่จะนำไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติทุกขั้นตอน ความระมัดระวัง คือ ความมีสติในการนำแผนปฏิบัติที่ตั้งอยู่บน หลักวิชาการต่างๆ เหล่านั้นไปใช้ในทางปฏิบัติ เพราะในความเป็นจริงแล้วสถานการณ์เปลี่ยนแปลง ตลอดเวลา ดังนั้น การนำความรู้และความรอบคอบมาใช้จึงต้องอาศัยความระมัดระวังให้รู้เท่าทัน เหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

ความรู้ในทางธุรกิจ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ในการประกอบธุรกิจนั้นต้อง มีความรอบรู้ในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถานะแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด มีสติ มีความ ระลึกรู้ ซึ่งเป็นเครื่องกำกับพฤติกรรมทางธุรกิจ หรือการวางแผนในเรื่องต่างๆ โดยคำนึงถึง ผลประโยชน์และผลเสียในระยะยาว มีปัญญา มีความรู้ชัดที่เกิดขึ้นจากความฉลาดสามารถคิดพิจารณา ได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล ทำให้เข้าใจทุกอย่างอย่างกระจ่างชัด เป็นความรู้แจ้งในงานและวิธีปฏิบัติ อย่างถูกต้องเที่ยงตรง (นิศารัตน์ ทัดตินาพานิชย์, 2551)

5. เงื่อนไขคุณธรรม (Ethical Qualifications) หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปอย่างดีงาม ประกอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต คือความประพฤติชอบ มีการพูดและการกระทำที่ตรงต่อหน้าที่การงาน ต่อตนเอง และต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง มีเจตนาบริสุทธิ์ ไม่คดโกงไม่หลอกลวง ไม่เอาเปรียบ ความอดทนและมีความเพียร คือ ความบากบั่นความกล้าแข็ง มีความหนักแน่น ไม่ท้อถอย ทำให้การดำเนินงานรุดหน้าเรื่อยไป จนประสบความสำเร็จ และความรอบคอบระมัดระวัง คือพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในทุกแง่มุม ก่อนที่จะดำเนินงาน เพื่อมิให้เกิดความเผลอเรอ และพลั้งพลาด (พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์, 2550)

เงื่อนไขคุณธรรมที่จะต้องเสริมสร้างใน 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านจิตใจหรือปัญญา โดยเน้นความรู้คู่คุณธรรมกล่าวคือตระหนักในคุณธรรมมีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความรอบรู้ที่เหมาะสม
2. ด้านการกระทำหรือแนวทางการดำเนินชีวิตโดยเน้นความอดทนความเพียรสติปัญญาและความรอบคอบทั้งนี้มิใช่เป้าหมายที่เน้นเป็นพิเศษในการเสริมสร้างเงื่อนไข 2 ด้านข้างต้น คือเจ้าหน้าที่ของรัฐนักทฤษฎีและนักธุรกิจในทุกระดับเนื่องจากการกระทำใดๆ ของคนกลุ่มนี้สามารถก่อให้เกิดผลกระทบในสังคมวงกว้างได้

คุณธรรมในทางธุรกิจ เป็นเครื่องกลั่นกรอง อันประกอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริตสำหรับรองรับสนับสนุนความรู้ มีความอดทน มีความเพียร ประกอบการทำงานด้วยความตั้งใจไม่ละเลยไม่ทอดทิ้ง มีความหนักแน่น ไม่ท้อถอย และมีความรอบคอบระมัดระวังที่จะพิจารณาเรื่องต่างๆ ให้กระจ่างแจ้งเพื่อการจัดการที่ถูกต้อง ถูกขั้นตอน เพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายให้เกิดความสมดุล การพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลง และก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (นิศารัตน์ ทัดตินาพานิชย์, 2551)

2.3 การกำกับดูแลกิจการ (Corporate Governance)

2.3.1 ความหมายการกำกับดูแลกิจการ

จากการศึกษาความหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการหรือบรรษัทภิบาลจากบทความวารสาร ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศได้มีผู้ให้คำจำกัดความและความหมาย คำนิยามของการกำกับดูแลกิจการมีความหมายที่ค่อนข้างหลากหลาย ดังนี้

บรรษัทภิบาลแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของการกำกับดูแลกิจการไว้ดังนี้ “การกำกับดูแลกิจการ” และ “บรรษัทภิบาล” มาจากคำๆ เดียวกันคือ “Corporate Governance” การกำกับดูแลกิจการมีความหมายหลากหลายแล้วแต่มุมมอง เช่น 1) เป็นความสัมพันธ์อย่างหนึ่งระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ ผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสียอื่นในการกำหนดทิศทาง และสอดส่องดูแลผลปฏิบัติงานของบริษัท 2) เป็นโครงสร้างและกระบวนการภายในที่จัดขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่า คณะกรรมการสามารถประเมินผลงานของฝ่ายจัดการของบริษัทอย่างตรงไปตรงมา และมีประสิทธิผล 3) ระบบที่จัดให้มีกระบวนการ และโครงสร้างของภาวะผู้นำ และการควบคุมของกิจการให้มีความรับผิดชอบตามหน้าที่ด้วยความโปร่งใส และสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อรักษาเงินลงทุน และเพิ่มคุณค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาวภายในกรอบการมีจริยธรรมที่ดีโดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นและสังคมโดยรวม

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2549) ได้ให้คำนิยามของการกำกับดูแลกิจการหรือบรรษัทภิบาล คือระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการของฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งมุ่งเน้นความสมดุลและความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยให้ความสำคัญกับการใช้ความรู้อย่างรอบคอบ ระมัดระวังและคำนึงถึงคุณธรรม มีระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ สร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้เสียและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (ภัทรพงษ์ เจริญกิจจารุกร, 2556: 101)

องค์การความร่วมมือและพัฒนาเศรษฐกิจ (Organization for Economic Co-operation and Development) ได้ให้ความหมายของการกำกับดูแลกิจการไว้ว่า “ระบบใดระบบหนึ่งที่มีไว้เพื่อคอยกำกับและควบคุมการดำเนินธุรกิจของกิจการ” ประกอบด้วย 5 หมวด ได้แก่ 1. สิทธิของผู้ถือหุ้น 2. การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันของผู้ถือหุ้น 3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย 4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส และ 5. ความรับผิดชอบของคณะกรรมการ

ศูนย์ส่งเสริมบรรษัทภิบาล สำนักงาน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2555: 1) ได้ให้ความหมายว่า การกำกับดูแลกิจการ หรือบรรษัท คือ ระบบที่จัดให้มีและกระบวนการของ

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น

ณิชนันท์ จันทรเขต (2554: 9) ได้ให้ความหมายว่า การกำกับดูแลกิจการหมายถึง หลักของการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นให้ทุกคนทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) พึงใช้สิทธิความเป็นเจ้าของ (Ownership Rights) เพื่อปกป้องผลประโยชน์ของตนเองผ่านกลไกการบริหารงาน ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียในที่นี้ ได้แก่ ผู้ถือหุ้น เจ้าหนี้ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารบริษัท พนักงานบริษัท ลูกค้า ตัวแทนจำหน่าย ปัจจัยการผลิต คู่แข่งขันทางการค้า รวมถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม

ณรงค์ศักดิ์ อินตะไชยวงศ์ (2555: 12) ได้ให้ความหมาย การกำกับดูแลกิจการที่ดี คือ ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการปรับปรุงประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง ฝ่ายจัดการ คณะกรรมการ เจ้าของ และผู้มีส่วนได้เสียอื่น การกำกับดูแลกิจการที่ดียังช่วยให้มี โครงสร้าง ซึ่งเป็นกลไกกำหนดวัตถุประสงค์ ของกิจการและกำหนดวิธีที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น รวมถึงการสอดส่องดูแลผลการปฏิบัติงานของกิจการ

สมาคมผู้ตรวจสอบภายในแห่งประเทศไทย (2552) สมาคมผู้ตรวจสอบ ภายในแห่งประเทศไทย (The Institute of Internal Auditors : IIA) ได้ให้คำนิยามของ กระบวนการกำกับดูแล (Governance Process) ไว้ดังนี้ “กระบวนการกำกับดูแล หมายถึง ขั้นตอน วิธีปฏิบัติที่ใช้โดยตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร เพื่อให้ดูแลความเสี่ยงและกระบวนการควบคุม ที่บริหารจัดการโดยฝ่ายบริหาร”

Bonna (2012) การกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับการเจริญเติบโต และการอยู่รอดของบริษัทสมัยใหม่ นอกเหนือจากการช่วยให้บริษัทลดความขัดแย้งของผลประโยชน์ และตอบสนองความต้องการทางกฎหมายแล้ว การกำกับดูแลกิจการที่ดียังทำให้บริษัทเป็นที่น่าดึงดูด ความสนใจของผู้มีมั่งคั่งและนักลงทุนสถาบันนอกจากนี้แล้วยังทำให้บริษัทเป็นหุ้นส่วนพันธมิตรทาง ธุรกิจที่น่าสนใจ (Attractive Business Alliance Partner) ซึ่งจะช่วยให้บริษัทได้รับโอกาสในการ ลงทุนให้สามารถทำกำไรได้

ภัทรพงษ์ เจริญกิจจารุกร (2556: 6) ได้สรุปคำว่า “ธรรมาภิบาล” หรือ “การกำ ดูแลที่ดี” หมายถึง กรอบแนวทางนโยบายของหน่วยงานหรือองค์กร ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียเพื่อความถูกต้องโปร่งใส เป็นธรรมและสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนของการปฏิบัติ โดย ทุกคนมีส่วนร่วมพัฒนาในความยั่งยืน

United Nations (2013) ได้ให้คำนิยามการกำกับดูแลกิจการ คือกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งนำหลักการมาใช้ในการกำกับดูแลระหว่างประเทศ ระดับชาติ ระดับองค์กร และระดับท้องถิ่น ซึ่งมีหลักอยู่ 8 ประการ คือ 1. การมีส่วนร่วม (Participation) ในการสร้างการตัดสินใจในสังคมและการสร้างความสามัคคี 2. การปฏิบัติตามกรอบของกฎหมาย (Rule of Law) ปฏิบัติอย่างเสมอภาคเป็นธรรมโดยเท่าเทียมกันไม่ลำเอียง ทุกคนอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย 3. ความโปร่งใส (Transparency) มีการเปิดเผยข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา มีการตรวจสอบรายงานผลให้สังคมรับทราบ 4. ความรับผิดชอบ (Responsiveness) ต่อผลของการตัดสินใจ 5. ความสอดคล้อง (Consensus Oriented) โดยหาเป้าหมายและความต้องการร่วมกันเพื่อลดความขัดแย้งในสังคม สร้างสังคมด้วยวิธีการเรียนรู้ 6. ความเสมอภาค (Equity and Inclusiveness) คือสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนพึงได้รับจากรัฐบาล 7. ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Effectiveness and Efficiency) คือ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่ากับเงินลงทุนจากการใช้ทรัพยากร 8. ความมีเหตุผล (Accountability)

ธีรพร ทองชะโชค (2556) ได้สรุปว่า การกำกับดูแลกิจการ คือ ระบบที่จัดให้มีการดูแลควบคุมโครงสร้างกระบวนการทำงาน โครงสร้างของภาวะผู้นำ และการควบคุมของกิจการผ่านความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความเจริญเติบโตและเพิ่มคุณค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นร่วมด้วย

จากความหมายที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า การกำกับดูแลกิจการ คือ การจัดระบบโครงสร้างขององค์กรที่มีประสิทธิภาพ ในการจัดกระบวนการ การบริหาร การใช้ความรู้ความสามารถอย่างรอบคอบ ความระมัดระวังและคำนึงถึงคุณธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อสนับสนุนให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการและผู้ถือหุ้น นำไปสู่ความเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์กร โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย

2.3.2 วัตถุประสงค์การกำกับดูแลกิจการ

ศิลปพร ศรีจันเพชร (2555: 1) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการ มีวัตถุประสงค์หลัก คือ การกำกับ การติดตาม การควบคุม และการดูแลผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไปทำหน้าที่ทางการบริหารเพื่อให้ทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตรงตาม

เป้าหมาย อย่างคุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตอบแทนกลับไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม กล่าวคือการทำกับดักธุรกิจการช่วยสร้างมูลค่าของกิจการ

ณิชนันท์ จัทรเขตต์ (2554) กล่าวว่าการทำกับดักธุรกิจมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การกำกับ การติดตาม การควบคุม และการดูแลผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไปทำหน้าที่ทางการบริหาร ให้มีการจัด งบประมาณการบริหารหรือจัดการเพื่อให้ทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมายอย่างคุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดตอบแทนกลับไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม

สมคิด บางโม (2549: 118) กล่าวว่า หลักการกำกับดูแลกิจการเป็นการกำกับ ติดตามควบคุมให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพบรรลุตามเป้าหมายขององค์กร มีส่วนช่วยให้การดำเนินงานเป็นไปตามกระบวนการดั่งนั้น การสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่เกิดขึ้นในองค์กรธุรกิจ จึงมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการแข่งขันให้แก่องค์กร (Competitiveness) ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก การสร้างการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะเป็นตัวกระตุ้นและตัวนำวิถีแก่ทุกคนในองค์กรให้มุ่งถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล การประหยัด การสร้างคุณภาพและการรักษาสิ่งแวดล้อมรับผิดชอบต่อสังคม
2. เพื่อสร้างกำไร ความมีเสถียรภาพ ความเจริญเติบโต และความผาสุกแก่สังคม
3. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเสาะหาพันธมิตรทางธุรกิจ ของธุรกิจไทยทั้งในและต่างประเทศการแสวงหาพันธมิตรทางธุรกิจเพื่อให้เกิดการเกื้อกูลและส่งเสริมซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่ความอยู่รอดขององค์กร
4. เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าสู่ตลาดทุนของโลก

2.3.3 ประวัติการกำกับดูแลกิจการ

การกำกับดูแลกิจการ เริ่มจากบริษัทยักษ์ใหญ่ของโลก ที่ดำเนินธุรกิจด้านพลังงาน และธุรกิจสื่อสารคมนาคม อย่าง Enron และ WorldCom ประกาศล้มละลาย บริษัท Xerox, Merck และ Qwest เกิดความไม่โปร่งใสในงบการเงิน มีการฉ้อฉลตกแต่งบัญชี เพื่อให้ราคาหุ้นของบริษัทเพิ่มขึ้น สร้างความมั่งคั่งร่ำรวยให้กับฝ่ายบริหาร ซึ่งมีหลักฐานบ่งชี้ได้ว่า งบการเงินของบริษัทเหล่านี้มีความไม่ชอบมาพากล ปกปิดซ่อนเร้นรายการมิได้เปิดเผยข้อมูลอย่างครบถ้วน ซึ่งบริษัท Enron และ

WorldCom ทั้ง 2 แห่ง ใช้สำนักงานสอบบัญชี อาเธอร์ แอนเดอร์สัน จึงทำให้วงการนักธุรกิจ และ นักวิเคราะห์ทั้งหลายเกิดความสงสัยเกี่ยวกับการปกปิดข้อมูลในงบการเงินและทำการวิจารณ์การทำงานของบริษัทตรวจสอบที่มีชื่อเสียงทั้งสอง ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น เป็นนักลงทุน เจ้าหนี้ พนักงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งความน่าเชื่อถือ ในระบบการจัดทำและนำเสนอ รายงานทางการเงินของอเมริกา ที่ได้ชื่อว่ามาตรฐานการบัญชีและระบบการรายงานที่ดีที่สุดในโลก สาเหตุเกิดมาจากผลประโยชน์ที่มีความสลับซับซ้อนของประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Enron กับบริษัท ตรวจสอบบัญชี โดยปราศจากความรับผิดชอบต่อสังคม จึงเป็นจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญของธุรกิจ ใน สหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ที่กล่าวถึงจริยธรรมและอาชญากรรมธุรกิจ มีการเรียกร้องให้ CEO และ CFO ของบริษัทมีความรับผิดชอบต่อความถูกต้อง ครบถ้วนของรายการในงบการเงิน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่สำคัญ ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมาย Sarbanes Oxley หรือ SOX เพื่อการกำกับดูแลกิจการมีการบังคับใช้กับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อปกป้องนักลงทุนจากการตกแต่งบัญชีของบริษัท เพิ่มขอบเขตความรับผิดชอบของ CEO และ CFO เกี่ยวกับการควบคุมภายในและการรับรองความถูกต้องของการรายงานทางการเงิน โดยกฎหมายมีสาระสำคัญ 5 เรื่อง คือ 1. ความรับผิดชอบขององค์กรต่อการรายงานข้อมูลทางการเงิน 2. การเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี 3. การประเมินการควบคุมภายในของฝ่ายบริหาร 4. การเปิดเผยข้อมูลปัจจุบันของผู้ออกรายงาน และ 5. บทลงโทษของการปลอมแปลงเอกสาร ซึ่งผู้บริหาร และคณะกรรมการบริษัทจะต้องมีความรับผิดชอบต่อความถูกต้องของงบการเงินและมีการเปิดเผย ข้อมูลอย่างเพียงพอ ต่อมาประเทศญี่ปุ่นได้มีแนวทางในการกำกับดูแล ใช้ชื่อว่า Japanese Sarbanes Oxley หรือ J-SOX สำหรับประเทศในแถบยุโรปได้มีแนวทางการกำกับดูแล โดยใช้ชื่อว่า European Sarbanes Oxley ซึ่งหลักการในการกำกับดูแลไม่แตกต่างกัน กับ Sarbanes Oxley เท่าใดนัก

สำหรับประเทศไทยเริ่มนำหลักการกำกับดูแลมาใช้เมื่อ พ.ศ. 2540 ซึ่งประเทศ ประสบปัญหาเศรษฐกิจฟองสบู่ ต้องกู้เงินจาก IMF อันเป็นเงื่อนไขที่ประเทศสมาชิกที่ขอกู้เงิน จะต้อง มีระบบกำกับดูแลตามข้อกำหนด และจัดให้มีระบบการควบคุมภายในเพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมแก่ผู้ ถือหุ้น เจ้าหนี้ ตลอดจนผู้มีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศนับแต่นั้นมา ดังนั้น Sarbanes-Oxley Act และการกำกับดูแลในต่างประเทศสู่ธรรมาภิบาลในประเทศไทย จนวิวัฒนาการ ของธรรมาภิบาลในภาครัฐและเอกชน ประเทศไทยก็ได้พัฒนาการกำกับดูแลกิจการมาโดยตลอด ปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ยึดแนวทางการกำกับดูแลตามองค์การเพื่อการพัฒนาและ

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (OECD) และได้มีการปรับปรุงในปี พ.ศ. 2555 เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ASEAN CG Scorecard เพื่อใช้วัดการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มประเทศ ASEAN

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี 2555 ประกอบด้วยหลักการและแนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ แต่ไม่รวมถึงเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว ซึ่งเนื้อหา แบ่งเป็น 5 หมวด ในแต่ละหมวดแบ่งเป็น 2 ส่วน

1. ส่วนของหลักการ เป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการที่บริษัทจดทะเบียนควรปฏิบัติ

2. ส่วนของแนวปฏิบัติที่ดี เป็นการให้รายละเอียดหรือวิธีการดำเนินการเพิ่มเติม เพื่อให้บริษัทจดทะเบียนสามารถปฏิบัติตามหลักการในส่วนแรกได้ ดังนี้

1. สิทธิของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมีสิทธิในความเป็นเจ้าของโดยความควบคุมบริษัทผ่านการแต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำหน้าที่แทนตน และมีสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของบริษัท บริษัทจึงควรส่งเสริมให้ผู้ถือหุ้นได้ใช้สิทธิของตน สิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ถือหุ้น ได้แก่ การซื้อขายหรือโอนหุ้น การมีส่วนแบ่งในกำไรของกิจการ การได้รับข่าวสาร ข้อมูลของกิจการอย่างเพียงพอการเข้าร่วมประชุมเพื่อใช้สิทธิออกเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการแต่งตั้งผู้สอบบัญชี และเรื่องที่มีผลกระทบต่อบริษัทเช่น การจัดสรรเงินปันผล การกำหนดหรือการแก้ไขข้อบังคับและหนังสือบริคณห์สนธิ การลดทุนหรือเพิ่มทุน และการอนุมัติรายการพิเศษ ผู้ถือหุ้นควรได้รับทราบกฎเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมประชุมและข้อมูลที่เพียงพอต่อการพิจารณาในแต่ละวาระก่อนการประชุมตามเวลาอันควร มีโอกาสซักถามกรรมการทั้งในที่ประชุมและส่งคำถามล่วงหน้ามีโอกาสนอวาระการประชุม และมีสิทธิมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการบริษัทต้องตระหนักและให้ความสำคัญถึงสิทธิของผู้ถือหุ้น ไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการละเมิดหรือริดรอนสิทธิของผู้ถือหุ้น

2. การปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน ผู้ถือหุ้นทุกราย ทั้งผู้ถือหุ้นที่เป็นผู้บริหารและผู้ถือหุ้นที่ไม่เป็นผู้บริหาร รวมทั้งผู้ถือหุ้นต่างชาติ ควรได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและเป็นธรรม ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยที่ถูกละเมิดสิทธิควรมีโอกาสได้รับการชดเชยการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้ถือหุ้นว่า คณะกรรมการและฝ่ายจัดการควรจะดูแลให้การใช้เงินของผู้ถือหุ้นเป็นไปอย่างเหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญต่อความมั่นใจในการลงทุนกับบริษัท คณะกรรมการจึงควรกำกับดูแลให้ผู้ถือหุ้นได้รับการปฏิบัติ

และปกป้องสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างเท่าเทียมกัน ควรจัดกระบวนการประชุมผู้ถือหุ้นในลักษณะที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติต่อผู้ถือหุ้นทุกรายอย่างเท่าเทียมกัน ควรกำหนดเป็นนโยบายในการเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยสามารถเสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้าดำรงตำแหน่งกรรมการล่วงหน้าในเวลาอันสมควร เปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นที่ไม่สามารถเข้าประชุมด้วยตนเอง สามารถใช้สิทธิออกเสียงโดยมอบฉันทะให้ผู้อื่นมาประชุมและออกเสียงลงมติแทน และเปิดโอกาสให้ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยสามารถเสนอเพิ่มวาระการประชุมล่วงหน้าก่อนวันประชุมผู้ถือหุ้น ควรมีมาตรการป้องกันกรณีที่กรรมการและผู้บริหารใช้ข้อมูลภายในเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นในทางมิชอบ (Abusive self-dealing) ซึ่งเป็นการเอาเปรียบผู้ถือหุ้นอื่น เช่น การซื้อขายหลักทรัพย์โดยใช้ข้อมูลภายใน (Insider trading) การนำข้อมูลภายในไปเปิดเผยกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการและผู้บริหารถือเป็นการเอาเปรียบหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ถือหุ้นโดยรวม เป็นต้น ควรกำหนดให้กรรมการบริษัทและผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียของตนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้คณะกรรมการสามารถพิจารณาธุรกรรมของบริษัทที่อาจมีความขัดแย้งของผลประโยชน์และสามารถตัดสินใจเพื่อประโยชน์ของบริษัทโดยรวม

3. บทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้มีส่วนได้เสียควรได้รับการดูแลจากบริษัทตามสิทธิที่มีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีกระบวนการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างบริษัทกับผู้มีส่วนได้เสียในการสร้างความมั่งคั่ง ความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนของกิจการ ในระบบการกำกับดูแลกิจการมีผู้มีส่วนได้เสียที่สำคัญ ได้แก่ ลูกค้า พนักงาน คู่ค้า ผู้ถือหุ้น หรือนักลงทุน เจ้าหนี้ และชุมชนที่บริษัทตั้งอยู่ สังคม หรือภาครัฐ รวมถึง คู่แข่ง และผู้สอบบัญชีอิสระ เป็นต้น คณะกรรมการควรกำหนดนโยบายให้มีการปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่มโดยคำนึงถึงสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียดังกล่าวตามกฎหมายหรือตามข้อตกลงที่มีกับบริษัท ไม่ควรกระทำการใดๆ ที่เป็น การละเมิดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้น และควรกำหนดมาตรการชดเชยกรณีผู้มีส่วนได้เสียได้รับความเสียหายจากการละเมิดสิทธิ คณะกรรมการควรพัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียในการส่งเสริมผลการดำเนินงานของบริษัท เพื่อสร้างความมั่นคงอย่างยั่งยืนให้กับกิจการ และควรเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องให้ผู้มีส่วนได้เสียเหล่านั้นได้รับทราบอย่างเพียงพอ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ในการมีส่วนร่วมดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการควรมีมาตรการในการแจ้งเบาะแสต่อคณะกรรมการในประเด็นเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมาย ความถูกต้องของรายงานทางการเงิน ระบบควบคุมภายในที่บกพร่อง หรือการผิดจรรยาบรรณ และควรมีกลไกคุ้มครองสิทธิของผู้แจ้ง

เบาะแสดังกล่าวด้วยคณะกรรมการควรกำหนดนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจโดยตรงให้ครบถ้วนเพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องมั่นใจว่า การประกอบธุรกิจของบริษัทได้คำนึงถึงปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

4. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใสผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใสผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือตามข้อกำหนดของสำนักงาน ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์ฯ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำหน้าที่ในรอบปีที่ผ่านมาของคณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย นโยบายการกำกับดูแลกิจการนโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม และการปฏิบัติตามนโยบายต่างๆ ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินมีความถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีที่เป็นอิสระ นอกจากนี้คณะกรรมการควรจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ “นักลงทุนสัมพันธ์” (Investor Relations หรือ IR) เพื่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกเช่น ผู้ลงทุน นักลงทุนสถาบัน นักลงทุนทั่วไป นักวิเคราะห์ และภาครัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยเปิดโอกาสให้สามารถเข้าพบผู้บริหารของบริษัทได้ตามความเหมาะสมภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะแล้ว

5. ความรับผิดชอบต่อสังคมของคณะกรรมการ คณะกรรมการมีบทบาทสำคัญในการกำกับดูแลกิจการเพื่อประโยชน์สูงสุดของบริษัทคณะกรรมการมีความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้ถือหุ้นและเป็นอิสระจากฝ่ายจัดการ คณะกรรมการควรจัดให้มีระบบแบ่งแยกบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่าง คณะกรรมการและฝ่ายจัดการที่ชัดเจน และดูแลให้บริษัทมีระบบงานที่ให้ความเชื่อมั่นได้ว่ากิจกรรมต่างๆ ของบริษัทได้ดำเนินไปในลักษณะที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีจริยธรรม คณะกรรมการควรประกอบด้วยกรรมการที่มีคุณสมบัติหลากหลาย ทั้งในด้านทักษะ ประสบการณ์ ความสามารถเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัท รวมทั้งการอุทิศเวลาและความพยายามในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อเสริมสร้างให้บริษัทมีคณะกรรมการที่เข้มแข็งกระบวนการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริษัทเพื่อให้ที่ประชุมผู้ถือหุ้นเป็นผู้แต่งตั้งควรมีความโปร่งใส ปราศจากอิทธิพลของผู้ถือหุ้นที่มีอำนาจควบคุม

2.3.4 ประโยชน์การกำกับดูแลกิจการ

ธีรพร ทองชะโชค (2556) กล่าวว่า การกำกับดูแลกิจการได้รับการพิจารณาให้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีสำหรับองค์กรในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างตัวการ (Principal) หรือผู้ถือหุ้น (The Shareholders) และตัวแทน (Agency) หรือผู้บริหาร และยังเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบการปฏิบัติงาน (Monitoring Device) ของผู้บริหารหรือตัวแทน ให้ดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ของฝ่ายตัวการหรือผู้ลงทุนหรือผู้ถือหุ้นมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนลดความผิดพลาดในการแบ่งผลประโยชน์ และทำให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนเพิ่มมากขึ้น และเป็นการสร้างสรรค์ระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยการควบคุมกิจการผ่านความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการฝ่ายจัดการและผู้ถือหุ้นขององค์กร การทำงานโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทั้งภายนอกและภายในบริษัทอันก่อให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ตลอดจนสร้างความเจริญเติบโตและเพิ่มคุณค่าในระยะยาว

ศิลปพร ศรีจันเพชร (2551) กล่าวว่า บรรษัทภิบาลหรือการกำกับดูแลกิจการมีบทบาทในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กิจการ และสร้างผลประโยชน์สูงสุดให้แก่ผู้มีส่วนได้เสีย เพราะการกำกับดูแลกิจการเกี่ยวข้องกับการจัดให้มีกระบวนการและโครงสร้างของภาวะผู้นำและการควบคุมของกิจการให้มีความรับผิดชอบตามที่ด้วยความโปร่งใส และความสามารถในการแข่งขันเพื่อรักษาเงินลงทุนและเพิ่มคุณค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาวภายใต้กรอบการมีจริยธรรมที่ดีโดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่นและสังคมโดยรวมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงาน รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีของผู้มีส่วนได้เสียและช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานให้กิจการสามารถดำเนินงานได้อย่างราบรื่น สามารถแข่งขันในตลาดได้ เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน

ประโยชน์ของการกำกับดูแลกิจการที่สำคัญ มีดังต่อไปนี้

1. ทำให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficiency and Effectiveness) ในการดำเนินงานมากขึ้น เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการเป็นเครื่องมือช่วยตรวจสอบการทำงานด้านต่างๆ ขององค์กร ซึ่งทำให้เกิดแนวทางในการเสนอข้อคิดเห็นให้กับองค์กรเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน
2. ทำให้บริษัทมีความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) เนื่องจากบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะทำให้เกิดรูปแบบกิจการที่เป็นที่ยอมรับว่ามีมาตรฐานการปฏิบัติงานที่เป็นสากล ซึ่งจะทำให้มีคุณลักษณะเหนือกว่าผู้อื่น ในเรื่องกลยุทธ์และการจัดการ

3. เพิ่มความเชื่อมั่นแก่ผู้เกี่ยวข้อง (Stakeholders Confidence) ว่าบริษัทมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการที่จะช่วยป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์จากกรรมการและฝ่ายจัดการ กล่าวคือหากไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ผู้ที่เกี่ยวข้องก็ไม่อยากที่จะเสี่ยงกับบริษัท

4. สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ถือหุ้น (Shareholder Values) นั่นคือ การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการลงทุน ส่งผลให้หุ้นที่นักลงทุนถืออยู่มูลค่าเพิ่มขึ้น

การกำกับดูแลกิจการจะทำให้กิจการมีระบบการบริหารจัดการที่ดี มีคุณภาพ รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส และมีผลการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน อันส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ชีตความสามารถในการแข่งขัน และยังเป็นการเพิ่มมูลค่าแก่กิจการอีกด้วย (สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย, 2555)

สรียา พันธุ์ณรงค์ (2553) เขียนบทความเรื่องการกำกับดูแลกิจการ: การประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ความล้มเหลวของกิจการ โดยการเสนอแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักประยุกต์ใช้การกำกับดูแลกิจการเพื่อเป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ความล้มเหลวของกิจการ โดยบทความนี้จะนำเสนอผลการเรียงเรียงเอกสาร ดังนี้ หลักการกำกับดูแลกิจการได้เข้ามามีบทบาทในการพยากรณ์ความล้มเหลวของกิจการมากขึ้นเนื่องจากแนวคิดที่ว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะส่งผลให้เกิดคุณค่า หรือ มูลค่าเพิ่มแก่กิจการและผู้ถือหุ้น โดยมีงานวิจัยหลายเรื่องที่พยายามหาความสัมพันธ์ของกลไกการกำกับดูแลกิจการ กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานโดยคาดหวังว่ากิจการที่มีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ดีจะมีโอกาสเข้าสู่ภาวะล้มละลายได้น้อยกว่ากิจการที่ไม่มีประสิทธิภาพการดำเนินงาน หรือมีประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ไม่ดี และงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้กลไกการกำกับดูแลกิจการด้านโครงสร้างคณะกรรมการ ด้านคณะกรรมการชุดย่อย และด้านสัดส่วนการถือหุ้น เพื่อการใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ความล้มเหลวของกิจการ

2.4 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีทฤษฎีที่สำคัญที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ คือ และทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ซึ่งสามารถอธิบายความเชื่อมโยงไปสู่ระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับการ

รายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและ การกำกับดูแลกิจการกับระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทฤษฎีส่งสัญญาณ (Signaling Theory) ใช้อธิบายแนวโน้มการส่งสัญญาณการตัดสินใจรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังรายละเอียดดังนี้

2.4.1 ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory)

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) เกิดขึ้นในช่วงปลายยุค 1950-1960 จากการเรียกร้องของพนักงานในกลุ่มสหภาพต่างๆ รวมถึงผู้บริโภคนักเคลื่อนไหวส่งผลต่อการจัดองค์กรสมัย ที่องค์กรขนาดใหญ่ให้การยอมรับบุคคลอื่นนอกเหนือจากตนเองและผู้ถือหุ้น ในปี ค.ศ. 1984 Freeman, R. F. ได้อธิบายอิทธิพลของทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียไว้ในหนังสือชื่อ Strategic Management: A Stakeholder Approach ในหลากหลายมุมมอง ประกอบด้วย ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ การเงิน การบัญชี การจัดการ การตลาด กฎหมาย การดูแลคุณภาพ การกำหนดนโยบายสาธารณะ สิ่งแวดล้อม จริยธรรมทางธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคม และในหนังสือได้กล่าวถึงการบริหารกิจการที่ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เกี่ยวกับปัญหาการสร้างมูลค่าและการค้า ปัญหาจริยธรรมของระบบทุนนิยมที่ส่งผลต่อผู้ตัดสินใจ และปัญหาด้านความคิดบริหารจัดการ ที่ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียสามารถแก้ไขได้ อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียถึงกลยุทธ์การวางแผนหรือนโยบายในการทำธุรกิจ ซึ่งในปัจจุบันเรียกว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ ที่ครอบคลุมถึงจริยธรรม สังคม หรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม การทำธุรกิจให้ถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณ การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินธุรกิจขององค์กร เพื่อไม่ให้ผลกระทบด้านลบกับสังคมและสิ่งแวดล้อม (สุรติ สุพิชญานุกร, 2553) Buchholz (1998) and Mc Williams & Sigel (2001, อ้างอิงใน อรรถพรณ ไบดิน, 2558) เป็นทฤษฎีที่เน้นการก่อให้เกิดความเข้าใจถึงธรรมชาติของกิจการ ที่ควรสนับสนุนว่าผู้บริหารพอใจต่อบุคคลที่มีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ของกิจการ การพิจารณาผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ซึ่งผู้มีส่วนได้เสีย มีหลากหลาย ได้แก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้ลงทุน และครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่ ลูกหนี้ ลูกค้า คู่แข่งขัน พนักงาน สื่อ ชุมชน หน่วยงาน

ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียถูกนำมาใช้ในการอธิบาย ขอบเขต ลักษณะ และปริมาณการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมแนวโน้มการปริมาณการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจ ดังนั้นทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย จึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นการอธิบายถึงการกำกับดูแลกิจการและทดสอบอิทธิพลของลักษณะเฉพาะกิจการบนความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลการ

กำกับดูแลกิจการต่อการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้มีส่วนได้เสียเห็นว่าบริษัทให้ความสำคัญต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อย่างจริงจัง

2.4.2 ทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory)

ทฤษฎีการส่งสัญญาณ เป็นทฤษฎีที่นักกลุ่ลงทุนศึกษาพฤติกรรมที่บริษัทหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ส่งสัญญาณให้กับผู้ถือหุ้นรายย่อย (สิริมา แซ่ลี้, 2558) ธกานต์ ชาตวงค์ (2560) กล่าวว่า เป็นทฤษฎีที่ช่วยอธิบายถึงพฤติกรรมของผู้บริหารในการส่งสัญญาณต่างๆ เพื่อให้นักลงทุนเห็นถึงสถานการณ์ของบริษัทที่กำลังเกิดขึ้นในอนาคต บริษัทที่ดีสามารถแยกตัวเองออกจากบริษัททั้งหมดได้ โดยการส่งสัญญาณที่น่าเชื่อถือ เช่นการก่อกู้ ที่เป็นการระดมทุนที่มีต้นทุนที่ต้องจ่ายแน่นอน คือ ดอกเบี้ยจ่าย หากบริษัทไม่สามารถจ่ายจำนวนเงินดังกล่าวได้ บริษัทจะเข้าสู่ภาวะล้มละลาย ดังนั้น การที่บริษัทกล้าก่อกู้เพิ่มขึ้นหรือมีการใช้หนี้ในโครงสร้างเงินทุนในสัดส่วนที่สูงบริษัทย่อมมีความมั่นใจในระดับหนึ่งว่าผลการดำเนินงานในอนาคตของบริษัทน่าจะไปในทิศทางดี จะเห็นการส่งสัญญาณด้วยวิธีนี้ เงินปันผลบอกถึงโครงสร้างเงินทุนที่เปลี่ยนไป การประกาศเกี่ยวกับเงินปันผลอาจถูกมองว่าเป็นการบอกข้อมูลโดยนัยเกี่ยวกับการคาดการณ์รายได้ในอนาคตขององค์กรข้อเสนอนี้ได้กลายมาเป็นที่รู้จักในฐานะ “ข้อมูลเงินปันผล” หรือสมมติฐาน Signaling ตามสมมติฐานนี้บรรดานักลงทุนสามารถที่จะสรุปเกี่ยวรายได้ในอนาคตผ่านสัญญาณการประกาศเกี่ยวกับเงินปันผล อย่างไรก็ตาม ตามสมมติฐานนี้สิ่งแรกที่ผู้จัดการควรทำคือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับแนวโน้มขององค์กรและมีแรงจูงใจที่จะถ่ายทอดข้อมูลนี้ออกสู่ตลาด สัญญาณแนวโน้มข้อมูลควรเป็นของจริงไม่ใช่การปลอมแปลงข้อมูลแล้วนำออกสู่ตลาด ดังนั้นตลาดจะต้องสามารถพึ่งพาสัญญาณที่จะแยกความแตกต่างระหว่างกิจการ ถ้าเงื่อนไขนี้เป็นจริงตลาดจะตอบสนองได้เหมาะสมกับการประกาศเพิ่มเงินปันผลและปัจจัยไม่พึงประสงค์อื่นๆ Connelly (2011) พบว่า ทฤษฎีการส่งสัญญาณจะเป็นประโยชน์สำหรับการอธิบายพฤติกรรมเมื่อทั้งสองฝ่ายมีการเข้าถึงข้อมูลที่แตกต่างกัน (สิริมา แซ่ลี้, 2558) ทฤษฎีนี้ใช้อธิบายเรื่องโครงสร้างเงินทุนที่เหมาะสมคือจุดที่เกิดดุลยภาพของการส่งสัญญาณ (Signaling Equilibrium) และสามารถใช้อธิบายได้ทั้งการเปิดเผยข้อมูลแบบดั้งเดิมและที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมในส่วนการเปิดเผยข้อมูลแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับตลาดทุน เช่น ผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลแบบสมัครใจเพื่อส่งสัญญาณให้ตลาดทุนทราบเกี่ยวกับความคาดหวังในอนาคตเรื่องผลการดำเนินงาน

ของบริษัท ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่แบบดั้งเดิมซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารเปิดเผยข้อมูลเพื่อส่งสัญญาณให้สาธารณชนทราบว่าบริษัทให้ความสำคัญสิ่งแวดล้อม (พิไลวรรณ พันธุ์เพ็ง, 2557) ในโลกแห่งความเป็นจริงตลาดไม่ได้มีความสมบูรณ์ และนักลงทุนแต่ละคนไม่ได้มีข้อมูลที่เท่าเทียมกัน ผู้บริหารบริษัทจึงใช้การจ่ายเงินปันผลเป็นเครื่องมือในการส่งข้อมูลข่าวสารไปยังผู้ถือหุ้นเพื่อให้ผู้ถือหุ้นปรับมุมมองที่มีต่อความสามารถในการทกกำไรของบริษัท เมื่อนักลงทุนเห็นปริมาณเงินปันผลที่ได้รับเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากเดิม ย่อมเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อบริษัทใหม่ ดังนั้นหากบริษัทจ่ายเงินปันผลลดลง นักลงทุนย่อมเข้าใจว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรลดลง จึงลดการลงทุนในบริษัท ส่งผลให้มูลค่าของกิจการลดลง ดังนั้นบริษัทมีความไม่แน่นอนในกระแสเงินสดสูง ซึ่งมีความเสี่ยงอาจไม่สามารถรักษาระดับการจ่ายเงินปันผล ในปีต่อๆ ไปจะมีการจ่ายเงินปันผลในปริมาณที่ต่ำกว่าบริษัทที่มีความแน่นอนในกระแสเงินสด เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงหรือลดการจ่ายเงินปันผลในปีต่อไปหากมีกระแสเงินสดไม่เพียงพอ (ศุภลักษณ์ อังชสุโข และคณะ, 2555)

ดังนั้น ทฤษฎีการส่งสัญญาณ จึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อเป็นการอธิบายถึงอิทธิพลการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อปริมาณการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งคณะกรรมการบริหารบริษัทสามารถสื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียให้ทราบว่าบริษัทให้ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างจริงจัง โดยแสดงถึงความตั้งใจของผู้บริหารในการเปิดเผยข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท

2.5 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) ศึกษาการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขต ลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งทดสอบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับผลการดำเนินงานของกิจการ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่ม จำนวน 222 บริษัท โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 โดยใช้กระดาศทำการที่พัฒนามาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์

ความถดถอยเชิงพหุในการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูล
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสหสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ขนาดของ
 องค์กร ประเภทผู้สอบบัญชี มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 อายุการดำเนินงาน สภาพคล่องของกิจการ โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ลักษณะการถือหุ้น ความ
 เสี่ยงทางการเงิน ลักษณะของธุรกิจ ไม่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจ
 พอเพียง บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 222 บริษัท มีการเปิดเผย
 ข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมที่มีการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 มากที่สุดอยู่ในกลุ่มเทคโนโลยี มีจำนวน 1,467 คำ รองลงมาคือ กลุ่มทรัพยากร จำนวน 1,374 คำ
 และต่ำสุดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ มีจำนวน 735 คำ ลักษณะการเปิดเผยข้อมูลปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง ในรายงานประจำปี พ.ศ. 2555 จำแนกได้ 5 หัวข้อ คือ ข้อความพอประมาณ
 ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม จากการศึกษา พบว่า
 ประเภทผู้สอบบัญชี และขนาดองค์กร เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจ
 พอเพียงกับผลการดำเนินงานของกิจการ พบว่าปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ด้านเงื่อนไขความรู้มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์

นิสารัตน์ ทัดตินาพานิช (2551) ศึกษาการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงกับธุรกิจค้า
 ปลีกในจังหวัดหนองคาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจที่มีต่อเศรษฐกิจพอเพียง การ
 ประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบธุรกิจ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้
 เศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบการค้าปลีกในจังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ
 ผู้ประกอบการค้าปลีกในพื้นที่อำเภอเมือง อำเภอท่าบ่อ และอำเภอสังคม จังหวัดหนองคาย จำนวน
 357 ราย ด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ใช้แบบสอบถามและการสังเกตเป็นเครื่องมือในการเก็บ
 รวบรวมข้อมูล และใช้การทดสอบไคสแควร์ประกอบการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกเป็นสถิติใน
 การทดสอบสมมติฐาน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ประกอบการร้านค้าปลีกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ไม่ลึกซึ้งมากนัก ด้านการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบ
 ธุรกิจ ส่วนใหญ่ประยุกต์ใช้ในเรื่องการใช้จ่าย การจัดสรรทุนของธุรกิจ การประกอบธุรกิจด้วยความ
 ซื่อสัตย์สุจริต ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค ลูกจ้าง และผู้จำหน่ายสินค้า สำหรับปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า

อายุมีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง เพศ และระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง ปัจจัยพื้นฐาน ได้แก่ ประเภทของร้านค้าปลีก เงินทุนของธุรกิจ และระยะเวลาในการประกอบธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์ และหนังสือ/เอกสารที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ความเข้าใจต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง

จินดา สุจินรัตน์ (2559) ศึกษาอิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการบริษัทบนการเปิดเผยข้อมูลตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บจากข้อมูลจากบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง 8 กลุ่มอุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการใช้ข้อมูลรายงานประจำปีจาก SETSMART (Set Market Analysis and Reporting Tool) ซึ่งเป็นข้อมูลในปี พ.ศ. 2558 ตัวแปร คือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วยตัวแปรต้น คือ สัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกรรมการกับกรรมการผู้จัดการ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการ ประเภทผู้สอบบัญชี วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบสหสัมพันธ์ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับองค์ประกอบคณะกรรมการและโครงสร้างความเป็นเจ้าของ วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อศึกษาอิทธิพลโครงสร้างความเป็นเจ้าของและองค์ประกอบของคณะกรรมการบริษัทต่อการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสัดส่วนการถือหุ้นแบบครอบครัว สัดส่วน การถือหุ้นโดยรัฐบาล การควมรวมหรือแยกตำแหน่งระหว่างประธานกับกรรมการบริษัทและ ประเภทของผู้สอบบัญชี ส่งผลในเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สัดส่วนการถือหุ้นผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ ขนาดคณะกรรมการบริษัท สัดส่วน คณะกรรมการที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วน

คณะกรรมการอิสระ สัดส่วนคณะกรรมการตรวจสอบ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการบริษัท และขนาดกิจการ ส่งผลเชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง บริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 50-59 จากรายการทั้งหมดที่กำหนดให้เปิดเผยตามหัวข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง หัวข้อที่กำหนดให้มีการเปิดเผยตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการเปิดเผยมากที่สุด คือ เงื่อนไขคุณธรรม

อรรถัย ชำนาญกิจ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ไม่รวมบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่ม เอ็ม เอ ไอ เนื่องจากกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวมีลักษณะที่แตกต่างจากอุตสาหกรรมอื่น นอกนี้ยังไม่รวมบริษัทที่อยู่ในระหว่างการฟื้นฟูกิจการ จำนวน 229 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ การศึกษา การเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line เมื่อแยกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด จำนวน 11,749.64 คำ และอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภคมีการเปิดเผยข้อมูลน้อยที่สุด จำนวน 3,527.65 คำ ขนาด SET 100 มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด จำนวน 3,619.66 คำ กิจการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด จำนวน 6,774.30 คำ กิจการที่มีอายุของกิจการต่ำกว่า 10 ปี มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด จำนวน 8,065.17 คำ กิจการที่มีลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีแบบ Big 4 มีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด จำนวน 5,096.40 คำ ในภาพรวมการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในการทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line พบว่า ขนาดของคณะกรรมการและสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line

จักรวุฒิ ชอบพิเชียร (2558) ศึกษาผลกระทบของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจในรายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากกลุ่มตัวอย่าง 8 กลุ่มอุตสาหกรรม จำนวน 389 บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2549 ของบริษัทจดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BSIZ) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร (BIND) และบริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายใน (IADE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจในรายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมรวมทุกด้าน (ALLVD) อัตราส่วนของกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารและบริษัทมีการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในมีความสัมพันธ์เชิงบวก ในทางตรงข้ามกันอัตราส่วนของสมาชิกครอบครัวและอัตราส่วนของกรรมการตรวจสอบที่เป็นอิสระ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ลักษณะของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือร่วมกับขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบและการจัดตั้งสำนักงานตรวจสอบภายในสามารถช่วยการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของธุรกิจเพิ่มขึ้น

อลิศรา ผลาวรณ (2547) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่างๆ ของบริษัท ได้แก่ ขนาดขององค์กร โครงสร้างเงินทุน โครงสร้างการเป็นเจ้าของ การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการดำเนินงาน ความสามารถในการทำกำไร สภาพคล่องทางการเงิน และประเภทของผู้สอบบัญชี กับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระดับการเปิดเผยข้อมูลวัดมูลค่าจากการประเมินความครอบคลุมในรายละเอียดของการเปิดเผยข้อมูลในแบบ 56-1 และรายงานประจำปี โดยใช้ดัชนีการเปิดเผยข้อมูลแสดงระดับการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละบริษัท ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้นบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มกิจการที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการและกลุ่มอื่นๆ จำนวน 175 บริษัท โดยใช้ข้อมูลปี 2545 เป็นข้อมูลในการทดสอบ นอกจากนี้ ได้ศึกษาความแตกต่างของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ในการศึกษาแยกประเภทการเปิดเผยข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ การเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับและการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ และใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุและการทดสอบครุสคัล-วัลลิสเป็นสถิติในการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับในระดับที่ค่อนข้างสูง แต่บริษัทมีความสมัครใจที่จะเปิดเผยข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติมอยู่ในระดับต่ำ คุณลักษณะที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลจากการศึกษานี้ ได้แก่ ขนาดของบริษัท การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการ

ดำเนินงาน สภาพคล่องทางการเงิน และประเภทของผู้สอบบัญชี โดยขนาดของบริษัทและประเภทของผู้สอบบัญชีเป็นคุณลักษณะที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ อายุการดำเนินงาน และสภาพคล่องทางการเงินมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล นอกจากนี้ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละอุตสาหกรรมพบว่า บริษัทในแต่ละอุตสาหกรรมมีการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่มีการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจในระดับที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่า กลุ่มทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจในระดับที่ค่อนข้างสูงและแตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ

สิรินาฏ นาคเลิศ และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) ศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประชากรในการศึกษาคือบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี พ.ศ. 2554-2556 ที่รวบรวมจาก SETSMART (Set Market Analysis and Reporting Tool) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นการประยุกต์ใช้กระดาษทำการที่พัฒนาจากงานวิจัยในอดีต เก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งเป็นการเก็บข้อมูลพื้นฐานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และส่วนที่สองเป็นการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาลักษณะและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมในรายงานประจำปี โดยการนับจำนวนคำโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า หัวข้อความหลากหลายทางชีวภาพมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลจำนวนคำมากที่สุดของทุกปี รองลงมา คือ การปล่อยก๊าซ น้ำทิ้ง และของเสีย ส่วนหัวข้อที่มีการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด คือ ค่าใช้จ่ายและการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554-2556 และพบว่าปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมมีแนวโน้มสูงขึ้น ขนาดของคณะกรรมการสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ และประเภทอุตสาหกรรม มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม

ธีรพร ทองชะโชค (2556) ศึกษาการใช้แบบจำลองสมการโครงสร้างในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 260 บริษัท ทำ

การสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลใช้แบบจำลองสมการ
โครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ก็กำกับดูแลกิจการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกจำแนกเป็นตัวแปรที่ศึกษาต่อ
ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการกำกับ
ดูแลกิจการ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลเชิงบวกต่อความรับผิดชอบต่อสังคม การมีส่วน
ร่วมของผู้มีส่วนได้เสียมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการกำกับดูแลกิจการ

ฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตาม
ความสมัครใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในปี 2553 มีกลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 381 บริษัทจาก แหล่งข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากงบ
การเงิน รายงานประจำปี และแบบรายงานข้อมูลประจำปี 56-1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์
สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูล ใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และการ
วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ผลการศึกษาพบว่า บริษัทร้อยละ 23.40 มีระดับการเปิดเผยข้อมูล 0-
9% โดยเปิดเผยข้อมูลด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.90 กลุ่มอุตสาหกรรม
บรรษัทภิบาล และสำนักงานสอบบัญชี มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญไปในทิศทางเดียวกันกับระดับ
การเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ขณะที่โครงสร้างหนี้สินมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญไปในทิศทาง
ตรงกันข้ามกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม

สิริมา แซ่ลี (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการ
เปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง
ประเทศไทย (SET 100) ในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 72
บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งทุติยภูมิ โดยศึกษาในรายงานประจำปี (แบบ 56-1) ระหว่างปี พ.ศ.
2554 ถึง พ.ศ. 2556 รูปแบบการเก็บใช้การวิเคราะห์สาระเนื้อหาแบบวิธี Checklists ของการ
เปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ เครื่องที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นคำถามสำหรับเก็บข้อมูลพื้นฐาน และแบบ
เก็บรายการการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการถดถอยแบบพหุคูณ
(Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ผลการศึกษาพบว่า
ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
SET 100 มีค่าเฉลี่ยรวม 33.50 คะแนน ความแตกต่างของประเภทอุตสาหกรรม และลักษณะ
ของการถือหุ้นมีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ การศึกษาครั้งนี้ไม่พบ

ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ อิทธิพลของลักษณะธุรกิจที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ

อรพรรณ ไบตืน (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้น องค์กรประกอบของคณะกรรมการ และการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 225 บริษัทของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ วิเคราะห์เนื้อหาโดยการนับจำนวนคำหารปริมาณการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม วิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาล จำนวนคณะกรรมการบริษัท มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลไทย สัดส่วนการถือหุ้นโดยนิติบุคคลต่างประเทศ สัดส่วนการถือหุ้นโดยครอบครัว สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้ถือหุ้นรายย่อย กรรมการที่เป็นผู้ถือหุ้น จำนวนคณะกรรมการอิสระ จำนวนคณะกรรมการบริหาร จำนวนคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนจากรัฐบาล จำนวนครั้งของการเข้าประชุมของคณะกรรมการของคณะกรรมการตรวจสอบทุกคนเข้าประชุม การดำรงตำแหน่งกรรมการในบริษัทอื่น ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม

ณิชนันท์ จันทรเขตต์ (2554) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ใช้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ เก็บรวบรวมจากรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ระหว่างปี พ.ศ. 2551 ถึงปี พ.ศ. 2556 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) จำนวนบริษัทที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 240 บริษัท วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เชิงสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์ข้อมูลหาความสัมพันธ์ใช้เทคนิควิธีการวิเคราะห์สมการวิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุคูณ วิธีขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ขนาดคณะกรรมการของบริษัท (BSIZE) สัดส่วนของคณะกรรมการที่ไม่ใช่ผู้บริหาร (BODCOM) สัดส่วนจำนวนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP 5) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริหาร (MOWN) และการควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน (DUAL) จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ใช้แทนการกำกับดูแลกิจการที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นั้นมีเพียง 3 ตัวแปร ได้แก่ ขนาดคณะกรรมการของบริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์ใน

เชิงลบ สัดส่วนจำนวนผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรก (TOP 5) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก และการควมรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียวกัน (DUAL) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ ณระดับนัยสำคัญ 0.05 และ สัดส่วนของคณะกรรมการที่ไม่ใช่ผู้บริหาร (BODCOM) กับ สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการบริหาร (MOWN) พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของกิจการ

ชลาลัย หม่อมบุญ (2558) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการจัดการกำไรของบริษัทจดทะเบียนไทย กรณีบริษัทมีโครงสร้างของผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน รวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ เก็บรวบรวมจากรายงานประจำปี แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) โดยเก็บรวบรวมย้อนหลัง 5 ปี เริ่มปี พ.ศ. 2551 ถึง พ.ศ. 2556 ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 บริษัท การวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัย พบว่า การแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร การเข้าถือหุ้นโดยรัฐบาล การเข้าถือหุ้นแบบธุรกิจครอบครัวหรือแบบกระจุกตัว การเข้าถือหุ้นโดยผู้ลงทุนสถาบัน และแบบอื่น มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดการกำไร และขนาดของกิจการมีผลต่อปริมาณของการจัดการกำไรมาก ประสิทธิภาพการกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการจัดการกำไรอย่างมีนัยสำคัญ บริษัทที่จดทะเบียนมีประสิทธิภาพการกำกับดูแลกิจการสูงกว่าจะมีการจัดการกำไรน้อยกว่า เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างผู้ถือหุ้นเป็นแบบการเข้าหุ้นโดยรัฐบาลและขนาดกิจการใหญ่เป็นบริษัทที่มีประสิทธิภาพของการกำกับดูแลกิจการที่ดีส่งผลต่อการจัดการกำไรชัดเจนที่สุด ความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงลบระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับปริมาณการจัดการกำไรทางบัญชีมีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มที่มีโครงสร้างผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน

กานดา พิศาลปิติ (2558) ทำการศึกษาผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงาน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการจากทางสมาคมส่งเสริมสถาบันการบริษัทไทย ในปี พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2551 พ.ศ. 2552 พ.ศ. 2553 และปี พ.ศ. 2554 รวมระยะเวลา 5 ปี โดยศึกษาบริษัทที่มีคะแนนอยู่ในระดับ ดี ดีมาก และดีเลิศ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ คะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (NED) สัดส่วนการถือหุ้นของคณะกรรมการอิสระ (PSB) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BOD) จำนวนครั้งของการเข้าประชุมคณะกรรมการบริษัท (TIME) การควมรวมตำแหน่งของผู้จัดการใหญ่

และประจํากรรมการ (DUAL) ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของบริษัท (SIZE) อัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E) และตัวแปรตามคือ อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) ผลการวิจัยพบว่า การควรวรมตำแหน่งของผู้จัดการ ใหญ่และประจํากรรมการ (DUAL) ขนาดของบริษัท มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของ บริษัท จำนวนครั้งการเข้าประชุมคณะ-กรรมการของบริษัท (TIME) กับสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (NED) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ ผลการดำเนินงานของบริษัท นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ถ้าบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ๆ ได้รับคะแนนการประเมิน การกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ในระดับที่สูงกว่า จะส่งผลให้มีผลการดำเนินงานซึ่งวัดโดย ROA และ ROE มีค่าที่สูงกว่าบริษัทที่ได้รับคะแนนการ ประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) ในระดับที่ต่ำกว่าและบริษัทที่ไม่ได้รับคะแนนการประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดี (CGS) นอกจากนี้ ในส่วนของ ตัวแปรควบคุม คือ ขนาดของบริษัท (SIZE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดโดย ROA ในขณะที่ตัวแปรควบคุมขนาดของบริษัท (SIZE) และอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน (D/E Ratio) มีความสัมพันธ์เชิงบวกและมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งวัดโดย ROE

ณรงค์ศักดิ์ อินตะไชยวงศ์ (2555) ได้ศึกษาผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการต่อ ผลการดำเนินงานของบริษัท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยกเว้น “หมวดธุรกิจธนาคาร” และ “หมวดบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน” ที่มีข้อมูลระหว่างไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ. 2545 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2555 จำนวน 190 บริษัท รวบรวมและเก็บข้อมูลอัตราส่วนทางการเงินและข้อมูลคณะกรรมการบริษัทจดทะเบียนจากระบบ ฐานข้อมูล SET Market Analysis and Reporting Tool : SETSMART ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นสามัญของผู้ถือหุ้นรายย่อยจาก Website ของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) การทดสอบปัญหา Multicollinearity และ Autocorrelation ในสมการถดถอย การวิเคราะห์การ ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่าอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน ในทางตรงกันข้ามอัตราส่วนผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการทั้งหมด

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การที่สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นนั้น

ยุวดี เครือรัฐติกาล (2556) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับอัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI ประชากร คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI จำนวน 60 บริษัท โดยเปรียบเทียบข้อมูลของบริษัทตั้งแต่ พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2554 โดยวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (multiple regression analysis) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ MAI ว่าสัมพันธ์กันหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการของ บริษัท จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พ.ศ. 2552 และ 2553 มีความสัมพันธ์ทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้ามกัน ความเสี่ยงทางการเงิน จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า พ.ศ. 2554 มีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท โดยมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงข้ามกัน กลไกการกำกับดูแลกิจการมี กลไกการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกต่ออัตราส่วนราคาต่อกำไรต่อหุ้นพบว่า พ.ศ. 2552 และ 2553 ไม่มีตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้น ส่วน พ.ศ. 2554 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่ออัตราราคาต่อกำไรต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ค่าตอบแทนกรรมการ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกัน

เสนีย์ พวงยาณี สิทธิชัย ธรรมเสนห์ และศศิธร วชิรปัญญาพงศ์ (2560) ศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยกำหนดประชากรที่ศึกษาครั้งนี้คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 8 อุตสาหกรรม 545 บริษัท มีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 446 บริษัท เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรายงานประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงินประจำปี 2553-2556 และหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบ

ระยะเวลาบัญชีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553-2556 วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression) เพื่อทดสอบการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้ในการศึกษา ผลการวิจัย พบว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านการคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารและกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ในขณะที่การเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการ ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น ในกลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคและบริโภค กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี การเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง และกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี และยังพบว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านการคำนึงถึงบทบาทของผู้มีส่วนได้เสีย ด้านบทบาทและความรับผิดชอบของคณะกรรมการด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใสนั้นไม่ส่งผลต่ออัตราเฉพาะตัว จึงทำให้ผลของการศึกษาจึงมีความแตกต่างจากกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ

ฉวีวรรณ ชูสนุก และอัมพล ชูสนุก (2555) อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ และมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องของ โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการต่อประสิทธิผลต่อการกำกับดูแลกิจการและมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วยตัวแปรอิสระคือ กลไกการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ขนาดของคณะกรรมการ องค์ประกอบของคณะกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ทักษะความรู้ของกรรมการ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ค่าตอบแทนกรรมการและฝ่ายบริหาร ความเป็นเจ้าของของคณะกรรมการและฝ่ายบริหารและโครงสร้างของเงินทุน ตัวแปรคั่นกลางคือ ประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ และตัวแปรตามคือ มูลค่าของบริษัท ดำเนินการโดยใช้การวิจัยแบบผสมผสาน รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพไปพร้อมกันโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์เจาะลึกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการ รวมถึงการสัมภาษณ์ทิศทางอิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลการกำกับดูแลกิจการ รวมถึงการสัมภาษณ์อิทธิพลทิศทางของกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการกำกับดูแลกิจการ และมูลค่าของบริษัท สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบตรวจสอบรายการเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่รวมถึง รัฐวิสาหกิจและธุรกิจการเงิน จำนวน 210 บริษัท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่การแจกแจงความถี่ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าร้อยละ และใช้การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างแบบ Multiple Indicators and Multiple Causes Model ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุอิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการ ต่อประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการและมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ขนาดของกิจการ องค์ประกอบของกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ทักษะความรู้ของกรรมการ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ค่าตอบแทนของกรรมการฝ่ายบริหาร และโครงสร้างเงินทุน ร่วมกันอธิบายตัวแปรประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ ได้ร้อยละ 9.60 สำหรับขนาดของคณะกรรมการ องค์ประกอบของกรรมการที่ไม่ได้เป็นผู้บริหาร ทักษะความรู้ของกรรมการ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ค่าตอบแทนของกรรมการฝ่ายบริหาร ความเป็นเจ้าของของกรรมการและฝ่ายบริหาร โครงสร้างเงินทุน และประสิทธิผลของการกำกับดูแลกิจการ ร่วมกันอธิบายตัวแปรมูลค่าของบริษัทได้ร้อยละ 31.10

U-tantada et al. (2016) ศึกษาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงกับความยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงที่มีผลกระทบในเชิงบวกต่อความยั่งยืน โดยศึกษาจากบริษัทเอกชน ตัวแปรอิสระคือ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ประกอบด้วย 3 ห่วง คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันในตัว และ 2 เงื่อนไข คือเงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ตัวแปรตามคือ ความยั่งยืน (ความยั่งยืนของกิจการ) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ Multiple regressions เพื่อทดสอบผลกระทบของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความยั่งยืนขององค์กร ผลการวิจัยพบว่า หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นหลักการขับเคลื่อนสำหรับประชาชนหรือองค์กร ให้มีความพอประมาณเน้นทางสายกลางระหว่างความอดทนและความหรรษา ความสมเหตุสมผล หมายถึงการพิจารณาอย่างรอบคอบ ภูมิคุ้มกันในตัวเอง หมายถึง การบรรเทาความเสี่ยงด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาและความรู้ความเข้าใจทักษะความชำนาญ และความพยายามที่ได้รับภายในตัวเองหรือองค์กร และคุณธรรมหมายถึงความสามารถในการแสดง

ลักษณะมนุษยชาติต่อชีวิตทุกคนไม่ก่อให้เกิดความโลภ แต่การนำรูปแบบของ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ภายในองค์กร ภายใต้ 3 ห่วง 2 เงื่อนไขมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนในเชิงบวก

Naipinit (2014) ได้ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อความยั่งยืนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาหมู่บ้านสี่แห่งในชนบท เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจภาคสนาม สัมภาษณ์เชิงลึก และโฟกัสกรุป กลุ่มตัวอย่างจาก 3 หมู่บ้าน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 1 หมู่บ้านในภาคใต้ ที่มีความแตกต่างกันทางลักษณะภูมิศาสตร์และกิจกรรมหลักของชาวบ้าน เก็บข้อมูลจากผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านที่อาวุโส เกี่ยวกับประวัติ สถานการณ์ และข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน สำหรับหมู่บ้านท่าปาง และโพธิ์น้อยเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หมู่บ้านลุ่มน้ำใหญ่และท่าบ่อเก็บจากข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการเกษตร เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ให้ความสำคัญกับชาวบ้านอย่างมาก เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการเกษตร นำเสนอข้อมูลที่รวบรวมได้ไว้ในเนื้อหาและการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการศึกษาพบว่า ชาวบ้าน 4 หมู่บ้านใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยวิธีดังนี้ 1) ความรู้จักประมาณ คือ หากชาวบ้านใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนอย่างเพียงพอ การผลิตและการบริโภค ควรมีความสมดุล ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในเชิงลึกแสดงให้เห็นว่า ชาวบ้านปฏิบัติตามหลักความรู้จักประมาณ โดยไม่ได้ใช้เงินจำนวนมากในสินค้าราคาแพง มีการประหยัดเพื่อการป้องกันเพื่อป้องกันวิกฤตที่จะเกิดขึ้น อีกวิธีหนึ่งที่ชาวบ้านกว่า 80% ปลูกผักกินเองเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่าย 2) ความมีเหตุผล ในชุมชนมีกลุ่มผลิตและจำหน่าย เพื่อสวัสดิการของทุกคน และการพัฒนาสังคม มีการสร้างกลุ่มเครือข่ายสหกรณ์ในชุมชน 3) มีภูมิคุ้มกันในตัว สำหรับชุมชนที่ได้รับการพิจารณาว่ามีภูมิคุ้มกันในตัวต้องเป็นไปตามเกณฑ์ ดังนี้ คือประชาชนมีสุขภาพที่ดี โดยการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการบริโภคในครัวเรือน ที่สะอาดปลอดภัย และปราศจากสารเคมี ชาวบ้านมีความสุขกับการปลูกและบริโภคสินค้า ตลอดจนความสวยงามของสวน มีการออมเงินในกลุ่มออมทรัพย์แบบมีส่วนร่วม เช่น กลุ่มชาวบ้านสามารถออมเงินได้ 7 เหยียดต่อเดือน และมีกลุ่มที่ตรวจสอบเงินออมเหล่านี้ด้วย ชาวบ้านมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมทางพุทธศาสนา เช่นการไปวัด สำหรับเงื่อนไขความรู้และคุณธรรม จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทำให้มั่นใจว่า การดำเนินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชาวบ้าน ประสบความสำเร็จ คือ 1) การเพาะปลูกเพื่อการใช้: ชาวบ้านมีวัตถุประสงค์การปลูก 3 ประการ ชั้นแรกให้ปลูกต้นไม้ เช่น ยางนา (*Dipterocarpus alatus* Roxb ex G. Don.) หรือ Takean (*Hopea odorata* Roxb) ประการที่สองปลูกเพื่อการใช้และบริโภคผลิตภัณฑ์ เช่น ไม้ไผ่ และมะม่วง ประการที่สามปลูกผักและสมุนไพร เช่น ขิงและรากหญ้าเพื่อใช้ในบ้าน และในหมู่บ้าน

ชาว 2) นวัตกรรม: ชาวบ้านมีนวัตกรรมมากมาย เช่น การปลูกมะพร้าวในถ้อง การเพาะเห็ดบนใบไม้ นวัตกรรมเหล่านี้มาจากประสบการณ์ของแต่ละคนที่นำมาแบ่งปันความรู้ให้บุคคลอื่นและชุมชน 3) การจัดการพื้นที่: ชาวบ้านใช้พื้นที่ว่างรอบๆ บ้านปลูกผักในกระถาง จัดภูมิทัศน์ กับสมุนไพร ผัก และเลี้ยงกบในสวนหลังบ้าน มีการตั้งกลุ่มคณะกรรมการในการบริหารจัดการภายในชุมชน อย่างซื่อสัตย์ และมีการบันทึกรายชื่อบริษัทสมาชิกในชุมชน สำหรับจริยธรรมที่พบในหมู่บ้าน คือ ชาวบ้านดำเนินชีวิตตามหลักพระพุทธศาสนา ดำเนินชีวิตอย่างสุจริตเคารพผู้อื่นไม่โกหก และช่วยเหลือผู้อื่น วิถีชีวิตแบบนี้ช่วยให้ชุมชนลดอาชญากรรม มีการกระตุ้นสังคมและกลุ่มให้ประหยัดเงิน มีการแบ่งปันผลิตภัณฑ์อาหาร เศรษฐกิจพอเพียงกับความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสังคม พบว่าครอบครัวที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีเงินออมเพิ่มขึ้นเนื่องจากค่าใช้จ่ายลดลง และสามารถขายอาหารและผลิตภัณฑ์จากสัตว์ได้เพิ่มขึ้น ทำให้การวางแผนในอนาคตประสบความสำเร็จ ความเมตตาต่อผู้อื่นในหมู่บ้าน การทำงานและการช่วยเหลือกันในชุมชนในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันกับเพื่อนบ้าน สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดประโยชน์ทางสังคม จากการรวบรวมข้อมูลแสดงให้เห็นว่า เหตุการณ์ความผิดทางอาญาน้อยกว่าสิบครั้งในช่วงก่อนหน้านี สำหรับเศรษฐกิจพอเพียงและความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ชาวบ้านที่ปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในวิถีชีวิตจะเข้าถึงและให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม เช่น ไม่ทำลายป่าไม้ แต่เข้าป่าเพื่อหาผักและสมุนไพรเพื่อนำมาใช้ขาย และเป็นยารักษาโรค นอกจากนี้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการรักษาธรรมชาติ เช่น การจัดการดิน น้ำ และอากาศแบบองค์รวม เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของเชื้อจุลินทรีย์ และส่งเสริมไส้เดือนดินเข้าไปในดิน ชาวบ้านได้รับประโยชน์จากการอนุรักษ์ธรรมชาติ นอกจากนี้ชาวบ้านยังสามารถใช้ภูมิปัญญา และทักษะในการสนับสนุนตนเองในลักษณะที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม มีการริเริ่มสนับสนุนการทำงานและบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และมีเครือข่ายธุรกิจในการสนับสนุนให้สมาชิกรับผิดชอบ ในการตัดสินใจและดำเนินการ พัฒนาสังคมให้แข็งแกร่ง

Mongsawad (2010) ศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงต่อการมีส่วนร่วมการพัฒนา ทฤษฎี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอทฤษฎีใหม่ในการพัฒนาของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วิถีชีวิตที่สมดุล ภายใต้สามหลักการ ความรู้จักพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันตนเอง พร้อมกับเงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไข คุณธรรมสามารถประยุกต์ใช้กับทุกระดับของสังคม จากบุคคลหนึ่งไปสู่ ประเทศ. บทความนี้เสนอว่า ปรัชญาของความพอเพียง เศรษฐกิจพอเพียงถึงทฤษฎีใหม่ ๆ ในการจัดการกับการพัฒนาในปัจจุบัน

ความท้าทายซึ่งเป็นเรื่องของสถาบันเงินทุนมนุษย์ด้านสิ่งแวดล้อม ความยั่งยืนและบทบาทของรัฐบาล
ปรัชญาความพอเพียง เศรษฐกิจเป็นกระบวนทัศน์ใหม่ในการพัฒนามุ่งเน้นการพัฒนามนุษย์ ความ
เป็นอยู่ที่ดีเป็นเป้าหมายในการพัฒนา

Chartrungruang (2012) ศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและความสำเร็จทางธุรกิจ
การท่องเที่ยวในภาคเหนือของประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ประเมินการประยุกต์ใช้ปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมของภาคเหนือของประเทศไทย เพื่อวัด
ความสำเร็จของธุรกิจการท่องเที่ยวในภาคเหนือของประเทศไทย เช่น ผลกำไรหรือขาดทุน รายได้จาก
การขาย และจำนวนลูกค้า เพื่อทดสอบว่าการยึดมั่นในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ที่ธุรกิจประสบความสำเร็จในระดับที่สูงกว่า และเพื่อระบุว่าปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์
ระหว่างการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความสำเร็จของธุรกิจ รวบรวมข้อมูลกลุ่ม
ตัวอย่าง ที่เป็นธุรกิจท่องเที่ยวหลักในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน จำนวน 2,389 ธุรกิจ
ประกอบด้วย ผู้ประกอบการให้เช่ารถ จำนวน 478 คัน ผู้ประกอบการ guesthouse จำนวน 484
ราย ผู้ประกอบการร้านอาหาร จำนวน 537 ราย ผู้ประกอบธุรกิจของที่ระลึก จำนวน 360 ราย
ผู้ประกอบการธุรกิจทัวร์ จำนวน 530 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ T-Test และ One way Anova
ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้ที่จะประยุกต์ใช้ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัว ความ
พอประมาณ และศีลธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับความสัมพันธ์ของการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับความสำเร็จของธุรกิจการท่องเที่ยวไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่
มีผลกำไร มีจำนวนลูกค้ามากกว่าปีที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ยที่ยอมรับด้านคุณธรรมสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่
มีผลกำไรและมีจำนวนลูกค้าน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ธุรกิจท่องเที่ยวที่มีผลกำไรมีแนวโน้มที่จะใช้ปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าธุรกิจท่องเที่ยวที่ไม่มีผลกำไร ธุรกิจท่องเที่ยวที่มียอดขายสูงขึ้นใช้ปัจจัย
ทั้งหมดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ยกเว้นด้านคุณธรรม โดยใช้ความพอเพียง ความมีเหตุผล
ภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขความรู้มาใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Cerbioni and Parbonetti (2007) ศึกษาการสำรวจผลกระทบการกำกับดูแล
กิจการที่ดี ที่มีต่อการเปิดเผยข้อมูลทางปัญญา: การวิเคราะห์บริษัทเทคโนโลยีชีวภาพในยุโรป โดย
มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการกำกับดูแลกับการเปิดเผยข้อมูลทาง
ปัญญาของบริษัทเทคโนโลยีชีวภาพ ตัวอย่างที่ใช้คือบริษัทด้านเทคโนโลยีชีวภาพทั้งหมด ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในยุโรป จำนวน 10 ประเทศ 54 บริษัท ประกอบด้วย 8

บริษัท จากประเทศเยอรมนี 6 บริษัท จากประเทศสวีเดน 22 จากสหราชอาณาจักร 5 บริษัท จาก สวิสเซอร์แลนด์ และเดนมาร์ก 2 บริษัทจากเนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส และเบลเยียม และประเทศอื่นๆ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลที่น่าสนใจ และอุปสรรคในการเข้าแข่งขันต่ำ นอกจากนี้ความไม่สมดุล ของข้อมูลระหว่างผู้จัดการและนักลงทุน ซึ่งสนใจการเสริมสร้างกลไกการกำกับดูแล เช่น สัดส่วนของ ความเป็นอิสระของกรรมการ มติคณะกรรมการ ความเป็นคู่ของ CEO และโครงสร้างคณะกรรมการ ในความสัมพันธ์การเปิดเผยข้อมูลโดยความสมัครใจเกี่ยวกับทุนทางปัญญา เก็บรวบรวมข้อมูลจากผล การดำเนินประจำปี จำนวน 145 รายงาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) การวิเคราะห์เชิงเดี่ยว (Univariate analysis) และการวิเคราะห์หลายตัวแปร (Multivariate analysis) ผลการศึกษาพบว่า อิทธิพลของความสามารถในการทำกำไรจากนโยบาย การเปิดเผยข้อมูลของบริษัท อัตราผลตอบแทนผู้ถือหุ้น (ROE) มีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผย ข้อมูลโดยรวม การเปิดเผยข้อมูลภายในโครงสร้างและทุนมนุษย์ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกในการ เปิดเผยข้อมูล ปริมาณการเปิดเผยข้อมูล ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำกำไรและยอดรวมของสิน ทรัพย์ ณ วันสิ้นปี (SIZE) ในขณะที่หนี้สินรวมต่อมูลค่าตามบัญชีของสัดส่วนผู้ถือหุ้น (LEVERAGE) สัดส่วนการถือหุ้นโดยเจ้าของ (OWN) สถานการณ์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (Listing status) การบังคับใช้กฎหมาย และโอกาสการเติบโต ไม่มีผลต่อการเปิดเผยข้อมูล การกำกับดูแลกิจการ ใน ส่วนของสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา ขนาดของคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์ต่อดัชนีการเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา และการเปิดเผย ทุนภายนอก แต่มีความสัมพันธ์กับทุนภายในและทุนมนุษย์ ความเป็นคู่ของ CEO มีความสัมพันธ์เชิง ลบกับจำนวนข้อมูลทางปัญญา ที่เป็นทุนภายนอก แต่ไม่มีผลต่อทุนภายในและทุนมนุษย์ เมื่อพิจารณา ทางเศรษฐกิจและแนวโน้ม ความสัมพันธ์การกำกับดูแลกิจการไม่ได้มีบทบาทสำคัญในความเป็นคู่ของ CEO และขนาดของคณะกรรมการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยข้อมูลทุนทาง ปัญญา

Salvioni and Astori (2013) ศึกษาเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนและความรับผิดชอบ ระดับโลกในการกำกับดูแลกิจการ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิผลถ้าเทียบกับการเจริญเติบโตที่และ ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างบริษัทและสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาที่ยั่งยืนและความ รับผิดชอบต่อองค์กรทั่วโลกมี ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับธุรกิจและมีการอ้างอิงถึง สังคมโดยทั่วไป ตลาดทั่วโลกกำหนดระบบการกำกับดูแลกิจการที่ใหม่และซับซ้อน ในการค้นพบทั่วไปของประสิทธิผล

หากเทียบกับการเติบโตที่เพิ่มขึ้นและ ค่อยๆเพิ่มความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่าง บริษัท และ สิ่งแวดล้อม ใน เรื่องนี้การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือเป็นประเด็นสำคัญ การดำเนินการต้องให้การกำหนด ทิศทางที่เหมาะสมในการกำกับดูแล นโยบายการแพร่กระจายของจริยธรรมหลักการและค่านิยม ร่วมกันในเครือข่ายขององค์กร, การยอมรับระบบการป้องกันความเสี่ยงและการควบคุมภายในที่มี ประสิทธิภาพ นี้ บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ธรรมชาติและ ความรับผิดชอบระดับโลกเพื่อเป็นเงื่อนไขในการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทความมี จุดมุ่งหมายเพื่อเน้น - ในระดับทฤษฎีและเชิงประจักษ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลและ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ประสิทธิภาพเงื่อนไขที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงและเพื่อให้ได้ ความสำเร็จในระยะปานกลาง

Hussain, Rigoni, and Orij (2016) ศึกษาการกำกับดูแลกิจการและประสิทธิภาพ การพัฒนาอย่างยั่งยืน: วิเคราะห์ตามหลักไตรภาคปิยะ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการดำเนินงานสูง จำนวน 100 บริษัท จากทั่วโลก ของสหรัฐอเมริกา ประกอบด้วยรายงาน 152 ฉบับ ระหว่างปี 2007-2011 ซึ่งวัดประสิทธิภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาในรายงานความยั่งยืนของ บริษัท ในสหรัฐอเมริกา รวบรวมรายงานการพัฒนาอย่างยั่งยืน บน เว็บไซต์ วัดระดับการเปิดเผยข้อมูลและ ดัชนีคุณภาพสำหรับความยั่งยืนในแต่ละครั้ง จากรายงานความยั่งยืนแต่ละฉบับ ใช้สถิติเชิงพรรณนา (ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และค่าสัมประสิทธิ์ Pearson ผลการวิจัยพบว่า องค์กรที่เลือก กลไกการกำกับดูแลกิจการในมิติของประสิทธิภาพการพัฒนาแบบยั่งยืนที่กำหนดกรอบโดย Global Reporting Initiative (GRI) สามารถช่วยให้กลไกการกำกับดูแลกิจการได้ส่งเสริมผลการดำเนินงาน โดยเฉพาะประสิทธิภาพการพัฒนาแบบยั่งยืน การค้นพบข้อเท็จจริง ช่วยสนับสนุนจุดเริ่มต้นใน กระบวนการสร้างทฤษฎี ที่ทฤษฎีต้องพยายามให้เหตุผลสำหรับผลกระทบของการกำกับดูแลกับความ ยั่งยืน รวมถึงการอธิบายถึงมิติของความยั่งยืนที่ได้รับผลมากขึ้นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ปฏิบัติงาน คือการสนับสนุนแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งอาจได้จากการดำเนินงานตามกลไกการกำกับดูแล กิจการ การดำรงอยู่ของตำแหน่งคณะกรรมการ CSR เป็นการส่งสัญญาณถึงความพยายามลงทุน การ จัดการในส่วนของผู้มีส่วนได้เสียได้ดีขึ้น และพบว่าคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระ กับ คณะกรรมการส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง จะสามารถตรวจสอบการตัดสินใจด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม หรือประเด็นสังคมได้ดีกว่า สำหรับการใช่ GRI เป็นเครื่องมือในการรายงานสอดคล้องกับ โครงสร้าง

CG ภายใน ผลการศึกษาพบว่า กลไกการควบคุมภายในช่วยให้ บริษัท ต่างๆ มีประสิทธิภาพ สามารถร่วมเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนและบรรลุความชอบธรรม

Hidalgo et al. (2011) ศึกษาเรื่องการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยทุนทางปัญญา มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลไกภายในของการกำกับดูแลกิจการ (คณะกรรมการและโครงสร้างผู้ถือหุ้น) ที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยโดยสมัครใจของข้อมูลทุนทางปัญญา ทำการศึกษาเกี่ยวกับคณะกรรมการบริษัท เกี่ยวกับขนาด ขอบเขตของความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ และความเป็นคู่ของ CEO ลักษณะการกระจายการถือหุ้น โดยการควบคุมบริษัท ผู้จัดการและคณะกรรมการ และการถือหุ้นของครอบครัว เก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี จำนวน 100 บริษัท ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปี 2005-2007 จากรายงานประจำปี จำนวน 300 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Parameters ผลการศึกษาพบว่า การถือหุ้นที่เพิ่มขึ้นของผู้ลงทุนสถาบันมีผลกระทบในทางลบต่อการเปิดเผยโดยสมัครใจ ในขณะที่นักลงทุนสถาบันมีความเป็นเจ้าของมากเกินไปอาจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการเปิดเผยข้อมูลเชิงกลยุทธ์ ภาพรวมการเปิดเผยทุนทางปัญญามีค่าเฉลี่ยร้อยละ 39.36 ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบสะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงว่าบริษัทที่ล้มเหลวมีการรวมคณะกรรมการชุดนี้รวมเข้าด้วยกันในรายงานประจำปี ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการถึง 15 คน มีประโยชน์ในการเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา ขอบเขตความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบ พบว่าบริษัทที่มีคณะกรรมการที่ไม่เป็นอิสระตามหลักปฏิบัติการกำกับที่ดีตามกฎหมายซึ่งกำหนดให้กรรมการอิสระจำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 25 การกำกับดูแลกิจการที่ดีควรมีจำนวนคณะกรรมการภายใน จำนวน 15 คน ของคณะกรรมการทั้งหมดที่มีประสิทธิภาพ

Krechovska and Prochazkova (2013) ศึกษาความยั่งยืนและการบูรณาการกับการกำกับดูแลกิจการเน้นการบริหารผลการดำเนินงานและการรายงาน เป็นการศึกษาถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นของการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยคำนึงถึงแนวโน้มในสังคมโดยเฉพาะแนวคิดเรื่องความยั่งยืน ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับบริษัทในสาธารณรัฐเช็ก ในธุรกิจภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคการค้า ทั้งกิจการขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ จำนวน 193 บริษัท ดำเนินการวิจัยในปี 2555 ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ข้อมูลสถิติทดสอบไคสแคว์ ผลการศึกษาพบว่า บริษัทตระหนักถึงความสำคัญของการรายงานความยั่งยืนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพของบริษัทในระยะยาว แรงกดดันของผู้มีส่วนได้เสียทำให้บริษัทในประเทศสาธารณ

ซึ่งมีการรายงานที่ไม่ใช่ตัวเงินภายใต้กิจกรรมความยั่งยืนเพิ่มมากขึ้นโดยไม่คำนึงถึงขนาดของบริษัท การดำเนินกิจกรรมตามแนวคิดเรื่องความยั่งยืน แต่ไม่ได้รายงานอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็น การรายงานที่เป็นตัวเงินและรายงานที่ไม่ใช่ตัวเงิน บริษัทขนาดเล็กและขนาดกลางยังมีการรายงานแบบ ดั้งเดิมโดยรายงานข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินบางส่วนถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานประจำปี ซึ่งตรง ข้ามกับบริษัทขนาดใหญ่รายงานข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงินในรูปแบบรายงานด้านสิ่งแวดล้อมและ รายงานที่ยั่งยืนในรายงานความรับผิดชอบต่อสังคม การกำกับดูแลกิจการที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญในการ พัฒนาความยั่งยืนและเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารเชิงกลยุทธ์และการวางแผนของบริษัท

Chobpichien (2008) ศึกษาคุณภาพของคณะกรรมการ โครงสร้างผู้ถือหุ้น และ ระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพของคณะกรรมการบริหาร และ โครงสร้างความเป็นเจ้าของมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจในรายงานประจำปีของบริษัทที่ ไม่ใช่สถาบันทางการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 317 ตัวอย่าง ในปี พ.ศ. 2547 ผลการศึกษา พบว่าดัชนีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมีอิทธิพลมาจากคุณภาพ คณะกรรมการและโครงสร้างการเป็นเจ้าของ ของบริษัท ดัชนีคุณภาพของคณะกรรมการที่สูงขึ้น ดัชนี การเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจสูงขึ้น คุณภาพของคณะกรรมการแต่ละชุดประกอบด้วย การแต่งตั้ง ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ในคณะกรรมการมีหน่วยตรวจสอบภายใน กรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร ซึ่งเป็นประธานกรรมการตรวจสอบ จำนวนกรรมการอิสระ กรรมการที่ไม่เป็นผู้บริหารของ คณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทุกปี กรรมการ ตรวจสอบที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการเงิน กรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหารของคณะกรรมการพิจารณา ค่าตอบแทนเป็นปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับดัชนีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของคณะกรรมการกับดัชนีการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจไม่ จำเป็นต้องเหมือนกันระหว่างบริษัทที่มีเจ้าของเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่และเป็นผู้ถือหุ้นที่มีผู้บริหาร (ใน ทางบวก) และกลุ่มที่มีสมาชิกในครอบครัว (ในเชิงลบ) และระหว่างบริษัทที่มีความเข้มข้นสูง (ใน ทางบวก) และกลุ่มที่มีความสามารถในการควบคุม CEO ต่ำ (ในทางบวก) ตัวแปรควบคุมได้แก่ ขนาด ของบริษัท ประเภทของผู้สอบบัญชี และผลตอบแทนที่ได้รับมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อดัชนีการ เปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ

Michelon and Parbonetti (2012) ศึกษาผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการกับการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของคณะกรรมการ ความเป็นผู้นำ และโครงสร้างในการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืน การศึกษานี้ให้ความสำคัญว่าการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดีและการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนสามารถเป็นกลไกด้านความชอบธรรมที่บริษัทสามารถใช้ในการเจรจากับผู้มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะด้านนโยบาย การเปิดเผยข้อมูลจากคณะกรรมการ การเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัท การเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนของคณะกรรมการบริษัทในสหรัฐและยุโรป พบว่าผลกระทบขององค์ประกอบของคณะกรรมการต่อการเปิดเผยข้อมูลอย่างยั่งยืนจำเป็นต้องให้ความสำคัญถึงความแตกต่าง ระหว่างองค์ประกอบภายในและความเป็นอิสระของกรรมการ โดยมุ่งเน้นลักษณะเฉพาะของกรรมการบริหารแต่ละคน

Ho and Wong (2001) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างการกำกับดูแลกิจการกับขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบโครงร่างทางทฤษฎีเกี่ยวกับคุณลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่สำคัญ 4 ข้อ โดยมีขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศฮ่องกง ลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่ดีคือสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมดในคณะกรรมการ การดำรงอยู่ของคณะกรรมการตรวจสอบโดยสมัครใจ การดำรงอยู่ของผู้บริหาร (CEO ความเป็นคู่ของประธานกรรมการ) และร้อยละของจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นคณะกรรมการ โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ผลการศึกษาพบว่า การดำรงอยู่ของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ในขณะที่ร้อยละของสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์กับขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ

Akhtaruddin et al (2009) ศึกษาการกำกับดูแลกิจการที่ดี และการเปิดเผยโดยสมัครใจ ในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในประเทศมาเลเซีย ศึกษาเกี่ยวกับขอบเขตการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจของบริษัทจดทะเบียนในประเทศมาเลเซีย ปัจจัยในการศึกษา คือ ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนคณะกรรมการอิสระ การถือหุ้นโดยบุคคลภายนอก การควบคุมโดยครอบครัว ร้อยละของคณะกรรมการตรวจสอบกับจำนวนทั้งหมดในคณะกรรมการ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ กับการเปิดเผยข้อมูลโดยการสมัครใจ และ

สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระกับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวก แต่ขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ไม่มีความสัมพันธ์กับการควบคุมโดยครอบครัว และอัตราส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบกับจำนวนทั้งหมดในคณะกรรมการ ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ

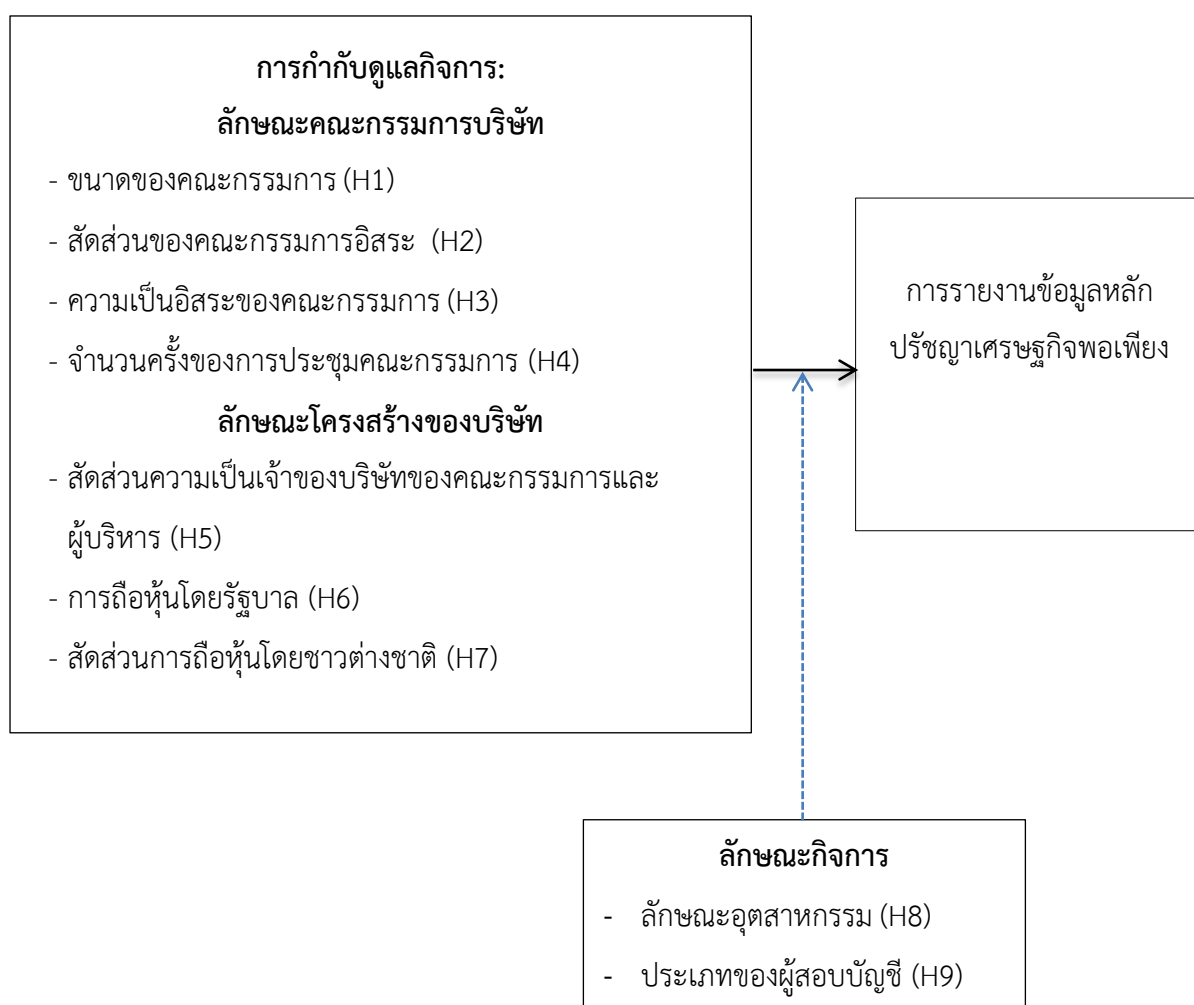
Kolk (2008) ศึกษาการพัฒนาอย่างยั่งยืน ความรับผิดชอบต่อสังคม และการกำกับดูแลกิจการที่ดี: การสำรวจการรายงานของบริษัทข้ามชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ตรวจสอบ ขอบเขตและวิธีการรายงานความยั่งยืนในปัจจุบันของ Fortune Global 500 ประกอบด้วยด้านบรรษัทภิบาล ข้อกำหนดความรับผิดชอบต่อสังคมในบริบทของการกำกับดูแลกิจการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้านจริยธรรม และการรายงานความยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างคือ รายงานความยั่งยืนที่สัมพันธ์กับการกำกับดูแล ซึ่งเป็น การรายงานที่ไม่เป็นตัวแทนของ Fortune Global 250 บริษัท ซึ่งเผยแพร่เมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2547 เก็บข้อมูลระหว่าง เดือนกันยายน 2004-มกราคม 2549 บริษัท ทั้งหมด 250 บริษัท ที่ ดำเนินการ มีประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมความรับผิดชอบต่อสังคมและหรือประเด็นเรื่องความยั่งยืน ซึ่ง อาจเป็นได้ทั้งแบบแยกต่างหาก หรือการรายงานที่ไม่ใช่รายงานทางการเงินประจำปีหากมีข้อมูล ประเภทนี้ หรือเรียกว่าการรายงานแบบบูรณาการ ผลการศึกษาพบว่า ที่ผ่านมามีการรายงานที่ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริษัท ขนาดใหญ่ทั่วโลก ถูกกดดัน การเรียกร้องความโปร่งใสจากการรายงานเพิ่มขึ้น จึงมีการรายงานรูปแบบที่แตกต่างกัน จาก สภาพแวดล้อมเพียงเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมและการเงิน บริษัท ข้ามชาติหลายแห่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุโรป และญี่ปุ่นได้เริ่มให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลและการจัดโครงสร้างของคณะกรรมการ ของความรับผิดชอบต่อความยั่งยืน การปฏิบัติตามจริยธรรมและการตรวจสอบจากภายนอก ในขณะที่ การเปิดเผยข้อมูลโดยละเอียดยังไม่เป็นที่นิยมโดยทั่วไป การปฏิบัติที่น่าสนใจบางประการสามารถ พบได้ เช่นความชัดเจนและความซับซ้อนสำหรับผู้บริหารในการรับมือกับความรับผิดชอบต่อ ให้แก่ผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย และบทบาทของผู้สอบบัญชี

Hashim and Devi (2008) ศึกษาความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ความเป็นคู่ ของ CEO และการจัดการเงินคงคลัง หลักฐานจากชาวมาเลเซีย การศึกษามุ่งเน้นลักษณะสำคัญ 2 ลักษณะของประสิทธิผลของคณะกรรมการ 1) สัดส่วนของคณะกรรมการที่ไม่ใช่กรรมการอิสระ 2) ความเป็นคู่ของ CEO วัตถุประสงค์เพื่อ ตรวจสอบว่าการมีกรรมการอิสระที่ไม่ใช่กรรมการอิสระและ

บทบาทการแบ่งแยกระหว่างประธานเจ้าหน้าที่บริหารตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายรัฐเอกราชของ ประเทศมาเลเซีย ปี 2543 มีผลบังคับใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยวัดจากรายได้ที่เพิ่มขึ้นหรือรายได้ที่ ลดลงโดยใช้ข้อมูลจาก บริษัทชั้นนำสูงสุดที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน จำนวน 200 บริษัท Bursa Malaysia's Main Board and Second Board ปี 2547 ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการอิสระมี ความสัมพันธ์เชิงบวกเมื่อบริษัททำกำไรต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ แม้ว่าจะขัดแย้งกับการคาดการณ์ ของทฤษฎีตัวแทน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระที่ไม่เป็นผู้บริหาร มี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเพิ่มขึ้น ของรายได้ที่เพิ่มขึ้น ความเป็นอิสระของคณะกรรมการและความ เป็นคู่ของซีไอโอ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ ในรูปแบบอื่น ๆ ที่ทดสอบเกี่ยวกับการจัดการรายได้ที่เพิ่มขึ้น และที่ลดลง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้มีข้อสงสัย เกี่ยวกับความเห็นว่าคุณภาพของกรรมการ และบทบาท การแบ่งแยกระหว่างประธานและซีไอโอจะช่วยลดอิทธิพล ของกิจกรรมการจัดการรายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับความตั้งใจสูงของการเป็นเจ้าของตามแบบฉบับของมาเลเซีย

2.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ดังนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดงานวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 มีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 สมมติฐานการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่มีอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่มีต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 มีระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างไร แนวโน้มของการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นไปในทิศทางใด มีอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่อย่างไร โดยมีตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลกับอิทธิพลการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 (ภาคผนวก ฉ) ดังนี้

ตัวแปรต้น

3.1.1 ขนาดของคณะกรรมการ

ขนาดของคณะกรรมการบริษัท ตาม พรบ. บริษัทมหาชนฯ กำหนดว่า บริษัทต้องมีคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 5 คน โดยบริษัทสามารถกำหนดจำนวนการของตนเองได้ แต่แนะนำกรรมการที่เหมาะสมไว้ประมาณ 9-15 คน จากการศึกษางานวิจัยในอดีตของ Hidalgo et al. (2011)

พบว่า การเพิ่มขึ้นของจำนวนสมาชิกของคณะกรรมการถึง 15 คน มีประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูล
 ทูทางปัญญา ทั้งนี้เนื่องมาจากกรรมการแต่ละคนมีคุณสมบัติหลากหลาย ทั้งทักษะ ประสบการณ์
 ความสามารถเฉพาะด้านที่เป็นประโยชน์กับบริษัท จำนวนกรรมการมากเท่าใดก็หมายความว่า
 คณะกรรมการ ของบริษัทจะยิ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่หลากหลายและเติมเต็มซึ่งกันและกัน จน
 นำไปสู่การตัดสินใจที่มีคุณภาพในการกำกับดูแลกิจการ (อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ, 2552) จักรวุฒิ
 ขอบพิเชียร (2558) และฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการ
 เปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ บริษัทที่มีขนาดใหญ่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่สูงกว่าบริษัท
 ที่มีขนาดของคณะกรรมการที่เล็กกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่า ขนาดของ
 คณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line
 จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง สิรินาฏ นาคเลิศ และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมี
 ความสัมพันธ์กับ การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และ Cerbioni and Parbonetti (2007) การ
 เปิดเผยข้อมูลทูทางปัญญา ในขณะที่ ณิชนนท์ จันทร์เขตต์ (2554) พบว่า ขนาดคณะกรรมการของ
 บริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของบริษัท ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึง
 ตั้งสมมติฐานว่า

H1: ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการรายงานข้อมูลหลักปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.2 สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ

จากการศึกษาของ Cerbioni and Parbonetti (2007) พบว่า สัดส่วนของความ
 เป็นอิสระของกรรมการ มีความสำคัญในการอธิบายปริมาณการเปิดเผยข้อมูลทูทางปัญญา สิรินาฏ
 นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิง
 บวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ณรงค์ศักดิ์ อินตะไชยวงศ์ (2555) พบว่า สัดส่วน
 จำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อ
 ส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า สัดส่วนของ
 คณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัท อรทัย
 ชำนาญกิจ (2558) สัดส่วนของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล

Triple Bottom Line ในขณะที่ จักรวุฒิ ขอบพิเชียร (2558) พบว่า อัตราส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมีมากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่า อัตราส่วนของคณะกรรมการอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารที่น้อยกว่า ทั้งนี้เนื่องจาก ความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสำคัญมากต่อประสิทธิภาพผลลไกการสร้างมูลค่าผ่านการกำกับดูแลโดยคณะกรรมการ ถ้ากรรมการขาดความเป็นอิสระและตัดสินใจภายใต้ผลประโยชน์ตนเองหรือกลุ่มผลประโยชน์มูลค่าของกิจการจะลดลง (อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ, 2552) สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการทั้งหมด ส่งผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในทิศทางเดียวกัน อาจเนื่องมาจากกรรมการจากภายนอกมีความเป็นอิสระและทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ (ณรงศักดิ์ อินตะไชยวงศ์, 2555) จากการศึกษาดังกล่าวจึงตั้งสมมติฐานว่า

H2: สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.3 ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ

จากการศึกษาของ Hussain, Rigoni, and Orij (2016), และสิรีนาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นประธานกรรมการและประธานกรรมการผู้จัดการไม่เป็นบุคคลคนเดียวกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาของ ชลาลัย หม่อมบุญ (2558) พบว่า การแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ส่งผลให้เพิ่มโอกาสในการจัดการกำไรลดลง แต่งานวิจัยของ ณิชนันท์ จันทรเชตต์ (2554) พบว่า การควรรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียว (DUAL) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ กับผลการดำเนินงานบริษัท ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ในขณะเดียวกัน Cerbioni and Parbonetti (2007) พบว่า ความเป็นคู่ของ CEO มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยข้อมูลทุนมนุษย์ ทั้งนี้ อัญญา ชันชวิทย์ และคณะ (2552) กล่าวว่า ประธานกรรมการไม่ควรเป็นบุคคลคนกัน เพราะ ตำแหน่งมีบทบาทที่ไม่เหมือนกัน แต่การศึกษาของ กานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า การควรรวมตำแหน่งของผู้จัดการ

ใหญ่และประธานกรรมการ (DUAL) มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการดำเนินงานของบริษัท จากการศึกษาดังกล่าวจึงตั้งสมมติฐานว่า

H3: ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ โดยการแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.4 จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ

การประชุมของคณะกรรมการถือเป็นกระบวนการทำงานการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ เป็นจุดเริ่มต้นของการทำกิจกรรมทุกประเภท ในทุกขั้นตอนของบริษัท ซึ่งจากการศึกษาในอดีตของ จักรวุฒิ ขอบพิเชียร (2552) พบว่าจำนวนครั้งการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวดี เครือรัฐติกาล (2557) พบว่า จำนวนครั้งการประชุมของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท แต่งานวิจัยของ กานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรต่อหุ้นของบริษัท ในขณะที่การศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า จำนวนครั้งของการเข้าประชุมของคณะกรรมการไม่พบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้นการแสดงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการบริษัทซึ่งเป็นตัวแทนของบริษัทที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ควรมีการประชุมเพื่อแก้ปัญหา ซึ่งคณะกรรมการกฎหมายบริษัทมหาชนได้กำหนดจำนวนครั้งของการประชุม กำหนดให้คณะกรรมการประชุมอย่างน้อย ปีละ 4 ครั้ง เพื่อประโยชน์ในการติดตามงาน การปรับปรุงนโยบายให้เหมาะสมและทันต่อเวลา ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้จะตั้งสมมติฐานว่า

H4: จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.5 สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร

ศิลปพร ศรีจันเพชร (2551) กล่าวว่า การกระจายตัวของผู้ถือหุ้นแสดงให้เห็นถึงการกระจายอำนาจของผู้บริหารกิจการระหว่างผู้ถือหุ้นกับผู้บริหาร จากงานวิจัยในอดีต ของลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน กล่าวคือ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน ดังนั้น บริษัทที่มีสัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหารมากขึ้นไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้การเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงานลดลง การศึกษา ของชลาลัย หม่อมมบุญ (2558) พบว่า อัตราส่วนการถือหุ้นสามัญ ของกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการกำไร ทั้งนี้เนื่องจากการถือหุ้นจำนวนมากของกรรมการบริษัท จะทำให้เกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของบริการ การวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H5: สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.6 การถือหุ้นโดยรัฐบาล

จากการศึกษาในอดีตของ ลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน การศึกษาของ จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาของ อรพรรณ ไบดิน (2558) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งนี้เนื่องจาก บริษัทที่มีรัฐบาลเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่จะถูกเพ่งเล็งจากประชาชนเป็นพิเศษ เพราะเงินทุนของรัฐบาลมาจากภาษีประชาชน ดังนั้นเงินลงทุนต้องปฏิบัติถูกต้องและโปร่งใส ซึ่งเป็นการกดดันให้บริษัทมีการเปิดเผยข้อมูลมากขึ้น แต่การศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธ์ (2559) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของการถือหุ้นโดยภาครัฐและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชนก็ถูกกดดันอย่างเท่ากันโดยพลังของผู้มีส่วนได้เสียในการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจตามความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียในกิจการนั้นๆ อัญญา ชันธุวิทย์ และคณะ (2552) กล่าวว่า บริษัทควรให้ความสำคัญ

ในการที่รัฐบาลเป็นผู้มีส่วนได้เสีย เพราะหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำกับดูแล ควบคุมธุรกิจโดยตรง การวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H6: สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.7 สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

จากการศึกษาในอดีตของ ลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน การศึกษาของ จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การกำกับดูแลที่ดีมีความสำคัญมากต่อการดำเนินธุรกิจ กลไกการมีผู้ถือหุ้นควบคุมเป็นชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงาน เนื่องจากผู้ถือหุ้นควบคุมโดยชาวต่างชาติจะไม่ได้อยู่ในประเทศไทย การตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารจึงไม่มีประสิทธิภาพมากนัก นอกจากนี้บริษัทส่วนใหญ่เหล่านี้จะจ้างผู้บริหารมืออาชีพ ที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียกับมูลค่าของกิจการ อาจทำให้เกิดความขัดแย้งของผลประโยชน์ระหว่างผู้บริหารและผู้ถือหุ้นได้ จึงส่งผลเชิงลบต่อผลการดำเนินงานกิจการ ในขณะที่ อลิศรา ผลววรรณ (2547) พบว่า การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่การศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธ์ (2559) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม เนื่องจากไม่ว่ากิจการจะถูกถือหุ้นโดยชาวต่างชาติหรือคนไทยก็ตอบสนองความต้องการคาดหวังของสังคมในปริมาณเท่าๆ กัน การวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H7: สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปรควบคุม

3.1.8 ลักษณะอุตสาหกรรม

จากการศึกษางานในอดีต ของสิริมา แซ่ลี่ (2557) พบว่า ความแตกต่างของประเภทอุตสาหกรรม มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจ การศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ประเภทอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาของ อรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่า อุตสาหกรรมทรัพยากรมีการเปิดเผยข้อมูลมากที่สุด เสนีย์ พวงยาณี และคณะ (2560) พบว่า อุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส นั้น ไม่ส่งผลกับอัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น อาจเนื่องมาจากในกลุ่มอุตสาหกรรมกลุ่มนี้มีรูปแบบการรายงานที่แตกต่างกัน การวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานว่า

H8: ลักษณะของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.1.9 ประเภทของผู้สอบบัญชี

จากการศึกษาของ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรียรัตน์ แซ่ฟู (2556) พบว่า ประเภทของผู้สอบบัญชี เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ในการศึกษาของจินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า ประเภทของผู้สอบบัญชี ส่งผลในเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากการศึกษาในอดีตของ ลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า ประเภทของผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน ในขณะที่การศึกษาของ ฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) พบว่า สำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สิริมา แซ่ลี่ (2558) พบว่า สำนักงานสอบบัญชี Big 4 มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมากกว่าสำนักงานที่ไม่ใช่ Big 4 จากการศึกษาของอรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่า กิจการที่มีลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีแบบ Big 4 มีการ

เปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line มากที่สุด สำนักงานสอบ อลิศรา ผลาวรณ (2557) พบว่า ประเภทผู้สอบบัญชีที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับ และการเปิดเผยข้อมูลรวม คือ บริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทสอบบัญชีที่เป็น Big 4 จะสามารถเปิดเผยข้อมูลได้ตรงกับข้อบังคับที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลได้กว่าบริษัทที่มีการตรวจสอบบัญชีโดยบริษัทสอบบัญชีขนาดเล็ก (ไม่ใช่ Big 4)

H9: ประเภทผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ดังนี้

3.2.1 ประชากร

ประชากร ใช้ข้อมูลประชากรทั้งหมด 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่อยู่ในกลุ่ม SET 100 จากระบบฐานข้อมูล SET Market Analysis and Reporting Tool : SETSMART โดย ผ่านการรายงานประจำปีบริษัท และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือมีรายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 - พ.ศ.2559 ในการวิจัยครั้งนี้จึงแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนี้

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	จำนวน 8 บริษัท
2. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์	จำนวน 24 บริษัท
3. กลุ่มทรัพยากร	จำนวน 17 บริษัท
4. กลุ่มเทคโนโลยี	จำนวน 7 บริษัท
5. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	จำนวน 3 บริษัท
6. กลุ่มบริการ	จำนวน 27 บริษัท
7. กลุ่มธุรกิจการเงิน	จำนวน 14 บริษัท
รวม	จำนวน 100 บริษัท

หมายเหตุ *ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปี พ.ศ. 2559

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มประชากรทั้งหมด ผู้วิจัยได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง สำหรับการวิจัยนี้ จำนวน 70 บริษัท จำนวน 350 ตัวอย่าง โดยมีเงื่อนไขในการเลือก ดังนี้

1. บริษัทที่นำมาให้อยู่ในกลุ่ม SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2559 และต้องมีรายงานประจำปีของบริษัท และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ครบถ้วนตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย

2. บริษัทที่อยู่ในหมวดบริษัทจดทะเบียนไม่ครบทั้ง 5 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2559 ตัดออกไป ซึ่งมีสาเหตุจากการถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์ การควบรวมกิจการ การถอนตัวออกจากตลาดหลักทรัพย์ และเพิ่งเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

อย่างไรก็ตาม ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่อยู่ในกลุ่ม SET 100 ซึ่งมีทั้งหมด 100 บริษัท แต่จากเงื่อนไขในการเลือกที่กำหนด มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เพียง 70 บริษัท ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	จำนวน	จำนวน	ร้อยละ
		ประชากร (บริษัท)	ตัวอย่าง (บริษัท)	
เกษตรและ	ธุรกิจการเกษตร	1	1	1.43
อุตสาหกรรมอาหาร	อาหารและเครื่องดื่ม	7	4	5.71
ทรัพยากร	พลังงานและสาธารณูปโภค	17	11	15.71
เทคโนโลยี	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	2	2	2.86
	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	5	4	5.71
ธุรกิจการเงิน	ธนาคาร	9	9	12.86
	เงินทุนและหลักทรัพย์	4	2	2.86
	ประกันภัยและประกันชีวิต	1	-	-

ตารางที่ 3.1 สรุปจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละอุตสาหกรรม (ต่อ)

บริการ	การท่องเที่ยวและสันทนาการ	1	1	1.43
	การแพทย์	4	2	2.86
	ขนส่งและโลจิสติกส์	7	4	5.71
	พาณิชย์	9	7	10.00
	สื่อและสิ่งพิมพ์	6	2	2.86
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์	14	10	14.29
	บริการรับเหมาก่อสร้าง	5	5	7.14
	วัสดุก่อสร้าง	5	3	4.29
สินค้าอุตสาหกรรม	บรรจุภัณฑ์	1	1	1.43
	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	2	2	2.86
รวม		100	70	100.00
จำนวนตัวอย่างทั้งหมดระยะเวลา 5 ปี (70*5)		350*		

หมายเหตุ *ข้อมูลจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 24 กรกฎาคม 2560

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลการกำกับดูแลกิจการและข้อมูลการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากบริษัทจดทะเบียนจากระบบฐานข้อมูล SET Market Analysis and Reporting Tool : SETSMART ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ซึ่งเป็นข้อมูลแหล่งทุติยภูมิ (Secondary Data) จากรายงานประจำปีของบริษัท และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในกลุ่ม SET 100 เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลที่มีความละเอียด ครบถ้วน น่าเชื่อถือ และ เป็นแหล่งข้อมูลที่ผู้ลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียต่างๆ ฝ่าย ใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจ จำนวน 8 กลุ่มอุตสาหกรรมตามหลักเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการดาวน์โหลดจากเว็บไซต์ของบริษัท ระหว่างปี

พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2559 ทำการเก็บในช่วง เดือนกันยายน-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความ วารสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และข้อมูลจาก Website ที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการเก็บข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการประยุกต์พัฒนากระดาษ ทำการ (Working Paper) ขึ้น เพื่อเก็บข้อมูลในการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวคิด ทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข โดยครอบคลุมรายละเอียดของแต่ละรายการที่ประกอบด้วย ความพอเพียง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม ซึ่งผู้วิจัยได้ แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งตามลักษณะตัวแปร ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) **ตัวแปรอิสระ** การกำกับดูแลเกี่ยวข้องกับลักษณะคณะกรรมการบริษัท ลักษณะ คณะกรรมการตรวจสอบ และลักษณะโครงสร้างของบริษัท ที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อระดับการ เปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี จำนวน 7 ตัวแปร ทำการวัดค่าตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
1. ขนาดของคณะกรรมการ	จำนวนคณะกรรมการทั้งหมด (สินีนานู นาคเลิศ และมัณฑชัย สุทธิพันธ์ (2559), ชลาลัย หม่อมบุญ, 2558, ฐิติมา กิ่งแก้ว, 2555)
2. สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	ร้อยละของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด (สินีนานู นาคเลิศ และมัณฑชัย สุทธิพันธ์ (2559)
3. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	เป็นประธานกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการกับ ประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือไม่ โดยใช้ตัวแปรหุ่น (1 คือ แยกตำแหน่ง 0 คือ รวมตำแหน่ง) (ชลาลัย หม่อมบุญ, 2558)
4. จำนวนครั้งของการประชุม คณะกรรมการ	จำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ (สินีนานู นาคเลิศ และมัณฑชัย สุทธิพันธ์ (2559), อรพรรณ ไบดิน, 2555)
5. สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัท ของกรรมการและผู้บริหาร	อัตราร้อยละของหุ้นสามัญของบริษัทที่ถือโดยกรรมการและผู้บริหารบริษัท (ชลาลัย หม่อมบุญ, 2558)

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรอิสระที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

6. การถือหุ้นโดยรัฐบาล	ร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยหน่วยงานของรัฐ การถือหุ้นของส่วนราชการของไทยเข้าไปถือหุ้นของบริษัทโดยส่วนราชการไทย ยกเว้นส่วนของราชการรัฐวิสาหกิจต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด เช่น กระทรวงการคลัง สำนักงานประกันสังคม (อรพรรณ ใบตืน, 2555)
7. การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	ร้อยละของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด (อสิศรา ผลาวรณ, 2547)

2) ตัวแปรควบคุม จากงานวิจัยในอดีตพบว่ามีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูลตามข้อบังคับ การเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ ได้แก่ ลักษณะอุตสาหกรรม และประเภทผู้สอบบัญชี ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี จำนวน 2 ตัวแปร ทำการวัดค่า ตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
8. ลักษณะอุตสาหกรรม	ใช้ตัวแปรหุ่น โดยกำหนดให้ INDUS1=เกษตรและอุตสาหกรรม INDUS2=ธุรกิจการเงิน INDUS3=สินค้าอุตสาหกรรม INDUS4=อสังหาริมทรัพย์และสิ่งก่อสร้าง INDUS5=ทรัพยากร INDUS6=บริการ INDUS7=เทคโนโลยี (สินินาฏ นาคเลิศ และมัทนชัย สุทธิพันธ์, 2559)
9. ประเภทผู้สอบบัญชี	ใช้ตัวแปรเทียม (0,1) ในการแทนค่าประเภทผู้สอบบัญชี คือ กลุ่ม Big 4 = 1 และไม่ใช้กลุ่ม Big 4 = 0 (มัทนชัย สุทธิพันธ์ และสุริรัตน์ แซ่ฟู, (2557), ชลาชัย หม่อมมบุญ, 2558)

3) ตัวแปรตาม ระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวัดระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากรายงานประจำปีและแบบรายงานประจำปี (56-1) โดยใช้แนวจากงานวิจัยในอดีต ของ สุรรัตน์ แซ่ฟู (2556) และจินดา สุจินรัตน์ (2559) ซึ่งใช้วิธีการวัดมูลค่าการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการนับคำ (ภาคผนวก ง) ซึ่งตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวัดค่า ตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ตารางแสดงวิธีที่ใช้ในการวัดค่าตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปร	วิธีที่ใช้ในการวัดมูลค่า
การรายงานข้อมูลตามหลักหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	การนับคำโดยการใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ด้วยวิธีการนับคำ (มีทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู, (2557) และและจินดา สุจินรัตน์, (2559))

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการประยุกต์กระดาศทำกาาร ที่พัฒนามาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากงานวิจัยในอดีต ของมีทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) และและจินดา สุจินรัตน์ (2559) เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นการเก็บรวบรวมทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลพื้นฐานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการซึ่งเป็นไปตามตัวแปรที่กำหนดไว้ โดยเก็บข้อมูลจากรายงานประจำปี และแบบรายงานประจำปี (56-1) ระหว่าง ปี พ.ศ. 2555 - 2559

ส่วนที่ 2 เป็นการเก็บข้อมูลเพื่อศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยอ่านจากข้อมูลในรายงานประจำปีและแบบรายงานประจำปี (56-1) ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559 แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหาว่าคลุมประเด็นการรายงานปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 3 ท่วง 2 เงื่อนไข โดยแยกเป็น ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม โดยนับค่าแต่ละรายการ

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล (SPSS) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อศึกษา ขอบเขต ระดับลักษณะ และปริมาณการรายงานข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยแสดงความถี่เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ Simple Lanier Regression ทดสอบเปรียบเทียบแนวโน้มการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การทดสอบอิทธิพลการกำกับดูแลกิจการต่อปริมาณการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) สถิติที่ใช้ทดสอบ สามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

สมการที่ 1

$$y_1 = a + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + e$$

สมการที่ 2

$$y_2 = a + b_1X_1 + bX_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9 + e$$

y_1, y_2	=	ปริมาณการรายงานข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
X_1	=	ขนาดของคณะกรรมการ
X_2	=	สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ
X_3	=	ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ
X_4	=	จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ
X_5	=	สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร
X_6	=	การถือหุ้นโดยรัฐบาล
X_7	=	สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ
X_8	=	ลักษณะอุตสาหกรรม
X_9	=	ประเภทของผู้สอบบัญชี
e	=	ค่าความคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อศึกษาหรือเปรียบเทียบแนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559 ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 จำนวน 70 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรมด้วยการนับค่าตามวิธีการวิเคราะห์สาระ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษา ขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์เพื่อศึกษาแนวโน้มของการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Analysis) และทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ขอบเขต และระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100
2. ศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้มของการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100
3. ผลการทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100
4. สรุปสมมติฐานการศึกษา

4.1 ผลการวิเคราะห์ขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

จากการที่ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ.2555 - 2559 ทั้งหมด 70 บริษัท รวม 8 กลุ่มอุตสาหกรรม ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 ตัวอย่าง เก็บข้อมูลโดยใช้กระดาษทำการที่พัฒนามาจากแบบสอบถามซึ่งเกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากงานวิจัยในอดีตที่ประกอบด้วยการเก็บข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ และแบบเก็บข้อมูลการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายขอบเขต ลักษณะและการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของข้อมูลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 4.1- 4.4

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ลักษณะอุตสาหกรรม ประเภทของผู้สอบบัญชี และความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
ลักษณะอุตสาหกรรม		
1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	6	8.6
2. กลุ่มธุรกิจการเงิน	11	15.7
3. กลุ่มเทคโนโลยี	6	8.6
4. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	3	4.3
5. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์	18	25.7
6. กลุ่มทรัพยากร	10	14.3
7. กลุ่มบริการ	16	22.9
8. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	0	0.0
รวม	70	100.0

รายการ	ความถี่	ร้อยละ
ประเภทผู้สอบบัญชี		
1. Big 4	59	84.3
2. Non Big 4	11	15.7
รวม	70	100.0
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการและ		
ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร		
1. แยกตำแหน่ง	49	70.0
2. รวมตำแหน่ง	21	30.0
รวม	70	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า จำนวน ร้อยละ ลักษณะอุตสาหกรรมเป็นอุตสาหกรรมกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.6 กลุ่มธุรกิจการเงิน จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15.7 กลุ่มเทคโนโลยี จำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.6 กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.3 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ จำนวน 18 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.7 กลุ่มทรัพยากร จำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 14.3 และกลุ่มบริการ จำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.9 ประเภทผู้สอบบัญชี พิจารณาจาก Big 4 จำนวน 59 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 84.3 และ Non Big 4 จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15.7 และความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร จำนวน 49 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 70.0 และรวมตำแหน่ง จำนวน 21 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 30.0

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและข้อมูล
เกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ส่วน	
				ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด
ขนาดของคณะกรรมการ	70	11.94	2.87	5.00	18.00
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	70	42.22	10.34	22.00	75.95
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	70	0.30	0.46	0.00	1.00
จำนวนครั้งของการเข้าประชุม คณะกรรมการ	70	9.93	4.39	4.00	27.00
สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของ คณะกรรมการและผู้บริหาร	70	12.99	16.62	0.00	50.96
การถือหุ้นโดยรัฐบาล	70	4.05	13.04	0.00	70.00
การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	70	15.21	15.36	0.00	76.90

จากตารางที่ 4.2 พบว่าค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา: บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท คือ ขนาดกิจการ สินทรัพย์ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน มีค่าเฉลี่ย 664,138.3 (S.D.=3,209,091.00) ขนาดของคณะกรรมการ มีค่าเฉลี่ย 11.94 (S.D.=2.87) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ มีค่าเฉลี่ย 42.22 (S.D.=10.34) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ มีค่าเฉลี่ย 0.30 (S.D.=0.46) จำนวนครั้งในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ มีค่าเฉลี่ย 9.93 (S.D.=4.39) สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร มีค่าเฉลี่ย 12.99 (S.D.=16.62) การถือหุ้นโดยรัฐบาล มีค่าเฉลี่ย 4.05 (S.D.=13.04) การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ย 15.21 (S.D.=15.36)

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนคำ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข
ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

ลักษณะอุตสาหกรรม	การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม		การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง									
			ความพอประมาณ		ความมีเหตุผล		มีภูมิคุ้มกันที่ดี		เงื่อนไขความรู้		เงื่อนไขคุณธรรม	
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ	จำนวนคำ
กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม	623.97	112.25	111.90	62.43	163.97	33.81	150.30	50.60	67.07	12.12	338.93	331.53
กลุ่มธุรกิจการเงิน	107.35	29.54	61.84	29.75	62.15	26.73	266.18	160.75	56.07	25.50	90.51	22.59
กลุ่มเทคโนโลยี	680.36	462.68	65.03	16.77	209.47	138.49	196.33	37.45	69.93	16.67	221.33	122.62
กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	141.92	11.32	71.07	3.61	170.07	23.36	176.67	1.55	57.47	12.48	234.33	30.54
กลุ่มอสังหาริมทรัพย์	176.41	118.38	73.37	32.04	190.68	21.80	170.51	34.41	57.31	11.50	246.67	56.26
กลุ่มทรัพยากร	304.01	358.59	41.72	18.48	125.02	122.25	390.34	267.29	59.06	18.14	126.06	93.65
กลุ่มบริการ	117.35	29.38	97.10	60.87	148.53	54.41	142.35	75.29	49.46	16.54	149.31	93.54
รวม	250.37	273.68	74.95	44.32	149.90	79.98	211.26	148.10	57.50	17.37	187.85	135.90

จากตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยจำนวนคำ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม พบว่าการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม ทั้ง 7 อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ รวม 250.37 (S.D.= 273.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายอุตสาหกรรม พบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำสูงสุด 680.36 (S.D.=462.68) รองลงมาคือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 623.97 (S.D.=112.25) และต่ำสุดคือ กลุ่มธุรกิจการเงิน ค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 107.35 (S.D.=29.54) การรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบด้วย พอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม ในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ยจำนวนคำสูงสุด คือ ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 211.26 (S.D.=148.10) รองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 187.85 (S.D.=135.90) และต่ำสุดคือด้านเงื่อนไขความรู้ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 57.50 (S.D.=17.37) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม พบว่า ด้านความพอประมาณ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำสูงสุด คือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 111.90 (S.D.=62.43) รองลงมาคือกลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 97.10 (S.D.=60.87) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดสูง คือกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 71.07 (S.D.=3.61) ด้านความมีเหตุผล พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 209.47 (S.D.=138.49) รองลงมา คือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 190.68 (S.D.=21.80) และต่ำสุด คือกลุ่มธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 62.15 (S.D.=26.73) ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลุ่มทรัพยากร มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 390.34 (S.D.=267.29) รองลงมาคือ กลุ่มธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 266.18 (S.D.=160.75) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือกลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 142.35 (S.D.=75.29) ด้านเงื่อนไขความรู้ พบว่า กลุ่มเทคโนโลยีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 69.93 (16.67) รองลงมาคือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 67.07 (S.D.=12.12) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือกลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 49.46 (S.D.=16.50) ด้านเงื่อนไขคุณธรรม พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 338.93 (S.D.=331.53) รองลงมาคือ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 234.33 (S.D.=30.54) และต่ำสุดคือ กลุ่มธุรกิจการเงิน มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 90.51 (S.D.=22.59)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข

หัวข้อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	
	ค่าเฉลี่ยจำนวนค่า	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ความพอประมาณ	74.95	44.32
2. ความมีเหตุผล	149.90	79.98
3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี	211.26	148.10
4. เงื่อนไขความรู้	57.50	17.37
5. เงื่อนไขคุณธรรม	187.85	135.90
รวม	250.37	273.68

จากตารางที่ 4.4 พบว่าปริมาณการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยจำนวนค่า 250.37 (S.D.=273.68) เมื่อพิจารณาตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข พบว่าความมีภูมิคุ้มกันที่ดีมีการรายงานข้อมูลจำนวนค่ามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยจำนวนค่า 211.26 (S.D.=148.10) รองลงมาคือ เงื่อนไขคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยจำนวนค่า 187.85 (S.D.=135.90) และต่ำสุด คือ เงื่อนไขความรู้ มีค่าเฉลี่ยจำนวนค่า 57.50 (S.D.=17.37) จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 ให้ความสำคัญกับการรายงานข้อมูลหัวข้อ การมีภูมิคุ้มกันที่ดีเป็นลำดับแรก

4.2 ผลการศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100
ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559

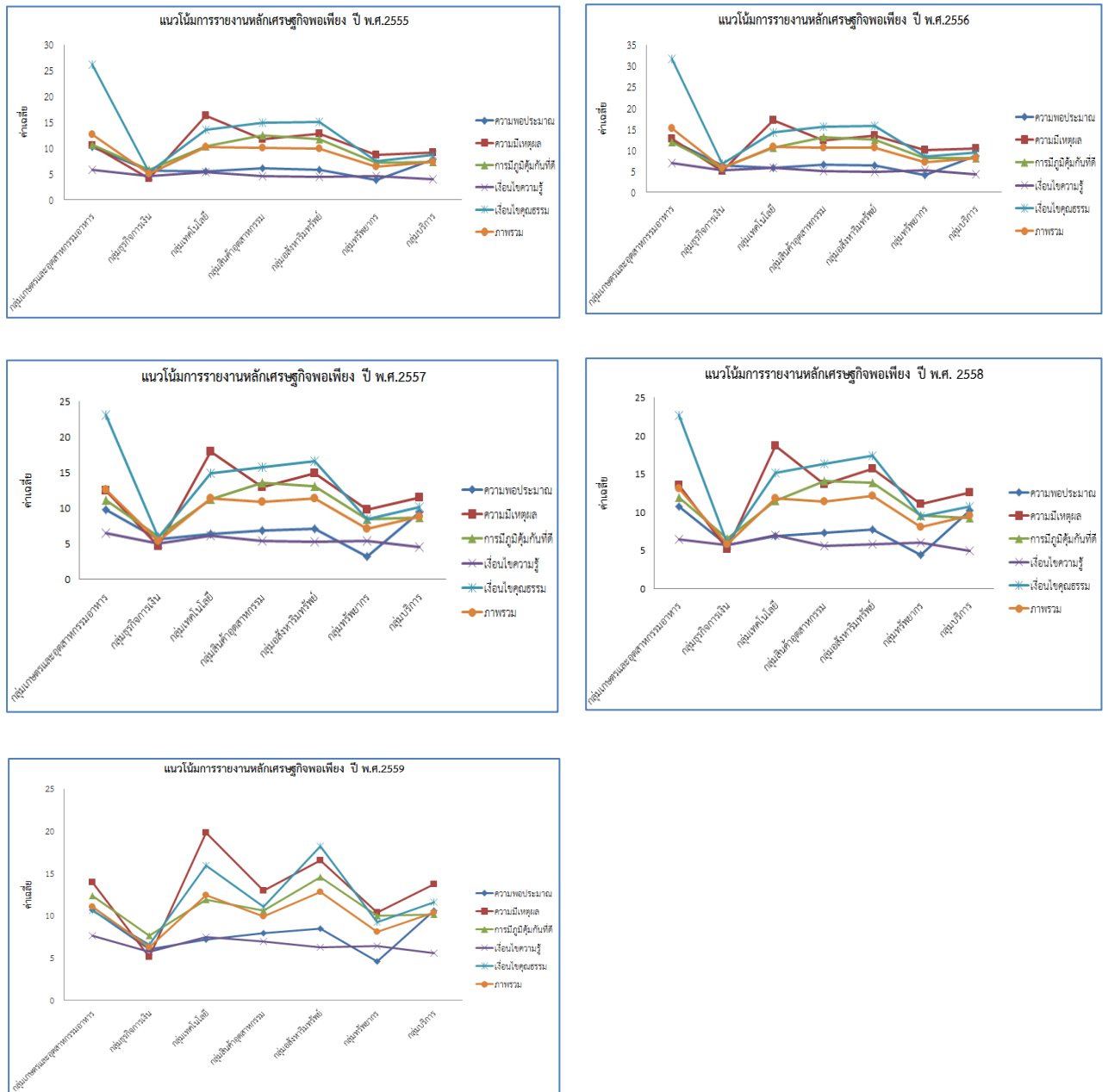
4.2.1 ผลการวิเคราะห์แนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจำแนกตามปี

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	พ.ศ. 2555		พ.ศ. 2556		พ.ศ. 2557		พ.ศ. 2558		พ.ศ. 2559	
	ค่าเฉลี่ย จำนวนคำ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย จำนวนคำ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย จำนวนคำ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย จำนวนคำ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย จำนวนคำ	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
1. ด้านความพอประมาณ	6.33	3.94	6.92	4.49	6.97	4.32	7.64	4.65	8.05	5.12
2. ด้านความมีเหตุผล	10.07	5.82	10.97	5.91	11.74	6.33	12.48	6.48	13.18	6.97
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	8.94	4.01	9.52	4.22	9.99	4.39	10.59	4.50	11.37	4.57
4. ด้านเงื่อนไขความรู้	4.58	1.84	4.98	1.84	5.24	1.67	5.68	1.78	6.22	1.88
5. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	11.83	10.77	13.01	12.77	12.62	9.01	13.12	9.08	12.66	6.97
รวม	8.35	3.38	9.08	4.14	9.31	2.72	9.90	2.70	10.30	2.10

ตารางที่ 4.5 แสดงแนวโน้มการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ในระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 พบว่าแนวโน้มการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณา ในด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านเงื่อนไขความรู้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แต่สำหรับด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556 และปี พ.ศ. 2558 และลดลง ในปี พ.ศ. 2557 และ ปี พ.ศ. 2559 ตามลำดับ

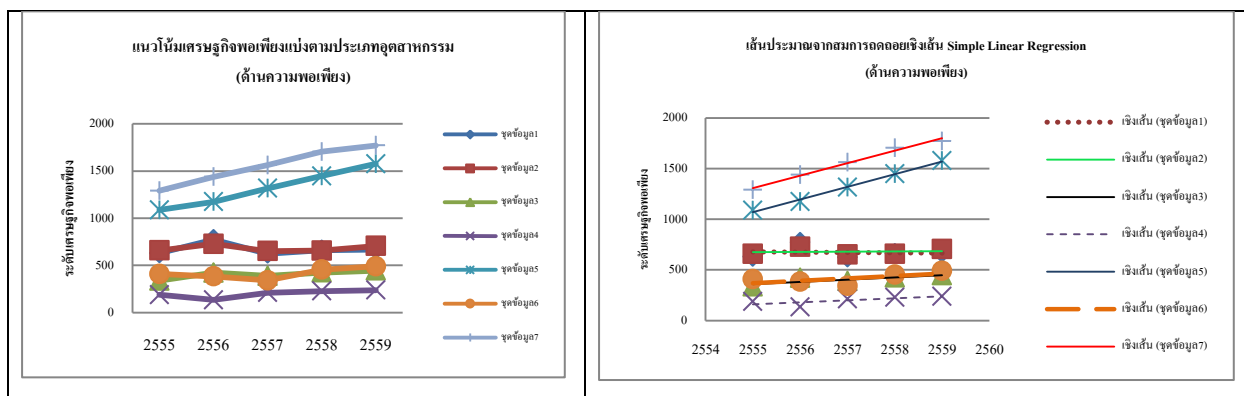
4.2.2 ผลการศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ระหว่างปี พ.ศ.2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

ภาพที่ 4.1 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

ผลการศึกษาพบว่าแนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ระหว่างปีพ.ศ. 2555- 2559 จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม พบว่า ในปี พ.ศ. 2555-2558 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ มีแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความสำคัญกับการรายงานด้านเงื่อนไขคุณธรรมซึ่งมีเฉลี่ยสูงสุด ในขณะที่กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มบริการ มีแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ให้ความสำคัญด้านความมีเหตุผลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด กว่าด้านอื่นๆ แต่แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มบริการ มีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในขณะที่แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเงื่อนไขคุณธรรมลดลง แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ในปี พ.ศ. 2555-2559 ให้ความสำคัญกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เห็นได้จากแนวโน้มของการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข มีค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้น

4.2.3 การแสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น (Simple Linear Regression) ของการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอเพียง จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559

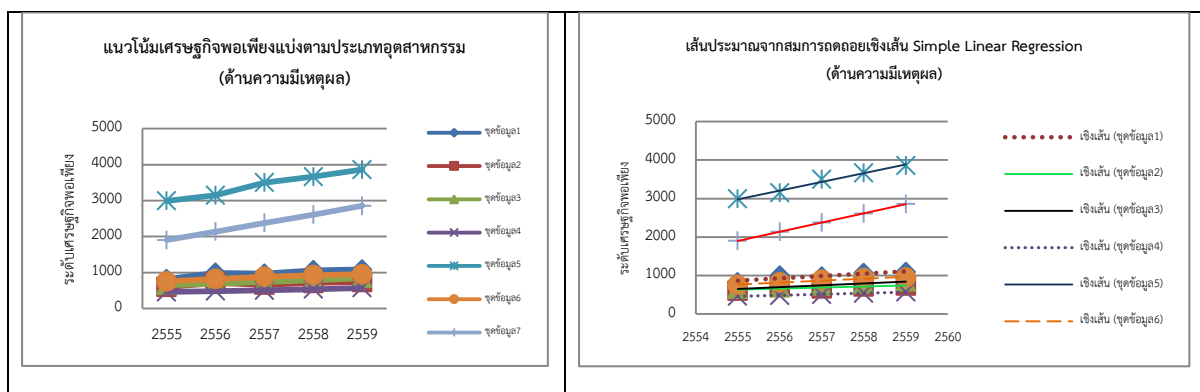

ชุดข้อมูล 1 = กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 2 = กลุ่มเทคโนโลยี ชุดข้อมูล 3 = กลุ่มทรัพยากร

ชุดข้อมูล 4 = กลุ่มธุรกิจการเงิน ชุดข้อมูล 5 = กลุ่มบริการ ชุดข้อมูล 6 = กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 7 = กลุ่มอสังหาริมทรัพย์

ภาพที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอเพียง ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

จากภาพที่ 4.2 แสดงแนวโน้มและเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอเพียง จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากการทดสอบสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเท่ากับ 0.997 รองลงมาคือ กลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.993 ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นแนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักเมื่อเทียบกับกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7) และกลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5)

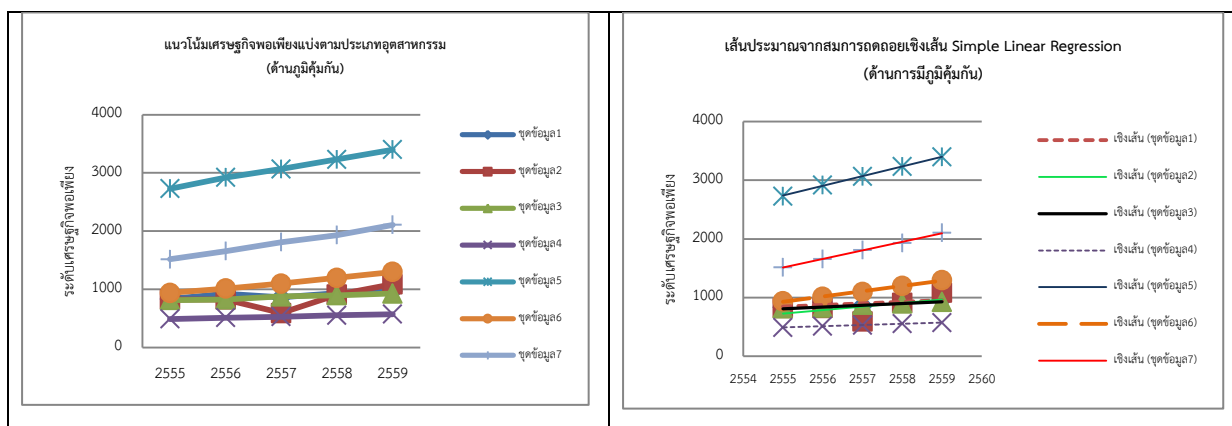

ชุดข้อมูล 1 = กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 2 = กลุ่มเทคโนโลยี ชุดข้อมูล 3 = กลุ่มทรัพยากร

ชุดข้อมูล 4 = กลุ่มธุรกิจการเงิน ชุดข้อมูล 5 = กลุ่มบริการ ชุดข้อมูล 6 = กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 7 = กลุ่มอสังหาริมทรัพย์

ภาพที่ 4.3 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

จากภาพที่ 4.3 แสดงแนวโน้มและเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 5) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากการทดสอบสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเท่ากับ 0.999 รองลงมาคือ กลุ่มทรัพยากร (ชุดข้อมูล 6) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.997 ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นแนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักเมื่อเทียบกับกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 5) และกลุ่มทรัพยากร (ชุดข้อมูล 6)

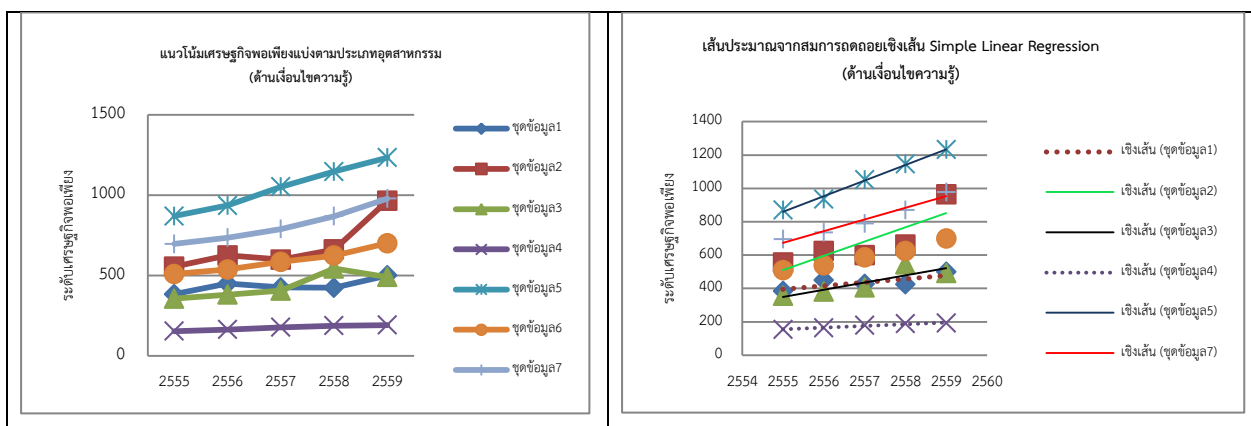

ชุดข้อมูล 1 = กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 2 = กลุ่มเทคโนโลยี ชุดข้อมูล 3 = กลุ่มทรัพยากร

ชุดข้อมูล 4 = กลุ่มธุรกิจการเงิน ชุดข้อมูล 5 = กลุ่มบริการ ชุดข้อมูล 6 = กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 7 = กลุ่มอาหารมัตร์พ์

ภาพที่ 4.4 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความภูมิคุ้มกันที่ดี ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

จากภาพที่ 4.4 แสดงแนวโน้มและเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า กลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5) และกลุ่มธุรกิจการเงิน (ชุดข้อมูล 4) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากการทดสอบสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเท่ากับ 0.999 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.998 ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นแนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันนักเมื่อเทียบกับกลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5) กลุ่มธุรกิจการเงิน (ชุดข้อมูล 4) และกลุ่ม อุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7)

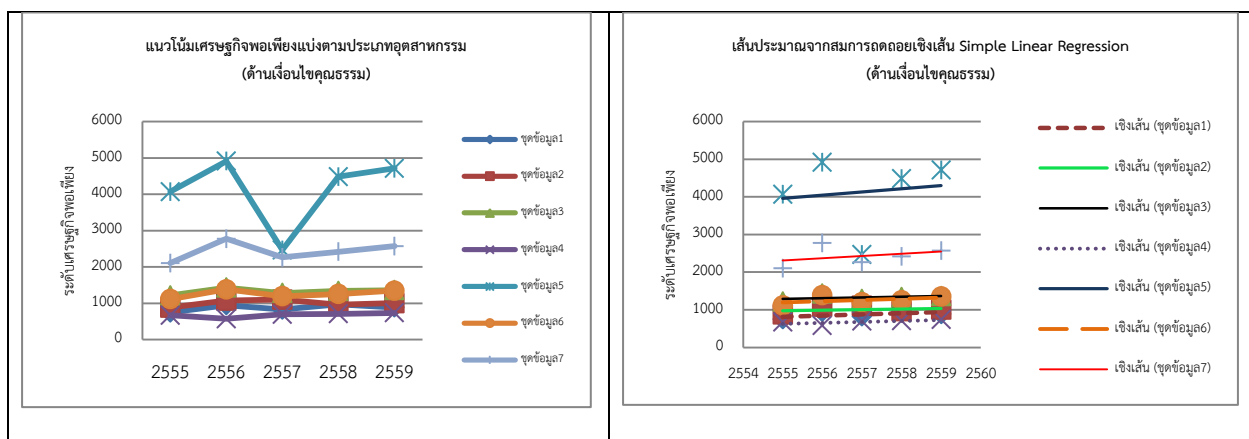

ชุดข้อมูล 1 = กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 2 = กลุ่มเทคโนโลยี ชุดข้อมูล 3 = กลุ่มทรัพยากร

ชุดข้อมูล 4 = กลุ่มธุรกิจการเงิน ชุดข้อมูล 5 = กลุ่มบริการ ชุดข้อมูล 6 = กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 7 = กลุ่มอาหารมัตร์พย์

ภาพที่ 4.5 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขความรู้ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

จากภาพที่ 4.5 แสดงแนวโน้มและเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขความรู้ จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า กลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากการทดสอบสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเท่ากับ 0.996 รองลงมาคือ กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.988 ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่น แนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมบริการ (ชุดข้อมูล 5) และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ (ชุดข้อมูล 7)

ชุดข้อมูล 1 = กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 2 = กลุ่มเทคโนโลยี ชุดข้อมูล 3 = กลุ่มทรัพยากร

ชุดข้อมูล 4 = กลุ่มธุรกิจการเงิน ชุดข้อมูล 5 = กลุ่มบริการ ชุดข้อมูล 6 = กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ชุดข้อมูล 7 = กลุ่มอาหารมทรัพย์

ภาพที่ 4.6 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้ม และเส้นประมาณการถดถอยเชิงเส้น ของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขความรู้ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 จำแนกตามลักษณะอุตสาหกรรม

จากภาพที่ 4.6 แสดงแนวโน้มและเส้นประมาณการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความเงื่อนไขคุณธรรม จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า กลุ่มบริการ (ชุดข้อมูล 5) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 โดยมีค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) จากการทดสอบสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายเท่ากับ 0.676 รองลงมาคือ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม (ชุดข้อมูล 1) มีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.516 ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่น แนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักเมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมบริการ (ชุดข้อมูล 5) และกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม (ชุดข้อมูล 7)

4.3 ผลการทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

การทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากรายงานปี พ.ศ.2555-2559 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาด

หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 กับปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของกิจการ ลักษณะของอุตสาหกรรม ประเภทผู้สอบบัญชี ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร การถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ ดังนี้

4.3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) 2 กลุ่มที่เป็นอิสระกัน

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดสอบค่าความแปรปรวน โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของประเภทผู้สอบบัญชี และความเป็นอิสระของคณะกรรมการ กับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร โดยนำตัวแปรประเภทผู้สอบบัญชี และความเป็นอิสระของคณะกรรมการ มาเป็นตัวทดสอบความแตกต่าง เนื่องจากตัวแปรดังกล่าวถูกกำหนดและแบ่งเป็น 2 กลุ่ม (Dummy Variable) ที่เป็นอิสระต่อกันโดยใช้การทดสอบ Independent Sample T-test สรุปได้ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน กับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าส่วน		
			เบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	P-Value
ประเภทผู้สอบบัญชี					
- Big 4	59	256.36	286.38	.422	.674
- Non-Big 4	11	218.21	199.50		
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ					
- แยกตำแหน่ง	49	261.49	292.53	.517	.627
- ควบตำแหน่ง	21	224.41	228.11		

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ไม่พบความแตกต่างของ ประเภทผู้สอบบัญชี และความ เป็นอิสระของคณะกรรมการ กับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กล่าวคือ ประเภทของ สำนักงานสอบบัญชีกิจการให้บริการกับสำนักงานสอบบัญชีที่มีขนาดใหญ่ (Big 4) หรือสำนักงานสอบ บัญชีขนาดเล็ก (Non-Big 4) และ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ ที่มีการแยกตำแหน่งหรือควบ ตำแหน่งจากประธานกรรมกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มีปริมาณการรายงานข้อมูลหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการทำบัญชีการกับการรายงาน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

จากการศึกษาขอบเขต ลักษณะ และระดับการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตาม หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตัวแปรการกำกับดูแลกิจการกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงแต่ละตัว ในแง่ของความเกี่ยวพัน ความสอดคล้อง หรือไปด้วยกัน เพื่อทดสอบว่าตัวแปรที่ นำมาใช้ในการวิจัยแต่ละตัวเป็นตัวแปรเดียวกันหรือไม่ และมีความเป็นอิสระต่อกันหรือไม่ ซึ่งผลการ ทดสอบ พบว่า ตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิจัยแต่ละตัวไม่ได้เป็นตัวแปรเดียวกัน และมีความเป็นอิสระ ต่อกัน ดังแสดงตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบหาค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation)

	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉
Y	1									
X ₁	-.335**	1								
X ₂	.011	-.047	1							
X ₃	-.164	.003	.126	1						
X ₄	-.117	-.129	.153	.205	1					
X ₅	-.063	.031	-.283	-.052	-.149	1				
X ₆	-.178	.092	-.117	.073	.234	-.237	1			

X ₇	-.120	.285	-.079	-.153	-.144	.356**	-.244*	1		
X ₈	.222	-.341**	-.234	.064	-.095	.125	.084	-.244	1	
X ₉	-.053	.131	.107	.231	.266	-.203	.510**	-.231	-.029	1

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

โดยที่

Y = ค่าเฉลี่ยรวมการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่าง ปี พ.ศ. 2555-2559

X1 = ลักษณะอุตสาหกรรม

X2 = ประเภทผู้สอบบัญชี

X3 = ขนาดของคณะกรรมการ

X4 = จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการ

X5 = สัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการ

X6 = สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ

X7 = สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร X8 = การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ

X9 = การถือหุ้นโดยรัฐบาล

4.3.3 ผลการทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

การทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากรายงานปี พ.ศ.2555-2559 ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 กับปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการกำกับดูแลกิจการ ซึ่งประกอบด้วย ซึ่งประกอบด้วย ขนาดของกิจการ ลักษณะของอุตสาหกรรม ประเภทผู้สอบบัญชี ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จำนวนครั้งในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร การถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Model)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ในการพยากรณ์การรายงานหลัก
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Variable	Expected direction	Model 1	Model 2
Constant		3.505(.001)	3.609(.001)
ขนาดของคณะกรรมการ	-	-1.593 (.116)	-1.471(.147)
จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ	-	-.395(.695)	-.846(.401)
ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ	-	-.928(.357)	-.887(.379)
สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ	-	-1.996(.050)*	-1.671(.100)
สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของ คณะกรรมการและผู้บริหาร	-	-717(.476)	-.193(.847)
การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ	+	1.968(.054)*	1.196(.236)
การถือหุ้นโดยรัฐบาล	+	.762(.449)	1.058(.294)
ลักษณะอุตสาหกรรม	-		-2.131(.037)*
ประเภทผู้สอบบัญชี	-		-.046(.963)
R Square		.156	.216
Adjusted R Square		0.61	0.98
F-value		1.636(.142)	1.832(.081)

*Significant at 0.05 level

จากตารางที่ 4.8 Model 1 แสดงผลของการศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแล
กิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์ SET 100 ซึ่งใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression
Model) ดังสมการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + e$$

ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปร สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีอิทธิพลต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P value < 0.05) มีค่าเท่ากับ 0.05 และ การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มีค่าเท่ากับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) ที่อธิบายถึงแนวคิดเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียถึงกลยุทธ์การวางแผนหรือนโยบายในการทำธุรกิจ ที่มีการจัดการเชิงกลยุทธ์ ครอบคลุมถึงจริยธรรม สังคม หรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม การทำธุรกิจให้ถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณ การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กร เพื่อไม่ให้ผลกระทบด้านลบกับสังคมและสิ่งแวดล้อม (สุรติ สุพิชญางกูร, 2553) ซึ่งตัวแปรทั้งสอง สามารถอธิบายการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ร้อยละ 15.60 ($R^2 = 0.156$) ขนาดของคณะกรรมการ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการ และผู้บริหาร และการถือหุ้นโดยรัฐบาล ไม่มีอิทธิพลต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากตารางที่ 4.8 Model 2 แสดงผลของการศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 ซึ่งใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยแบบหลายตัวแปร (Multiple Regression Model) ดังสมการ

$$Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6 + b_7x_7 + b_8x_8 + b_9x_9 + e$$

ผลการศึกษา พบว่า ตัวแปร ลักษณะอุตสาหกรรม ร่วมกันทำนาย การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P value < 0.05) ซึ่ง สามารถอธิบายการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ ร้อยละ 21.60 ($R^2 = 0.216$) ขนาดของคณะกรรมการ จำนวนครั้งการประชุมคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ การถือหุ้นโดยรัฐบาล และ ประเภทผู้สอบบัญชี ไม่มีอิทธิพลต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100

(Model A) และการวิเคราะห์ข้อมูลอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้อิทธิพลลักษณะกิจการ (Model B) พบว่า Model B ($R=0.248$) ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวแปรลักษณะกิจการเข้าไปในการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสามารถในการพยากรณ์ปริมาณการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ดีกว่า Model A ($R=0.156$) ซึ่งไม่มีตัวแปรลักษณะกิจการ โดยมีเฉพาะตัวการกำกับดูแลกิจการเพียงอย่างเดียว

4.4 สรุปสมมติฐานศึกษา

การศึกษาอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในรายงานประจำปี กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ SET 100 ผลการทดสอบสมมติฐาน ตามสมมติฐาน 9 ข้อ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการศึกษา
H1: ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H2: สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H3: ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ โดยการแยกแยะระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H4: จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการศึกษา
H5: สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหารมีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H6: สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H7: สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ
H8: ลักษณะของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ยอมรับ
H9: ประเภทผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ปฏิเสธ

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อศึกษาหรือเปรียบเทียบแนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และทดสอบอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 จำนวน 70 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยใช้กระดาษทำการ ด้วยการนับค่าตามวิธีการวิเคราะห์สาระ นำมาประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิด ทฤษฎี 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ซึ่งประกอบด้วย ความพอประมาณ ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม เพื่อวัดขอบเขต และระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีการกำกับดูแลกิจการ 2 ลักษณะ คือลักษณะของคณะกรรมการบริษัท ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ และลักษณะโครงสร้างบริษัท ประกอบด้วย สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร การถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ เป็นตัวแปรต้น การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นตัวแปรตาม โดยมีตัวแปรควบคุม คือ ขนาดกิจการ ลักษณะอุตสาหกรรม ประเภทผู้สอบบัญชี

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Correlation Analysis) เพื่อทดสอบตัวแปรการกำกับดูแลกิจการและการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในแง่ความเกี่ยวพัน ความสอดคล้องหรือไปด้วยกัน และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของอิทธิพลระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ระหว่างปี พ.ศ. 2556-2559 ในบทนี้ มีหัวข้อที่นำเสนอ ดังนี้

5.1 สรุปผล และอภิปรายผลการศึกษา

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

5.1 สรุปผล และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้สามารถสรุปผล อภิปรายผลที่ได้จากการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

5.1.1 ศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

จากการศึกษาขอบเขต และระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 จำนวน 70 บริษัท จาก 8 กลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ประกอบด้วยความพอประมาณ ความมีเหตุผล ความมีภูมิคุ้มกันที่ดี เงื่อนไขความรู้ เงื่อนไขคุณธรรม พบว่า การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม ทั้ง 7 อุตสาหกรรม มีปริมาณการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET100 มากขึ้นทุกปีตามลำดับ การรายงานตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข พบว่า ความมีภูมิคุ้มกันที่ดีมีการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด และรองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นิศารัตน์ ทัดติพาณิชย์ (2551) ที่พบว่าธุรกิจ มีการสร้างภูมิคุ้มกัน 2 กรณี คือการสร้างภูมิคุ้มกันจากภายใน ได้แก่ การพิจารณาและการจัดองค์ประกอบต่างๆ ในองค์กรที่เอื้อต่อการปรับตัวเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง และสร้างจากภายนอก ได้แก่การพิจารณาและจัดองค์ประกอบที่อยู่รอบองค์กรให้เอื้อต่อการดำเนินงาน เช่น การเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมรอบข้าง คู่ค้า ผู้มีส่วนได้เสีย และจากทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder

Theory) ได้อธิบายถึงการจัดการเชิงกลยุทธ์ ในการกำหนดนโยบายสาธารณะ สิ่งแวดล้อม จริยธรรม ทางธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียสามารถนำมาแก้ไขแนวคิดเกี่ยวกับผู้มีส่วนได้เสียถึงกลยุทธ์การวางแผน นโยบายธุรกิจ ที่ครอบคลุมถึง จริยธรรม สังคม ความรับผิดชอบต่อสังคม การทำธุรกิจให้ถูกต้องตามกฎหมายและจรรยาบรรณ การพัฒนาปรับปรุงการดำเนินธุรกิจ เพื่อไม่ให้มีผลกระทบด้านลบต่อกิจการ ซึ่งทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสียเสมือนกับการสร้างความตระหนักให้กับกิจการในการบริหารธุรกิจของตน โดยคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียมีความไว้วางใจและเชื่อมั่นต่อกิจการ และต่ำสุด คือเงื่อนไขความรู้ มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำ 57.50 และยังพบว่ากลุ่มอุตสาหกรรมต่างๆ ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 โดยเฉพาะอุตสาหกรรมกลุ่มเทคโนโลยี และกลุ่มเกษตร และอุตสาหกรรม มีการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงสุด มีค่าเฉลี่ยจำนวนคำสูงสุด 680 คำ และ 624 คำ ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบัน หน่วยงาน องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การยอมรับ มีความศรัทธา และให้ความสำคัญกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการน้อมนำมาพัฒนาองค์กร และร่วมกันพัฒนาประเทศ (ณัฐพงศ์ ทองภักดี, 2550)

5.1.2 ศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่าง ปี พ.ศ. 2555 – 2559

การศึกษา/เปรียบเทียบแนวโน้ม การรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 แนวโน้มการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ในภาพรวมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณา ในด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านเงื่อนไขความรู้ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แต่สำหรับด้านเงื่อนไขคุณธรรม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556 และปี พ.ศ. 2558 และลดลง ในปี พ.ศ. 2557 และ ปี พ.ศ. 2559 ทั้งนี้ อันเป็น ผลมาจากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้ในทุกระดับ ในองค์กรธุรกิจ เพื่อก่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ และยังเป็นหลักยึดสำคัญในการตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน การระดมทุน และการดำเนินงาน (ณดา จันทร์สม, 2555: 25) นอกจากนี้ยัง พบว่าแนวโน้มของการรายงานข้อมูลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตามหลัก 3 ห่วง 2 เงื่อนไข ของบริษัทจดทะเบียน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ระหว่างปีพ.ศ. 2555- 2559 จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ในระหว่าง ปี พ.ศ. 2555-2558 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มธุรกิจการเงิน กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ มีแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะให้ความสำคัญกับการรายงานด้านเงื่อนไขคุณธรรมมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มบริการ มีแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ความสำคัญด้านความมีเหตุผลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด กว่าด้านอื่นๆ แต่แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในปี พ.ศ. 2559 กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม กลุ่มเทคโนโลยี กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม กลุ่มทรัพยากร และกลุ่มบริการ มีแนวโน้มให้ความสำคัญกับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในขณะที่แนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านเงื่อนไขคุณธรรมลดลง สำหรับการเปรียบเทียบแนวโน้ม แนวโน้มและเส้นประมาณการจากสมการถดถอยเชิงเส้น ของระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีภูมิคุ้มกันที่ดี จำแนกตามลักษณะของอุตสาหกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2555-2559 พบว่า การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอเพียง กลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และกลุ่มบริการ มีแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสูงกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ ด้านภูมิคุ้มกันที่ดีมีแนวโน้มการรายงานเพิ่มมากที่สุดคือ กลุ่มบริการและกลุ่มธุรกิจการเงิน มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าอุตสาหกรรมในกลุ่มอื่นจากข้อมูลปี พ.ศ. 2555-2559 ทั้งนี้อาจมาจากการทำธุรกิจด้านบริการทางการเงิน ที่ต้องมีการป้องกันความเสี่ยงจากการลงทุน ดังนั้นสัญญาณของแนวโน้มการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งทฤษฎีการส่งสัญญาณ (Signaling Theory) ได้อธิบายถึงการส่งสัญญาณที่ดีที่เป็นประโยชน์ที่ผู้มีส่วนได้เสียที่จะเข้าถึงข้อมูลและสามารถอธิบายได้ทั้งการเปิดเผยข้อมูลแบบดั้งเดิมและที่ใหม่แบบดั้งเดิม ในขณะที่ข้อมูลเศรษฐกิจพอเพียงในอุตสาหกรรมกลุ่มอื่นแนวโน้มไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักเมื่อเทียบกับกลุ่มบริการ กลุ่มธุรกิจการเงิน สำหรับด้านความรู้ความสามารถ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดในกลุ่มอุตสาหกรรมบริการ และกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และด้านคุณธรรม แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นมากที่สุดในกลุ่มบริการ และกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการทำอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เน้นด้านการผลิตและจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบริโภคของลูกค้า

5.1.3 อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

จากการทดสอบอิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อระดับการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ในรายงานประจำปีและแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย ขนาดของคณะกรรมการ สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ จำนวนครั้งการเข้าประชุมคณะกรรมการ สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร การถือหุ้นโดยรัฐบาล สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ ขนาดกิจการ ลักษณะอุตสาหกรรม และประเภทผู้สอบบัญชี ผู้วิจัยขอแยกตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 (H₁) ขนาดของคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ซึ่งผลการศึกษา พบว่า ขนาดของคณะกรรมการ ไม่มีอิทธิพลต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งผลการศึกษาครั้งสอดคล้องกับการศึกษา ของ ฉินซันท์ จันท์เขตต์ (2554) ที่พบว่า ขนาดคณะกรรมการของบริษัท (BSIZE) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลการดำเนินงานของบริษัท ในขณะที่การศึกษา ของ จักรวุฒิชอบพิเชียร (2558) และฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจ การศึกษา ของอรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สิรินาฏ นาคเลิศ และมัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่าขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์กับ การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม และ Cerbioni and Parbonetti (2007) การเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา

สมมติฐานที่ 2 (H₂) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากร้อยละของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด ผลการศึกษาพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการเปิดเผยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ผลการศึกษาครั้งสอดคล้องกับการศึกษา จักรวุฒิชอบพิเชียร (2558) พบว่า อัตราส่วนของคณะกรรมการที่เป็นอิสระที่ไม่ได้เป็นผู้บริหารมีมากกว่ามีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูล

เกี่ยวกับสังคมในระดับที่สูงกว่า ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม ณรงค์ศักดิ์ อินตะไชยวงศ์ (2555) พบว่า สัดส่วนจำนวนกรรมการอิสระต่อจำนวนกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของบริษัท อรทัย ชำนาญกิจ (2558) สัดส่วนของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line

สมมติฐานที่ 3 (H₃) ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ โดยการแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากเป็นประธานกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหารหรือไม่ โดยใช้ตัวแปรหุ่น ผลการศึกษา พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการ โดยการแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ การศึกษาของ Hussain, Rigoni, and Orij (2016), และ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม งานวิจัยของ พบว่า ความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่เป็นประธานกรรมการและประธานกรรมการผู้จัดการไม่เป็นบุคคลคนเดียวกัน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาของ ชลาลัย หม่อมบุญ (2558) พบว่า การแยกระหว่างบุคคลที่ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกับประธานเจ้าหน้าที่บริหาร ส่งผลให้เพิ่มโอกาสในการจัดการกำไรลดลง แต่งานวิจัยของ นิชนันท์ จันทรเชตต์ (2554) พบว่า การควบรวมตำแหน่งผู้จัดการใหญ่กับประธานกรรมการในคนเดียว (DUAL) มีความสัมพันธ์ในเชิงลบ กับผลการดำเนินงานบริษัท ณระดับนัยสำคัญ 0.05 ในขณะเดียวกัน Cerbioni and Parbonetti (2007) พบว่า ความเป็นคู่ของ CEO มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการเปิดเผยข้อมูลทุนมนุษย์ ทั้งนี้ อัญญา ชันฉวี และคณะ (2552) กล่าวว่า ประธานกรรมการไม่ควรเป็นบุคคลคนกัน เพราะ ตำแหน่งมีบทบาทที่ไม่เหมือนกัน แต่

การศึกษาของ กานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า การควบรวบตำแหน่งของผู้จัดการ ใหญ่และประธาน กรรมการ (DUAL) มีความสัมพันธ์ใน เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการดำเนินงานของ บริษัท

สมมติฐานที่ 4 (H₄) จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการมีความสัมพันธ์เชิง บวกกับอิทธิพลต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการ ผล การศึกษา พบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อระดับการ เปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของกานดา พิศาลปิติ (2558) พบว่า จำนวนครั้งของการประชุมคณะกรรมการ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับกำไรต่อหุ้นของ บริษัท ในขณะที่การศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) พบว่า จำนวนครั้ง ของการเข้าประชุมของคณะกรรมการไม่พบความสัมพันธ์ของปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้าน สิ่งแวดล้อม แต่การศึกษาในอดีตของ จักรวุฒิ ขอบพิเชียร (2558) พบว่าจำนวนครั้งการเข้าร่วม ประชุมคณะกรรมการบริษัทมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสังคมของบริษัทจดทะเบียนใน ประเทศไทย สอดคล้องกับการศึกษาของ ยุวดี เครือรัฐติกาล (2557) พบว่า จำนวนครั้งการประชุม ของกรรมการบริษัทมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของบริษัท

สมมติฐานที่ 5 (H₅) สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของคณะกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัท ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจาก อัตราร้อยละของหุ้นสามัญของบริษัทที่ถือ โดยคณะกรรมการและผู้บริหารบริษัท ผลการศึกษา พบว่า สัดส่วนความเป็นเจ้าของบริษัทของ คณะกรรมการและผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์ต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไป ตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของของลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน กล่าวคือ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงาน ดำเนินงาน แต่ไม่สอดคล้องกับการศึกษา ของของชลาลัย หม่อมบุญ (2558) พบว่า อัตราส่วนการถือ หุ้นสามัญ ของกรรมการและผู้บริหาร มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการกำไร

สมมติฐานที่ 6 (H₆) สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลต่อ ปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนใน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาล การถือหุ้นโดยหน่วยงานของรัฐ การถือหุ้นของส่วนราชการของไทยเข้าไปถือหุ้นของบริษัทโดยส่วนราชการไทย ยกเว้นส่วนของ ราชการรัฐวิสาหกิจต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด ผลการศึกษา พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลไม่มี อิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงาน ประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของมัทนชัย สุทธิพันธ์ (2559) ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนของการ ถือหุ้นโดยภาครัฐและปริมาณการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม แต่ขัดแย้งกับการศึกษา ของลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูล ส่วนงานดำเนินงาน การศึกษาของ จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมี ความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การศึกษาของ อรพรรณ ไบตัน (2558) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อ สังคม

สมมติฐานที่ 7 (H₇) สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ต่อปริมาณ การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจากร้อยละของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด ผล การศึกษา พบว่า สัดส่วนของการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติไม่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการเปิดเผย ข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติ มีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการ เปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน การศึกษาของ จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า สัดส่วนการถือหุ้น โดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง นฤมล ล้อ พงศ์ไพบูลย์ (2554) พบว่า การกำกับดูแลที่ดีมีความสำคัญมากต่อการดำเนินธุรกิจ แต่ขัดแย้งกับ การศึกษา ของในขณะที อลิศรา ผลาวรรณ (2547) พบว่า การถือหุ้นโดยชาวต่างชาติมีความสัมพันธ์ เชิงลบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล แต่การศึกษาของ

สมมติฐานที่ 8 (H₈) ลักษณะของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการ เปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทย วัดจาก ตัวแปรหุ่น ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะของอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ สิรินาฏ นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์ (2559) ที่พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม ประเภทอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม แต่การศึกษาของ เสนีย์ พวงยาณี และคณะ (2560) พบว่า อุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร และกลุ่มอุตสาหกรรมบริการการเปิดเผยข้อมูลการกำกับดูแลกิจการที่ดี ด้านการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส นั้น ไม่ส่งผลกับอัตราผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น

สมมติฐานที่ 9 (H_9) ประเภทผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย วัดจาก ใช้ตัวแปรเทียม (0,1) ในการแทนค่าประเภทผู้สอบบัญชี คือ กลุ่ม Big 4 = 1 และไม่ใช่กลุ่ม Big 4 = 0 ผลการศึกษา พบว่า) ประเภทผู้สอบบัญชีไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของมัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู (2557) พบว่า ประเภทผู้สอบบัญชี เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่ในการศึกษาของ จินดา สุจินรัตน์ (2559) พบว่า ประเภทของผู้สอบบัญชี ส่งผลในเชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แต่การศึกษาในอดีตของ ลัทธวรรณ ประทุมศรี (2557) พบว่า ประเภทผู้สอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนงานดำเนินงาน ในขณะที่การศึกษาของ ฐิติมา กิ่งแก้ว (2555) พบว่า สำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม สิริมา แซ่ลี (2558) พบว่า สำนักงานสอบบัญชี Big 4 มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทกับปริมาณการเปิดเผยข้อมูลโดยสมัครใจมากกว่าสำนักงานที่ไม่ใช่ Big 4 จากการศึกษาของอรทัย ชำนาญกิจ (2558) พบว่า กิจการที่มีลักษณะของผู้ตรวจสอบบัญชีแบบ Big 4 มีการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line มากที่สุด

5.2 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

การศึกษา อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง: กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ในรายงานประจำปี และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยพบประโยชน์ที่จะได้รับ จากการศึกษาผู้วิจัยพบ

5.2.1 จากการศึกษาครั้งนี้ การรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 ช่วงระยะเวลา 5 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี สามารถเป็นฐานข้อมูลและสร้างความตระหนัก ให้บริษัท และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดกรอบนโยบาย และมาตรฐานในการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.2.2 จากผลการศึกษาครั้งนี้ การทดสอบทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย และทฤษฎีการส่งสัญญาณ ว่าสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการอธิบายหรือนำไปเป็นแนวทางในการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.3 ใช้เป็นฐานข้อมูลให้แก่ นักวิจัยและผู้สนใจที่สามารถนำไปใช้ เพื่อขยายขอบเขตงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคตต่อไป

5.2.4. เพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับการกำกับดูแลและการรายงานข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.5 บริษัทได้คำนึงถึงความสำคัญต่อการรายงานข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งส่งผลให้บริษัทเป็นที่ยอมรับของผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ถือหุ้นและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

5.2.6 ทำให้ทราบถึงระดับ ปริมาณ และแนวโน้มการรายงานข้อมูลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.2.8 ช่วยกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ทั้งนักลงทุนและผู้ถือหุ้น หรือสาธารณชนทั่วไป

ตระหนักและเห็นความสำคัญของการรายงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

5.3 ข้อจำกัดในการศึกษา

5.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเก็บรวบรวมจาก บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100 ซึ่งตัวตัวอย่างที่มี ขนาด และการปฏิบัติตามหลักการค้ากับดูแลกิจการที่ดีอยู่ในระดับเดียวกัน ทำให้ผลที่ได้ไม่มีความหลากหลายเท่าที่ควร

5.3.2 ผลการศึกษาอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจาก บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100 เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีลักษณะโครงสร้างที่แตกต่างกัน

5.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ กระจาดทำการแบบเก็บข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เก็บข้อมูลด้วยวิธีการนับคำ ทำให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว ดังนั้นควรมีเครื่องแบบอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อจะได้ข้อมูลในเชิงคุณภาพด้วย จะทำให้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น

5.4 ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

5.4.1 เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลกับบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กลุ่ม SET 100 เท่านั้น ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษา ในกลุ่ม SET 50 หรือ กลุ่ม mai เพื่อทำการเปรียบเทียบปริมาณ หรือแนวโน้มในการเปิดเผยข้อมูลหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

5.4.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เท่านั้น ในการศึกษาในอนาคตควรเก็บรวบรวมจากแหล่งอื่นๆ ด้วย เช่น การเก็บข้อมูลจากผู้บริหารของบริษัท การเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ เพื่อทำการเปรียบเทียบการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากแหล่งข้อมูลที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กานดา พิศาลปิติ. (2558). ทำการศึกษาผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการทำกับดักแล็กกิจการและผล
การดำเนินงาน. *วารสารวิชาชีพบัญชี*, 11(31), 5-16.
- จักรวุฒิ ชอบพิเชียร. (2558). ผลกระทบของการดำเนินธุรกิจเป็นกลุ่มบริษัทในเครือที่มีต่อ
ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจใน
รายงานประจำปีเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 1 (1), 85-107.
- จินดา สุจินรัตน์. (2559). อิทธิพลของโครงสร้างการเป็นเจ้าของและองค์ประกอบคณะกรรมการ
บริษัท บนการเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ฉวีวรรณ ชูสนุก และอัมพลชูสนุก. (2555). อิทธิพลของกลไกการกำกับดูแลกิจการ ต่อประสิทธิผล
ของการกำกับดูแลกิจการ และมูลค่าของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรจน์, 3 (1), 1-17.
- ชลาลัย หม่อมบุญ. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดักแล็กกิจการที่ดีกับการจัดการกำไรของ
บริษัทจดทะเบียนไทย กรณีบริษัทที่มีโครงสร้างของผู้ถือหุ้นแตกต่างกัน. *วารสารวิชาชีพบัญชี*,
11(31), 91-104.
- ฐิติมา กิ่งแก้ว. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมตามความสมัครใจของ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. งานประชุมบัณฑิตศึกษา
ระดับชาติ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2555, 1-24.
- ณดา จันทรสม. (2555). ธุรกิจกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. *วารสารธุรกิจและปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง*. ค้นเมื่อ 4 กรกฎาคม 2560, จาก <https://www.google.co.th/>.
- ณรงค์ศักดิ์ อินตะไชยวงศ์. (2555). ผลกระทบของการกำกับดูแลกิจการต่อผลการดำเนินงานของ
บริษัทกรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- ณัฐพงษ์ ทองภักดี. (2550). ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง: ความเป็นมาและความหมาย. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 47(1), 3-11.
- ณิชนันท์ จันทเขตต์. (2554). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและผลการดำเนินงานของกิจการที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2549). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี 2549. ค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2559, จาก <http://www.set.or.th>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). *แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ เมจิกเพรส.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2555). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนปี 2555. ค้นเมื่อ 14 กรกฎาคม 2560, จาก https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/files/2013/CGPrinciple2012Thai-Eng.pdf.
- ธกานต์ ชาติวงศ์. (2560). ทฤษฎีที่ใช้อธิบายงานวิจัยทางบัญชี: จากอดีตถึงอนาคต. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ*. 6(2, กรกฎาคม-ธันวาคม 2560), 189-198.
- ธีรพร ทองชะโชค. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารวิทยาการจัดการ*. 30(1, มกราคม-มิถุนายน 2558), 23-51.
- นิศารัตน์ ทัดตินาพานิช. (2551). *การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับธุรกิจค้าปลีกในจังหวัดหนองคาย*. วิทยานิพนธ์ธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เบญจพร โมกชะเวส. (2551). *ลักษณะของธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการเปิดเผยข้อมูลภาคสมัครใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. คณะบัญชี, วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ปตท. (มปป.). *การกำกับดูแลกิจการที่ดีมาตรฐานทางจริยธรรมและจรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- ปริญญช พิบูลสรารุช. (2549). *หลักแนวคิดของเศรษฐกิจพอเพียง*. โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.

- พิพัฒน์ ยอดพฤติการ. (2560). เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึงอะไร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สถาบัน
ไทยพัฒนา.
- พีไลวรรณ พันธุ์เพ็ง. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพการเปิดเผยข้อมูล
ด้านสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ภัทรพงษ์ เจริญกิจจารุกร. (2556). ผลคะแนนการกำกับดูแลกิจการกับมูลค่าธุรกิจของบริษัทจดทะเบียน
กลุ่มดัชนี SET50: บทบาทและความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นรายใหญ่. *วารสาร
วิทยาการจัดการสมัยใหม่*, 9(1), 31-45.
- ภูริชวินทร์ คำดี. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนตามนโยบาย “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”
กรณีศึกษา ชุมชนชุมสาย ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี.
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุวดี เครือรัฐติกาล. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการกับตัวชี้วัด
ความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ MAI. *วารสารวิชาการ
ศรีประทุม ชลบุรี*, 11(1), 41-50.
- ลัทธวรรณ ประทุมศรี. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูลงาน
ส่วนงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วราภรณ์ เหลืองวีไล. (2557). พฤติกรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3: กรณีศึกษาสถาบันอาชีวศึกษาย่านธนบุรี.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2555). หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ. *วารสารบริหารธุรกิจ*, 35(133,
มกราคม-มีนาคม), 1-4.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2551, ตุลาคม-ธันวาคม). *วารสารบริหารธุรกิจ*, 31(120) น.3.
- ศุภกร เอกชัยไพบูลย์. (2559, ธันวาคม). *วารสาร SD Focus Driving Sustainability of the Thai
Capital Market*, 3 (4) p2.

- ศุภลักษณ์ อังคสุโข ผาติตา ตันวิเชียร ตระการตา สงวนศักดิ์โยธิน และปิยภัสร ธาระวานิช. (2555). นโยบายการจ่ายเงินปันผลและความไม่แน่นอนในกระแสเงินสด (Cash flow uncertainty) และลักษณะโครงสร้างผู้ถือหุ้น. *วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 34 (131) น.107-144.
- สถาบันไทยพัฒนา มุลินธิบุรณะชนบทแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์. (2560). *เศรษฐกิจพอเพียงในทัศนะโลก*. ค้นเมื่อ 2 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.sufficiencyeconomy.com/>.
- สมคิด บางโม. (2549). จริยธรรมทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: จีระวิชาการพิมพ์.
- สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริหารบริษัทไทย. (2555). เกี่ยวกับ IOD สถาบันส่งเสริมบริษัทไทย. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2560, จาก <http://www.thai-iod.com/th/aboutIOD.asp>.
- สรียา พันธุ์ณรงค์. (2553, 2 กันยายน). การกำกับดูแลกิจการ: การประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการพยากรณ์ความล้มเหลวของกิจการ. *วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร*, 4(2) น. 118-129.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ 21 เซ็นจูรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ. (2558). *เศรษฐกิจพอเพียง ปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงชีวิต*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ.
- สินีนานู วงศ์เทียนชัย, สุพรรณิ บัวสุข, พิพัฒน์ นนทนาธรณ์ และปกรณ์ ประจัญบาน. (2558 เมษายน - กันยายน) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร*, 10(2): น.111.
- สินีนานู นาคเลิศ และ มัทนชัย สุทธิพันธุ์. (2559). อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการต่อการเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์. *วารสารจุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์*, 38(149).
- สิริมา แซ่ลี. (2557). *ความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการบริษัทและการเปิดเผยข้อมูลตามความสมัครใจในรายงานประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET 100)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- สุรติ สุพิชญางกูร, (2553). ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย : การประมวลและสังเคราะห์องค์ความรู้. *วารสาร วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์*, 4(2): น.129-132.
- มัทนชัย สุทธิพันธุ์ และสุรรัตน์ แซ่ฟู. (2557). การเปิดเผยข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.*
- สุวคนธ์ ศิริวงศ์วัฒน์. (2555). การเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมรูปแบบ APA.
- เสนีย์ พวงยามณี, ลิทธิชัย ธรรมเสนห์, และศศิธร วชิรปัญญาพงศ์. (2560). การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ส่งผลต่อผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ใน *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8* (น. 2964-2972). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อรทัย ขำนาญกิจ. (2558). *ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและการเปิดเผยข้อมูล Triple Bottom Line บนเว็บไซต์: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อรพรรณ ไบติน. (2558). *ความสัมพันธ์ของโครงสร้างผู้ถือหุ้น องค์ประกอบของคณะกรรมการ และการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร: กรณีศึกษาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัญญา ชันธวิทย์, ศิลพร ศรีจันเพชร, และ เดือนเพ็ญ จันทศิริ. (2552). *การกำกับดูแลเพื่อสร้างมูลค่ากิจการ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- อลิศรา ผลาวรณ. (2547). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของบริษัทกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. ค้นเมื่อ 10 เมษายน 2560, จาก <https://www.researchgate.net>.
- อนุชา ทองทา. (2553). *ความรู้และพฤติกรรมในการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

- Akhtaruddin, M., Hossain, M. A., Hossain, M., & Yao, L. (2009). Corporate governance and voluntary disclosure in corporate annual reports of Malaysian listed firms. *Journal of Applied Management Accounting Research*, 7(1), 1.
- Bonna, A. K. (2012). The impact of corporate governance on corporate financial performance. Doctoral dissertation, Walden University, MN.
- Cerbioni, F. and Parbonetti. A. (2007). Exploring the Effects of Corporate Governance on Intellectual Capital Disclosure: An Analysis of European Biotechnology Companies. *Journal European Accounting Review* 16 (4): 791-826.
- Chartrungruang. (2012.) The Sufficiency Economy Philosophy Application and the Business Success for Tourism Industry in the North of Thailand. *Tourism Authority of Thailand., Key and Related Tourism Businesses*. [online] Available at: <http://marketingdatabase.tat.or.th/more_news.php?cid=10>
- Chobpichien, J., (2008). The Quality of Board of Directors, Ownership Structure and Level of Voluntary Disclosure of Listed Companies in Thailand. [Online]. Available: <https://core.ac.uk/download/pdf/11959686.pdf>.
- Claessens, S., & Fan, J. P. (2002). Corporate governance in Asia: A survey. *Journal International Review of finance*, 3(2), 71-103.
- Colbert, B., Kurucz, E., & Wheeler, D. (2007). *14 Building the sustainable organization through adaptive, creative coherence in the HR system*. Building More Effective Organizations, 310-333.
- Connelly, B. L., Certo, S. T., Ireland, R. D., & Reutzel, C. R. (2011). Signaling theory: A review and assessment. *Journal of management*, 37(1), 39-67.
- Hashim, H. A., & Devi, S. S. (2008). Board independence, CEO duality and accrual management: Malaysian evidence. *Asian Journal of Business and Accounting*, 1(1), 27-46.

- Hassaan, M. (2013). *Corporate Governance and Compliance with IFRSs: MENA Evidence*. UK: Cambridge Scholars Publishing.
- Hidalgo, R. L., Garacia-Meca, E., and Martinez, I. (2011). Corporate Governance and Intellectual Capital Disclosure. *Journal of Business Ethics*, 100: 483-495.
- Ho, S. S., & Wong, K. S. (2001). A study of the relationship between corporate governance structures and the extent of voluntary disclosure. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 10(2), 139-156.
- Hossain, M., Perera, M.M.B, and Rahman, A.R. (1995). Voluntary disclosure in the annual reports of New Zealand companies. *Journal of International Financial Management and Accounting*. 6(1): 69-87.
- Hussain, N., Rigoni, U., and Orij, R. (2016). Corporate Governance and Sustainability Performance: Analysis of Triple Bottom Line Performance. *Journal Business Ethics*.142(686): 1-22. DOI 10.1007/s10551-016-3099-5.
- Kolk, A. (2008). Sustainability, accountability and corporate governance: exploring multinationals' reporting practices. *Journal Business Strategy and the Environment*, 17(1), 1-15.
- Krechovska, M., and Prochazkova, P. T. (2013). Sustainability and its Integration into Corporate Governance Focusing on Corporate Performance Management and Reporting. *Journal Procedia Engineering* , 69 (2014): 1144 –1151.
- Michelon, G., & Parbonetti, A. (2012). The effect of corporate governance on sustainability disclosure. *Journal of Management & Governance*, 16(3), 477-509.
- Mongsawad, P., (2010). *The Philosophy of the Sufficiency Economy: A Contribution to the Theory of Development*. *Journal Asia-Pacific Development*, 17(1): 123-143.
- Naipinit, A., Promsaka Na Sakolnakorn, T., and Kroeksakul. (2014). Sufficiency

- Economy for Social and Environmental Sustainability: A Case Study of Four Villages in Rural Thailand. *Journal Asian Social Science*. 10 (2): 102-111.
- Nikolaeva, R., and Bicho, M. (2011). The role of Institutional and Reputational Factors in the Voluntary Adoption of Corporate Social Responsibility Reporting Standards. *Journal of the Acad. Maek. Sei.* 39: 136-157.
- Salvioni, D. M., and Astori, R. (2013). Sustainable Development and Global Responsibility in Corporate Governance. [Online]. Available: <http://dx.doi.org/10.4468/2013.1.03salvioni.astori>.
- Sierra-García, L., Zorio-rima, A., & García-Benau, M. A. (2015). Stakeholder engagement, corporate social responsibility and integrated reporting: an exploratory study. *Journal Corporate Social Responsibility and Environmental Management*, 22(5), 286-304.
- Susilowati, I., Morris, R.D. and Gray, S.J. (2005). Factors influencing corporate transparency: A Comparative empirical study of Indonesia and Australia. Working paper, University of Sydney and University of New South Wales.
- United Nations. (1993). What is Good Governance? [Online]. Available: <http://www.unescap.org/pdd/prs/Projecties/Ongoing/gg/governance.asp>.
- U-Tantada, S., Mujtaba , B. G., Yolles, M., and Shoosanuk, A. (2016) Sufficiency Economic Sustainability. *The 2nd Multidisciplinary Research and Innovation for Globally Sustainable Development (MRIGSD)*. Organized by Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage (VRU), of Thailand.

ภาคผนวก ก

รายชื่อประชากรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

รายชื่อประชากรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

ลำดับ	ชื่อย่อ อุตสาหกรรม	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	กลุ่ม
1	AAV	บริษัท เอเชีย เอวิเอชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
2	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
3	AMATA	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
4	ANAN	บริษัท อนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
5	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
6	AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
7	BA	บริษัท การบินกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ
8	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
9	BBL	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
10	BCH	บริษัท บางกอก เซน ฮอสพิทอล จำกัด (มหาชน)	บริการ
11	BCP	บริษัท บางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
12	BCPG	บริษัท บีซีพีจี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
13	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด (มหาชน)	บริการ
14	BEAUTY	บริษัท บิวตี้ คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	บริการ
15	BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
16	BEM	บริษัท ทางด่วนและรถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	บริการ
17	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
18	BIG	บริษัท บิ๊ก คาเมร่า คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
19	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
20	BLA	บริษัท กรุงเทพประกันชีวิต จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
21	BLAND	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
22	BPP	บริษัท บ้านปู เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
23	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
24	CBG	บริษัท คาราบาวกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
25	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	บริการ
26	CHG	บริษัท โรงพยาบาลจุฬารัตน์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
27	CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
28	CKP	บริษัท ซีเค พาวเวอร์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
29	COM7	บริษัท คอมเซเว่น จำกัด (มหาชน)	บริการ
30	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
31	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
32	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

รายชื่อประชากรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	กลุ่มอุตสาหกรรม
33	DELTA	บริษัทเดลต้า อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
34	DTAC	บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
35	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
36	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
37	EPG	บริษัท อีสเทิร์นโพลีเมอร์ กรุป จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
38	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
39	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
40	GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
41	GPSC	บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
42	GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
43	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
44	INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
45	IRPC	บริษัท ไออาร์พีซี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
46	ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
47	IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
48	KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
49	KCE	บริษัท เคซีอี อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
50	KKP	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
51	KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
52	KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
53	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
54	LHBANK	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุป จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
55	LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
56	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุป จำกัด (มหาชน)	บริการ
57	MALEE	บริษัท มาลีกรุป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
58	MEGA	บริษัท เมก้า ไลฟ์ไซแอนซ์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
59	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
60	MONO	บริษัท โมโน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	บริการ
61	MTLS	บริษัท เมืองไทย ลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
62	PLANB	บริษัท แพลน บี มีเดีย จำกัด (มหาชน)	บริการ
63	PSH	บริษัท พศกษา โฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

รายชื่อประชากรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	กลุ่มอุตสาหกรรม
64	PTG	บริษัท พีทีจี เอ็นเนอยี จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
65	PTL	บริษัท โพลีเพล็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
66	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
67	PTTEP	บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
68	PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	สินค้าอุตสาหกรรม
69	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
70	RATCH	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
71	ROBINS	บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน)	บริการ
72	S	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
73	SAWAD	บริษัท ศรีสวัสดิ์ พาวเวอร์ 1979 จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
74	SCB	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
75	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
76	SCCC	บริษัท ปูนซิเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
77	SIRI	บริษัท แสงสิริ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
78	SPALI	บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
79	SPRC	บริษัท สตาร์ ปิโตรเลียม รีไฟน์นิ่ง จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
80	STEC	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจีเนียริ่งแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
81	STPI	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
82	SUPER	บริษัท ซูเปอร์บล็อก จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
83	TASCO	บริษัท ทิปก๊าซแอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
84	TCAP	บริษัท ทูนอนชัต จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
85	THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	บริการ
86	THANI	บริษัท ราชธานีลิสซิ่ง จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
87	THCOM	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
88	TISCO	บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
89	TKN	บริษัท เถ้าแก่น้อย ฟู๊ดแอนด์มาร์เก็ตติ้ง จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
90	TMB	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเงิน
91	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	ทรัพยากร
92	TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
93	TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยี
94	TTA	บริษัท โทรคมนาคมไทย เอเยนซีส์ จำกัด (มหาชน)	บริการ
95	TU	บริษัท ไทยยูเนียน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

รายชื่อประชากรบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	กลุ่มอุตสาหกรรม
96	TVO	บริษัท น้ำมันพืชไทย จำกัด (มหาชน)	เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
97	UNIQ	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริ่ง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
98	VGI	บริษัท วี จี ไอ โกลบอล มีเดีย จำกัด (มหาชน)	บริการ
99	WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
100	WORK	บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)	บริการ

ภาคผนวก ข

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

รายชื่อกลุ่มตัวอย่างบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET 100

กลุ่มอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
1	GFPT	บริษัท จีเอฟพีที จำกัด (มหาชน)	ธุรกิจการเกษตร
2	CPF	บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
3	MALEE	บริษัท มาลีกรู๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
4	MINT	บริษัท ไมเนอร์ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม
5	TU	บริษัท ไทยยูเนี่ยน กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	อาหารและเครื่องดื่ม

กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากร			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
6	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
7	BANPU	บริษัท บ้านปู จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
8	BCP	บริษัท บางจาก คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
9	EA	บริษัท พลังงานบริสุทธิ์ จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
10	EGCO	บริษัท ผลิตไฟฟ้า จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
11	GLOW	บริษัท โกลว์ พลังงาน จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
12	GUNKUL	บริษัท กันกุลเอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
13	PTT	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
14	PTTEP	บริษัท ปตท. สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
15	SUPER	บริษัท ซุปเปอร์บล็อก จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค
16	TOP	บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน)	พลังงานและสาธารณูปโภค

กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยี			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
17	KCE	บริษัท เคซีอี อีเล็คโทรนิคส์ จำกัด (มหาชน)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
18	DELTA	บริษัท เดลต้า อีเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
19	ADVANC	บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
20	INTUCH	บริษัท อินทัช โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
21	THCOM	บริษัท ไทยคม จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
22	TRUE	บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

กลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
23	BBL	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
24	KBANK	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
25	KKP	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
26	KTB	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
27	LHBANK	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
28	SCB	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
29	TCAP	บริษัท ทูชนชาติ จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
30	TISCO	บริษัท ทีเอสไอไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
31	TMB	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	ธนาคาร
32	KTC	บริษัท บัตรกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	เงินทุนและหลักทรัพย์
33	THANI	บริษัท ราชธานีลีซซิ่ง จำกัด (มหาชน)	เงินทุนและหลักทรัพย์

กลุ่มอุตสาหกรรมบริการ			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
34	CENTEL	บริษัท โรงแรมเซ็นทรัลพลาซา จำกัด (มหาชน)	การท่องเที่ยวและสนทนาการ
35	BDMS	บริษัท กรุงเทพดุสิตเวชการ จำกัด(มหาชน)	การแพทย์
36	BH	บริษัท โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ จำกัด (มหาชน)	การแพทย์
37	AOT	บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
38	BTS	บริษัท บีทีเอส กรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
39	THAI	บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
40	TTA	บริษัท โทรคมนาคมไทย เอเยนซ์ซีส์ จำกัด (มหาชน)	ขนส่งและโลจิสติกส์
41	BIG	บริษัท บิ๊ก คาเมร่า คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
42	BEAUTY	บริษัท บิวตี้ คอมมูนิตี้ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
43	BJC	บริษัท เบอร์ลี่ ยุคเกอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
44	CPALL	บริษัท ซีพี ออลล์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
45	GLOBAL	บริษัท สยามโกลบอลเฮ้าส์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
46	HMPRO	บริษัท โฮม โปรดักส์ เซ็นเตอร์ จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
47	ROBINS	บริษัท โรบินสัน จำกัด (มหาชน)	พาณิชย์
48	BEC	บริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์
49	MAJOR	บริษัท เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	สื่อและสิ่งพิมพ์

กลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าอุตสาหกรรม			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
50	PTL	บริษัท โพลีเพล็กซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)	บรรจุภัณฑ์
51	IVL	บริษัท อินโดรามา เวนเจอร์ส จำกัด (มหาชน)	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์
52	PTTGC	บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)	ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์

กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง			
ลำดับ	ชื่อย่อ	ชื่อเต็มบริษัท/หลักทรัพย์จดทะเบียน	หมวดธุรกิจ
53	AMATA	บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
54	AP	บริษัท เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
55	BLAND	บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
56	CPN	บริษัท เซ็นทรัลพัฒนา จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
57	LH	บริษัท แลนด์แอนด์เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
58	LPN	บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
59	QH	บริษัท ควอลิตี้เฮาส์ จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
60	RICHY	บริษัท ริชี เฟลช 2002 จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
61	S	บริษัท สิงห์ เอสเตท จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
62	WHA	บริษัท ดับบลิวเอชเอ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์
63	CK	บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน)	บริการรับเหมาก่อสร้าง
64	ITD	บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)	บริการรับเหมาก่อสร้าง
65	STEC	บริษัท ซิโน-ไทย เอ็นจิเนียริงแอนด์คอนสตรัคชั่น จำกัด(มหาชน)	บริการรับเหมาก่อสร้าง
66	STPI	บริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)	บริการรับเหมาก่อสร้าง
67	UNIQ	บริษัท ยูนิค เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน)	บริการรับเหมาก่อสร้าง
68	SCC	บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด(มหาชน)	วัสดุก่อสร้าง
69	TASCO	บริษัท ทีบีโก้แอสฟัลท์ จำกัด (มหาชน)	วัสดุก่อสร้าง
70	TPIPL	บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)	วัสดุก่อสร้าง

ภาคผนวก ค

แบบเก็บข้อมูลกระตาดำทำการ (Working Paper)

เรื่อง อิทธิพลการกำกับดูแลกิจการที่มีต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง :

กรณีศึกษาบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

แบบเก็บข้อมูลกระดาษทำการ (Working Paper) การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในรายงานประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559

เรื่อง อิทธิพลการกำกับดูแลกิจการต่อการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง:

กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย SET 100

แบบเก็บข้อมูลกระดาษทำการนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

ตอนที่ 2: แบบเก็บข้อมูลการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงานประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559

ตอนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของบริษัทและข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ

1. ชื่อบริษัท.....ชื่อย่อ (รหัส).....
2. ลักษณะอุตสาหกรรม

☐ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	☐ กลุ่มอสังหาริมทรัพย์
☐ กลุ่มธุรกิจการเงิน	☐ กลุ่มทรัพยากร
☐ กลุ่มเทคโนโลยี	☐ กลุ่มบริการ
☐ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม	☐ กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค
3. ประเภทผู้สอบบัญชี

☐ Big 4	☐ Non Big 4
--------------------------------	------------------------------------
4. จำนวนคณะกรรมการบริษัททั้งหมด.....
5. จำนวนครั้งในการเข้าประชุมของคณะกรรมการ
ปี 2555.....ครั้ง ปี 2556.....ครั้ง ปี 2557.....ครั้ง ปี 2558.....ครั้ง ปี 2559.....ครั้ง
6. ความเป็นอิสระของคณะกรรมการที่แยกตำแหน่งจากประธานกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

☐ แยกตำแหน่ง	☐ รวมตำแหน่ง
-------------------------------------	-------------------------------------
7. ร้อยละของคณะกรรมการที่เป็นอิสระต่อจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด
ปี 2555.....% ปี 2556.....% ปี 2557.....% ปี 2558.....% ปี 2559.....%
8. ร้อยละของหุ้นสามัญของบริษัทที่ถือหุ้นโดยคณะกรรมการและผู้บริหารบริษัท
ปี 2555.....% ปี 2556.....% ปี 2557.....% ปี 2558.....% ปี 2559.....%
9. ร้อยละการถือหุ้นโดยชาวต่างชาติต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด
ปี 2555.....% ปี 2556.....% ปี 2557.....% ปี 2558.....% ปี 2559.....%
10. ร้อยละการถือหุ้นโดยรัฐบาลต่อจำนวนหุ้นทั้งหมด
ปี 2555.....% ปี 2556.....% ปี 2557.....% ปี 2558.....% ปี 2559.....%

ตอนที่ 2: แบบเก็บข้อมูลกระตาดำการ การรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในรายงาน
ประจำปี ระหว่างปี พ.ศ. 2555 – 2559

หัวข้อ 2.1 การรายงานข้อมูลหลักความพอประมาณ มุ่งประโยชน์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

ลำดับ	หัวข้อรายงานข้อมูล	นับจำนวนคำ พ.ศ.				
		55	56	57	58	59
1	ผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย					
2	ผลิตสินค้าหรือบริการตามกำลังการผลิต					
3	กำหนดราคาสินค้าและบริการที่เหมาะสม					
4	ดำเนินธุรกิจเน้นผลประโยชน์ระยะยาว					
5	สร้างสัมพันธ์มิตรทางธุรกิจ					
6	จัดสรรทรัพยากรบุคคลให้เพียงพอกับงาน					
7	ขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป					
8	รักษาสัดส่วนหนี้สินต่อทุน					
9	ส่งเสริมบุคลากรให้มีการพัฒนาตนเอง					
10	กันกำไรไว้สำหรับการพัฒนาความรู้และกิจกรรมทางสังคม					
11	ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสม					
รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อความพอประมาณ						

หัวข้อ 2.2 การรายงานข้อมูลความมีเหตุผล ต้องรู้จักลูกค้า รู้จักตลาด รู้จักรู้คู่แข่งและตนเอง

ลำดับ	หัวข้อรายงานข้อมูล	นับจำนวนคำ พ.ศ.				
		55	56	57	58	59
1	เข้าใจธุรกิจของตนเองและตลาดที่แข่งขัน					
2	สร้างเอกลักษณ์ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ					
3	ระบบสรรหา คัดเลือกบุคลากร					
4	คำนึงถึงและปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย					
5	จัดทำแผนทางธุรกิจ กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ					
6	ตรวจสอบผลการดำเนินงานกับคู่แข่ง					
7	นโยบายการปฏิบัติต่อพนักงาน					
8	รักษากระบวนการผลิต					
9	พัฒนาความรู้ของพนักงานด้านการใช้เทคโนโลยี					
10	นำเสนอสินค้าหรือบริการตามความต้องการของลูกค้าในช่วงต่าง ๆ					
11	ใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพในการผลิต					
12	นำวัตถุดิบต้นทุนสูง หายากกลับมาใช้ใหม่					
13	เน้นคุณภาพการผลิตและบริการ					
14	การจัดโครงสร้างองค์กร					
รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อความมีเหตุผล						

หัวข้อ 2.3 การเปิดเผยข้อมูลการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ต้องเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม

ลำดับ	หัวข้อรายงานข้อมูล	นับจำนวนคำ พ.ศ.				
		55	56	57	58	59
1	กระจายตลาดเพื่อลดความเสี่ยง					
2	ขยายตลาดทั้งในประเทศ และต่างประเทศ					
3	ควบคุมจัดหาวัตถุดิบ					
4	รักษาการหมุนเวียนของพนักงานให้อยู่ในระดับต่ำ					
5	ให้ราคาแก่ Supplier อย่างเหมาะสม					
6	สะสมเงินออม					
7	มีนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสม					
8	มีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงล่วงหน้า					
9	มีนโยบายรักษาลูกค้าและพัฒนาลูกค้า					
10	พัฒนาหรือเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย					
11	เตรียมบุคลากรขึ้นตำแหน่งผู้บริหาร					
12	วางแผนงบประมาณด้านการตลาดส่งเสริมการเข้าร่วมประกวดรางวัล					
13	ระบบการควบคุมภายในที่ดี					
รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อการมีภูมิคุ้มกันที่ดี						

หัวข้อ 2.4 การเปิดเผยข้อมูลเงื่อนไขความรู้ ใช้ความรู้ด้วยความรอบคอบระมัดระวัง

ลำดับ	หัวข้อรายงานข้อมูล	นับจำนวนคำ พ.ศ.				
		55	56	57	58	59
1	มีความรู้ในกระบวนการผลิต					
2	วิจัยและพัฒนาสินค้าหรือบริการ					
3	ร่วมมือกับผู้ประกอบการอื่น					
4	มีระบบบัญชีที่รัดกุม					
5	ศึกษาความต้องการของลูกค้า					
6	พัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูล					
7	แสวงหาทรัพยากรที่แปลกใหม่					
8	สร้างเครือข่ายกับสถานศึกษา					
9	ฝึกอบรมพนักงาน					
10	ส่งเสริมให้พนักงาน ผู้บริหารศึกษาต่อ					
11	สะสมทุนมนุษย์					
รวมจำนวนคำในการเปิดเผยหัวข้อเงื่อนไขความรู้						

หัวข้อ 2.5 การรายงานข้อมูลเงื่อนไขคุณธรรม ยึดมั่นในคุณธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	หัวข้อรายงานข้อมูล	นับจำนวนค่า พ.ศ.				
		55	56	57	58	59
1	ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาล					
2	รักษาคุณภาพและรักษาความลับของลูกค้า					
3	ป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม					
4	จัดทำโครงการเพื่อสังคม					
5	ส่งเสริมความปลอดภัยชีวิตอนามัย สภาพแวดล้อมการทำงานของพนักงาน					
6	ประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน					
7	จัดกิจกรรมและสวัสดิการที่เหมาะสมแก่พนักงาน					
8	สร้างบุคลากรที่มีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน มีความตรงต่อเวลา					
9	แบ่งปัน ถ่ายทอดความรู้ สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สังคม					
10	ส่งเสริมให้พนักงานอยู่ร่วมกันกับชุมชน					
11	ไม่ผลิตสินค้าแข่งขันกับชุมชน					
12	จัดทำคู่มือจริยธรรมทางธุรกิจ					
13	กำหนดผลตอบแทนสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน					
14	ส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร					
15	ความสามารถในการชำระหนี้เงินกู้					
รวมจำนวนค่าในการเปิดเผยหัวข้อเงื่อนไขคุณธรรม						
รวมจำนวนค่าการรายงานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง						

ภาคผนวก ง

คำอธิบายแบบเก็บข้อมูลกระตาดำทำการ (Working Paper) หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ส่วนที่ 2 แบบเก็บข้อมูลการรายงานข้อมูลการประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. หลักความพอประมาณ คือ การมุ่งประโยชน์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น

1.1 การผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อลูกค้าเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย คือการผลิตสินค้าหรือบริการตามกลุ่มลูกค้าหลักของกิจการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า มุ่งเน้นการจำหน่ายสินค้าไปยังกลุ่มลูกค้าที่มีความต้องการในสินค้าหรือบริการตามธุรกิจนั้น ๆ

1.2 การผลิตสินค้าหรือบริการตามกำลังการผลิต คือการพิจารณากำลังการผลิตของเครื่องจักรเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตจริงซึ่งต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาลและปริมาณของวัตถุดิบเพื่อให้ได้มูลค่าการผลิตในแต่ละปีและพิจารณาจากคำสั่งซื้อของลูกค้าด้วย

1.3 การกำหนดราคาสินค้าและบริการที่เหมาะสม คือการกำหนดราคาขายที่เหมาะสมกับต้นทุนการผลิต ไม่ให้สูงเกินไป บวกกำไรที่ต้องการไม่ให้เกินกำลังความสามารถในการซื้อของลูกค้า ไม่เอาเปรียบลูกค้าเกินควร

1.4 การดำเนินธุรกิจโดยเน้นผลประโยชน์ระยะยาว คือสร้างโอกาสในการดำเนินธุรกิจ มีการรักษามูลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นอย่างเท่าเทียมกัน มีการดำเนินงานและการบริหารงานอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และเที่ยงธรรมต่อผู้ถือหุ้นและสาธารณชน

1.5 สร้างสัมพันธ์มิตรทางธุรกิจให้เกิดความไว้วางใจ คือการให้ความร่วมมือในการทำธุรกิจระหว่าง บริษัท มีการทำสัญญาทางการค้าที่ร่วมลงทุนเพื่อดำเนินธุรกิจร่วมกันในทางการค้าเพื่อหากำไร เช่นการร่วมมือในด้านการขายสินค้า การซื้อวัตถุดิบ การส่งเสริมการขาย

1.6 จัดสรรทรัพยากรบุคคลให้เพียงพอกับงาน คือ การจัดสรรบุคลากรให้เหมาะสมกับปริมาณ ลักษณะการปฏิบัติงาน และให้ตรงตามความรู้ความสามารถพนักงาน

1.7 การขยายธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป คือ การวางแผนการลงทุนที่เหมาะสมกับการขยายตัวทางธุรกิจ อาจกระทำโดยการกู้ยืมเงินจากธนาคารในภาครัฐ แต่ต้องอยู่บนพื้นฐานความพร้อมและความพอเพียงสำหรับสินค้าหรือบริการ

1.8 รักษาสัดส่วนหนี้สินต่อทุน คือการบริหารสัดส่วนหนี้สินต่อทุนไม่ให้เกินอัตราส่วน 1:1 มีการบริหารกระแสเงินสดรับให้มากกว่ากระแสเงินสดจ่าย

1.9 การส่งเสริมบุคลากรให้มีการพัฒนาตนเอง คือ ดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบ พัฒนาและยกระดับความรู้ความสามารถของพนักงานเพื่อให้มีโอกาสเติบโตในสายงานที่ตนเองรับผิดชอบและสายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.10 การกันกำไรไว้สำหรับพัฒนาความรู้และกิจกรรมทางสังคม คือ การดำเนินกิจกรรมทางสังคมโดยใช้งบประมาณที่มีการจัดสรรกำไรในปีก่อน

1.11 ให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสม คือ การให้สิทธิผลประโยชน์แก่ผู้ถือหุ้นอย่างเหมาะสมเท่าเทียมกัน ไม่ละเมิดตรวนสิทธิ ส่งเสริมการใช้สิทธิของผู้ถือหุ้น

2. ความมีเหตุผล คือ รู้จักตนเอง รู้จักลูกค้า รู้จักตลาดที่แข่งขัน

2.1 เข้าใจธุรกิจของตนและตลาดที่แข่งขัน คือ การรู้จักลักษณะของการดำเนินธุรกิจรู้ว่าต้องผลิตสินค้า หรือผลิตบริการอะไรตามความถนัด ความชำนาญและประสบการณ์ที่สั่งสมมา เพื่อให้ธุรกิจมีความก้าวหน้าเป็นที่รู้จักในสังคมต่อไป

2.2 สร้างเอกลักษณ์ สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ คือ การพัฒนาสินค้าหรือบริการให้แตกต่างโดดเด่นจากคู่แข่ง มีภาคีค้ำหนุนนวัตกรรมที่ยังไม่มีผู้ผลิตรายใดผลิต เพื่อเป็นจุดขายให้กับธุรกิจ

2.3 ระบบสรรหา คัดเลือกบุคลากร คือ การแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกทรัพยากรบุคคลอย่างเป็นระบบ มีความยุติธรรม โปร่งใส เน้นรับคนดี คนเก่ง ที่มีคุณภาพ ซื่อสัตย์ เพื่อให้ได้ทรัพยากรบุคคลเข้าร่วมปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับองค์กร

2.4 คำนึงถึงและปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสีย คือ การดูแล ปฏิบัติต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างเป็นธรรม ผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ ลูกค้า คู่แข่งขัน ชุมชน สังคม รวมถึงสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ตัวอย่างเช่น ในด้านสังคม จัดให้มีกิจกรรมทางสังคมในรูปแบบตามความเหมาะสมของธุรกิจ ด้านพนักงาน มีการตรวจสอบการให้ผลตอบแทนอย่างยุติธรรม

2.5 จัดทำแผนทางธุรกิจ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ คือ มีนโยบายกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์ พันธกิจของธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเพื่อให้บรรลุตามนโยบายที่วางไว้

2.6 การตรวจสอบผลการดำเนินงานกับคู่แข่งชั้น คือ การพิจารณาผลการดำเนินงานในธุรกิจของตนเปรียบเทียบกับธุรกิจของคู่แข่งชั้นเพื่อนำข้อบกพร่องในธุรกิจของตนมาปรับปรุง แก้ไข พัฒนาให้ดีขึ้น

2.7 นโยบายการปฏิบัติต่อพนักงาน คือ มีนโยบายการดูแลพนักงานในองค์กร ให้การช่วยเหลือพนักงาน ดูแลเอาใจใส่ ไม่ให้พนักงานมีความกังวลใจในการปฏิบัติงานร่วมกับองค์กร

2.8 การรักษากระบวนการผลิต คือ การได้รับรองมาตรฐานในการผลิตต่าง ๆ เช่น ระบบ Quality Circle Control ระบบ TPM Total Productive Maintenance จัดทำระบบคุณภาพมาตรฐานสากล ISO 9001:2008 ISO 9001 ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐาน ISO 14001 เพื่อสร้างระบบการทำงานที่ดี มีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อถือจากลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ

2.9 การพัฒนาความรู้พนักงานในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย คือ การใช้เทคโนโลยีในการผลิต เช่น มีการใช้เครื่องจักรในการผลิตสินค้า พนักงานต้องได้รับการฝึกอบรมการใช้เครื่องจักรอย่างถูกต้อง เพื่อให้พนักงานมีความรู้ความชำนาญ มีความคุ้นเคยในการใช้เครื่องจักร

2.10 การนำเสนอสินค้าหรือบริการตามความต้องการของลูกค้าในช่วงต่าง ๆ คือ การผลิตสินค้าหรือบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าในช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลวันปีใหม่ เทศกาลวันสงกรานต์ เทศกาลวันพ่อ วันแม่แห่งชาติ เป็นต้น

2.11 การใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพในการผลิต คือ การให้ความสำคัญต่อการนำทรัพยากรมาใช้อย่างรู้คุณค่า ลดความสูญเปล่าโดยไม่จำเป็น คำนึงถึงผลกระทบในทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตและการกำจัดผลิตภัณฑ์

2.12 การนำวัตถุดิบต้นทุนสูง หายากกลับมาใช้ใหม่ คือ การจัดให้มีการบริหารจัดการการพลังงานทดแทน การลดการใช้กระดาษ ธรรมชาติให้มีการใช้กระดาษหน้าเดียวกับมาใช้ใหม่ เป็นต้น

2.13 เน้นคุณภาพการผลิตและบริการ คือ การคำนึงถึงความพอใจของลูกค้าในตัวสินค้าหรือบริการที่ได้รับจากธุรกิจ มีการพัฒนาคุณภาพสินค้าหรือบริการให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัย สร้างความน่าเชื่อถือเป็นที่ยอมรับของตลาด

2.14 การจัดโครงสร้างองค์กร คือ การจัดให้มีโครงสร้างการจัดการ เพื่อความสะดวกในการติดต่อประสานงาน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้มีหน้าที่ ความรับผิดชอบเหมาะสมกับตำแหน่ง

อาทิ มีคณะกรรมการ คณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสรรหาและกำหนดค่าตอบแทน เป็นต้น

3. การมีภูมิคุ้มกันที่ดี คือ ต้องเตรียมพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม

3.1 การกระจายตลาดเพื่อลดความเสี่ยง คือ การผลิตสินค้าหรือบริการให้มีความหลากหลาย มีการขยายฐานลูกค้ารายใหม่เพื่อทำการเพิ่มยอดขายและสร้างกำไรให้บริษัท

3.2 การขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ คือ เมื่อธุรกิจเติบโตมากขึ้นการขยายธุรกิจจากในพื้นที่ไปยังพื้นที่ใกล้เคียง ตลอดจนขยายไปยังต่างประเทศ

3.3 การควบคุมจัดหาวัตถุดิบ คือ การสำรองวัตถุดิบให้เพียงพอต่อการผลิตและการกำหนดราคาให้สอดคล้องกับต้นทุน วัตถุดิบตามช่วงเวลา

3.4 การรักษาการหมุนเวียนของพนักงานให้อยู่ในระดับต่ำ คือ การดูแลพนักงานไม่ให้มีการลาออกในระหว่างการทำงาน

3.5 การให้ราคาแก่ผู้จัดหาสินค้าอย่างเหมาะสม คือ การเสนอราคาสินค้าให้แก่ผู้จัดการสินค้าโดยทำการตกลงกันให้เป็นที่ยอมรับกันได้ทั้งสองฝ่าย

3.6 การสะสมเงินออม คือ การสะสมกำไรที่ได้จากการดำเนินธุรกิจไว้เป็นทุนหมุนเวียนเพื่อการดำเนินธุรกิจในอนาคต

3.7 มีนโยบายการจ่ายเงินปันผลที่เหมาะสม คือ การกำหนดอัตราการจ่ายเงินปันผลจากกำไรสุทธิประจำปีซึ่งอาจขึ้นอยู่กับผลการดำเนินงานของกิจการ

3.8 มีการประเมินสถานการณ์ความเสี่ยงล่วงหน้า คือ มีการกำหนดความเสี่ยงจากการดำเนินงาน เช่น ความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจ ความเสี่ยงจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ย เพื่อให้ธุรกิจสามารถวางแผนรับมือกับผลกระทบที่เกิดขึ้นได้ทันเวลาที่

3.9 มีนโยบายการรักษาลูกค้าและพัฒนาลูกค้า คือ การรักษาลูกค้าเดิมได้ นำเสนอจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้บริโภค

3.10 การพัฒนาหรือเพิ่มช่องทางการจัดจำหน่าย คือ การที่ธุรกิจจัดให้มีช่องทางการจำหน่ายอย่างหลากหลาย อาทิ จำหน่ายโดยตรงแก่ลูกค้าทั้งในและต่างประเทศ มีตัวแทนจำหน่าย

3.11 การเตรียมบุคลากรขึ้นตำแหน่งผู้บริหาร คือ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรรายบุคคล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถของพนักงานที่มีศักยภาพสู่การเป็นผู้นำภายใต้แผนการสืบทอดตำแหน่งต่อไป

3.12 การส่งเสริมการประกวดรางวัล คือ การได้รับรางวัลต่าง ๆ จากการดำเนินธุรกิจ เช่น ได้รับรางวัล Investor Choice Award รางวัล CSR รางวัลผู้บริหารดีเด่น เป็นต้น

3.13 ระบบการควบคุมภายในที่ดี คือ การปฏิบัติตามองค์ประกอบของระบบการควบคุมภายในอย่างเหมาะสม 5 ประการ ได้แก่ องค์กรและสภาพแวดล้อม การบริหารความเสี่ยง การควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารระบบสารสนเทศ และการสื่อสารข้อมูล และระบบการติดตาม

4. เงื่อนไขความรู้ คือ การใช้ความรู้ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง

4.1 มีความรู้ในกระบวนการผลิต คือ การที่พนักงานได้รับการประเมินสมรรถนะตั้งแต่เริ่มเข้าทำงาน มี การวางแผนความก้าวหน้าตามกระบวนการบริหารสายอาชีพ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ นำความรู้มาประยุกต์ให้เกิดทักษะในการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายองค์กร

4.2 การวิจัยการพัฒนาสินค้าหรือบริการ การวิจัยทางการตลาด คือ การร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติ ที่มีประสบการณ์ในการออกแบบและการพัฒนาผลิตภัณฑ์เข้ามา ร่วมฝึกสอนต่อยอดความรู้ของบุคลากรบริษัท

4.3 การร่วมมือกับผู้ประกอบการอื่น คือ การมีนโยบายที่จะเปิดโรงงานกับสถาบัน การศึกษาหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนใจจะเข้ามาเรียนระบบการบริหารจัดการองค์กรในด้าน กระบวนการผลิต การควบคุมคุณภาพของสินค้า ด้านการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การ ดำเนินการด้าน CSR ของบริษัท เป็นต้น

4.4 การมีระบบบัญชีที่รัดกุม มีการจัดเก็บข้อมูลทางบัญชีไว้อย่างครบถ้วนเป็นหมวดหมู่ทุก รายการ มีการใช้นโยบายบัญชีตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป และเหมาะสมกับลักษณะ ธุรกิจของ บริษัท รวมทั้งการเปิดเผยข้อมูลอย่างเหมาะสม

4.5 การศึกษาความต้องการของลูกค้า คือ มีการวิเคราะห์ธุรกิจของตนเอง ตลาดคู่แข่ง ตลอดจนจัดให้มีการศึกษาและสำรวจความต้องการ ความพึงพอใจของลูกค้าและนำผลที่ได้จากการสำรวจพัฒนา ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ดีขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4.6 การพัฒนาระบบสารสนเทศและระบบข้อมูล คือ การจัดให้มีการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อช่วยในการบริหารข้อมูล ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งจะทำให้ฝ่ายบริหารรับรู้ข้อมูลและสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว และจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยของระบบสารสนเทศ

4.7 การแสวงหาทรัพยากรที่แปลกใหม่ คือ ศึกษาและแสวงหาโอกาสทางธุรกิจ เช่น มีนโยบายเปิดตลาดและส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐบาลในต่างประเทศ เป็นต้น

4.8 การสร้างเครือข่ายกับสถานศึกษา คือ การร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นนำในการรับนักศึกษาเข้ามาทำงานเพื่อหารายได้ระหว่างเรียน หรือการรับนักศึกษาฝึกงานเพื่อให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์จากการปฏิบัติงานจริง การร่วมมือให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียน นักศึกษาในการประดิษฐ์ คิดค้นนวัตกรรมเครื่องใช้ใหม่ๆ

4.9 การฝึกอบรมพนักงาน คือ การเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้รับการอบรมทั้งจากภายในองค์กรและภายนอกองค์กรเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการทำงาน แสดงศักยภาพในการแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ มีการพัฒนาอาชีพ เพื่อสร้างความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าตามศักยภาพของพนักงานแต่ละคน

4.10 การส่งเสริมให้พนักงาน ผู้บริหารศึกษาต่อ คือ การส่งเสริมด้านการศึกษาโดยมอบทุนการศึกษาให้พนักงาน เพื่อทำการศึกษาต่อทั้งประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาบริหารจัดการองค์กรต่อไปในอนาคต

4.11 สะสมทุนมนุษย์ การแลกเปลี่ยนความรู้ของพนักงาน คือ การจัดให้มีการแลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ระหว่างพนักงานผ่านช่องทางเว็บบอร์ด Intranet ของบริษัทส่งเสริมการสร้างสรรค์ นวัตกรรมใหม่ เพิ่มผลผลิตแต่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้เปิดโอกาสให้พนักงานเสนอความคิดเห็น และข้อเสนอแนะที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานผ่านคณะทำงานย่อย

5. เงื่อนไขคุณธรรม คือ ยึดมั่นในคุณธรรมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5.1 การดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลข้อสุดท้าย โปร่งใส คือ การดำเนินธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์ อุดสาหกรรม ข้อสุดท้ายคุณธรรม ยึดมั่นในความถูกต้อง ไม่สนับสนุนการประพฤติทุจริต คอร์รัปชัน ไม่สนับสนุนให้ผู้บริหารและพนักงานสร้างความสำเร็จของงานด้วยวิธีการทุจริตการให้หรือรับสินบน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของบริษัท ตนเอง หรือผู้อื่น

5.2 การรักษาคุณภาพและรักษาความลับของลูกค้า คือ การรักษาความลับของลูกค้าและไม่นำไปใช้ประโยชน์ของตนเอง หรือผู้เกี่ยวข้องโดยมิชอบ รักษาคุณภาพของสินค้าและการบริการ

5.3 การป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม คือ การหลีกเลี่ยงการใช้ภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่มากเกินไปจนจำเป็น ปรับลดการใช้วัสดุที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือเสียคุณภาพต่อธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ลดการใช้กระดาษและส่งเสริมให้มีการนำกลับมาใช้ใหม่ รณรงค์การปลูกต้นไม้ ทั้งภายในและภายนอกบริษัทเพื่อภูมิทัศน์ที่สวยงามและเป็นส่วนหนึ่งในการลดภาวะโลกร้อน การลดปริมาณขยะ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรด้วยการปรับลดการใช้วัสดุที่อาจก่อให้เกิดมลพิษหรือเสียคุณภาพต่อธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

5.4 การจัดทำโครงการเพื่อสังคม คือ การจัดกิจกรรมทางสังคมเพื่อเป็นการตอบแทนสังคม อาทิ การมอบทุนการศึกษาในโอกาสต่าง ๆ ร่วมบริจาคโลหิต กิจกรรมต้านภัยยาเสพติด กิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอผ่านทางองค์กรต่าง ๆ เป็นต้น

5.5 ส่งเสริมความปลอดภัย ชีวอนามัยสภาพแวดล้อมการทำงานของพนักงาน คือ การส่งเสริมและสนับสนุนการดูแลสุขภาพและคุณภาพชีวิตของพนักงานให้ดีที่สุด เช่น จัดให้มีการตรวจสอบความปลอดภัยของสถานที่ทำงานอย่างสม่ำเสมอ จัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัย ตลอด 24 ชั่วโมง ติดตั้งระบบสัญญาณเตือนภัยภายในอาคาร และจัดเครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ให้แก่พนักงาน ให้ความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยตรวจสอบสุขภาพที่มีความเสี่ยงต่อการทำงาน ส่งเสริมและสนับสนุนให้พนักงานออกกำลังกาย เป็นต้น

5.6 การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน คือ การวัดผลการปฏิบัติงานที่โปร่งใสและเป็นธรรมในการจ่ายค่าตอบแทน โดยพิจารณา ความรู้ ความสามารถความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นในงาน มีการพิจารณาปรับโครงสร้างตามตำแหน่ง ตามศักยภาพของพนักงาน

5.7 จัดกิจกรรมและสวัสดิการที่เหมาะสมแก่พนักงาน คือ การจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เพื่อเป็นการออกไว้สำหรับอนาคต จัดทำกรมธรรม์ประกันภัยอุบัติเหตุกลุ่มที่ครอบคลุมการเสียชีวิตทุกกรณี สำหรับพนักงานทุกคนเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงและบรรเทาความสูญเสียให้แก่พนักงาน และครอบครัว เป็นต้น

5.8 การสร้างบุคลากรที่มีระบบวินัยในการปฏิบัติงาน มีความตรงต่อเวลา คือ การมุ่งเน้นที่จะพัฒนาและปรับปรุงระบบการพัฒนาบุคลากรให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับเทคโนโลยี เพื่อที่จะส่งเสริมและพัฒนาพนักงานให้เป็นที่คนเก่งและคนดี

5.9 การแบ่งปัน ถ่ายทอดความรู้ สร้างประโยชน์ให้ชุมชน สังคม คือ การจัดทีมวิทยากร เผยแพร่ความรู้ด้านความงามสู่สังคมเพื่อช่วยลดภาระการว่างงานของคนในสังคม

5.10 การส่งเสริมให้พนักงานอยู่ร่วมกับชุมชน คือ ปลูกฝังให้พนักงานทุกคนมีจิตสำนึกในการทำความดี รู้จักการให้ รู้จักการแบ่งปัน มีส่วนร่วมในการประพุดิตนเป็นพลเมืองดีเพื่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

5.11 ไม่ผลิตสินค้าแข่งขันกับชุมชน คือ การให้การสนับสนุนสินค้าพื้นเมือง มีการร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น เช่น สินค้า 1 ตำบล 1 ผลิตภัณฑ์

5.12 จัดทำคู่มือจริยธรรมทางธุรกิจ คือ จัดทำคู่มือจรรยาบรรณธุรกิจเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ฝ่ายบริหารในการดำเนินธุรกิจอย่างโปร่งใส ยึดมั่นคุณธรรม คำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย

5.13 การกำหนดผลตอบแทนสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน คือ การจัดให้มีการจ่ายค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเที่ยงธรรมภายใต้บรรยากาศการทำงานที่มีความสุข ทั้งนี้เพื่อการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรบุคคลอันเป็นกำลังสำคัญของบริษัท การปรับโครงสร้างรายได้ ของพนักงานให้เหมาะสมกับตลาดแรงงาน เศรษฐกิจ และค่าครองชีพ

5.14 การส่งเสริมคุณธรรมให้เป็นวัฒนธรรมองค์กร คือ การส่งเสริมให้พนักงานผู้บริหารมีความซื่อสัตย์ มีความเป็นผู้นำที่ดี กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงรับสิ่งใหม่ ๆ ส่งเสริมการร่วมกันทำงานเป็นทีม

5.15 ความสามารถในการจ่ายชำระหนี้เงินกู้ คือ มีกำหนดการชำระคืนเงินกู้จากสถาบันการเงินอย่างชัดเจน มีการจ่ายชำระคืนกู้ยืมพร้อมดอกเบี้ยเป็นไปตามสัญญาการกู้ยืม

